

BAHÁ'U'LLÁHOVY DESKY

zjevené po Kitáb-i-Aqdas

OBSAH:

1. Lawḥ-i-Karmil (Deska Karmelu)
 2. Lawḥ-i-Aqdas (Nejsvětější deska)
 3. Bishárát (Radostné zvěsti)
 4. Tarázát (Ozdoby)
 5. Tajalliyát (Záře)
 6. Kalimát-i-Firdawsíyyih (Slova ráje)
 7. Lawḥ-i-Dunyá (Deska světa)
 8. Ishráqát (Nádhera)
 9. Lawḥ-i-Hikmat (Deska moudrosti)
 10. Asl-i-Kullu'l-Khayr (Slova moudrosti)
 11. Lawḥ-i-Maqsúd (Deska Maqsúdovi)
 12. Súriy-i-Vafá (Súra Vafáova)
 13. Lawḥ-i-Siyyid-i-Mihdíy-i-Dahají (Deska Siyyid-i-Mihdíy-i-Dahají)
 14. Lawḥ-i-Burhán (Deska důkazu)
 15. Kitáb-i-‘Ahd (Kniha Smlouvy)
 16. Lawḥ-i-Ard-i-Bá (Deska země Bá)
 17. Výňatky z ostatních Desek
- Vysvětlivky k Bahá’u’lláhovým deskám
- Číselné odkazy

Lawḥ-i-Karmil (Deska Karmelu)

VŠECHNA sláva buď tomuto Dni, Dni, kdy všechny stvořené věci ovanula vůně milosti, Dni tak požehnanému, že se s ním věky a staletí minulosti nikdy nemohou měřit, Dni, kdy se tvář Dávného z dnů obrátila ke Svému svatému sídlu. Nato bylo slyšet zvučně volající hlasy všech stvořených věcí a za nimi hlasy Shromáždění na výsostech: „Pospěš si, ó Karmel, neboť hle, vyšlo nad tebou světlo tváře Boha, Vládce Království jmen a Tvůrce nebes.“

Jat záplavou radosti a pozvednuv vysoko svůj hlas, zvolal takto: „Kéž je můj život obětován Tobě, neboť jsi na mne upřel Svůj zrak, obdařil jsi mne Svou štědrostí a nasměroval ke mně Své kroky. Odloučení od Tebe, ó Zdroji života věčného, mne téměř zahubilo a dálka, která mne dělila od Tvé přítomnosti, stravovala mou duši. Všechna chvála Tobě, neboť jsi mi dal možnost, abych naslouchal Tvému volání, a vyznamenal jsi mne Svými šlépějemi. Roznítil jsi mou duši oživující vůní Svého dne a pronikavým hlasem Svého Pera, hlasem, který jsi ustanovil voláním Své polnice mezi Svými lidmi. A když udeřila ona hodina, v níž se Tvá neodolatelná Víra měla projevit, a Ty jsi vdechl Svému peru Svého ducha, hle, celé stvoření se otřásl až do samotných základů, odhalujíc lidstvu tajemství skrytá v pokladnicích Toho, který jest Vlastníkem všech stvořených věcí.“

Jakmile jeho hlas doletěl k tomuto nanejvýše velebnému místu, vyslali jsme Svou odpověď: „Vzdej díky svému Pánu, ó Karmel. Krutě tě stravoval žár odloučení ode Mne, když tu se před tvou tvář vzedmul oceán Mé přítomnosti a utěšil tvé oči a oči celého stvoření a naplnil radostí veškeré věci viditelné i neviditelné. Raduj se, neboť Bůh na tobě v tento Den ustanovil Svůj trůn a učinil tě místem, kde vysvitla Jeho znamení a rozbřeskly se důkazy Jeho Zjevení. Dobře se povede tomu, kdo kolem tebe krouží, kdo rozhlašuje zjevení tvé slávy a vypočítává vše, čím tě velkomyslnost Pána, tvého Boha, zahrnula. Chop se Kalicha nesmrtnosti ve Jménu svého Pána, Nadevše slavného, a děkuj Mu, neboť On na znamení Své milosti obrátil tvůj žal ve veselí a tvůj zármutek proměnil v blahé štěstí. On vpravdě miluje to místo, které se stalo sídlem Jeho trůnu a po kterém kráčely Jeho šlépěje, místo poctěné Jeho přítomností, z něhož se vzneslo Jeho volání a jež smáčely Jeho slzy.“

„Volej k Siónu, ó Karmel, a hlásej radostnou zvěst: On, jenž zůstával skryt očím smrtelníků, přišel! Jeho nade vším vítězící svrchovanost byla projevena a odhalila se Jeho všeobklopující nádhera. Varujte se nerozhodnosti a váhání. Pospěšte si a zbožně obejděte Město Boží, které se sneslo z oblaků, nebeskou Kábu, kolem níž ve zbožné lásce krouží Bohem oblíbení, v srdci čistí, a společenství Jeho nejvznešenějších andělů. Ó, jak toužím ohlásit radostnou zvěst o tomto Zjevení každému místečku povrchu zemského a donést ji do všech jeho měst. K tomuto Zjevení se přiklonilo srdce hory Sinaj a jeho jménem Hořící keř volá: ‚Bohu, Pánu pánů, náleží království země i nebes.‘ Vpravdě, toto jest Den, kdy se nad touto zprávou rozjásají moře i souše, Den, pro který bylo přichystáno to, co Bůh Svou štědrostí, jež přesahuje chápání myslí a srdcí smrtelníků, přikázal zjevit. Zakrátko na tobě Bůh vypluje se Svou Archou a zjeví lid Bahá, o němž se hovoří v Knize Jmen.“

Posvěcen buď Pán veškerého lidstva, při vyslovení Jehož jména se roztrásl každý atom země a Jazyk vznešenosti byl pohnut, aby odkryl to, co zůstávalo zahaleno v Jeho poznání, ležíc vskrytu pokladnice Jeho moci. Vpravdě, On jest, skrze sílu Svého Jména Mocný, Nadevše silný a Nejvyšší, vládce všeho na nebesích a všeho na zemi.

Lawḥ-i-Aqdas (Nejsvětější deska)¹

Toto je Nejsvětější deska, seslaná ze svatého království tomu, kdož obrátil svou tvář k Předmětu uctívání světa, k Tomu, kdo přišel z nebes věčnosti, oděn všepřesahující slávou.

VE JMÉNU PÁNA, PÁNA VELKÉ SLÁVY.

TOTO je Epištola z Naší přítomnosti tomu, jemuž závoje jmen neutajily Boha, stvořitele země a nebes, aby se jeho oči mohly naplnit radostí ve dnech jeho Pána, Pomocníka v nebezpečí, Sobě postačujícího.

Rcete, ó následovníci Syna²! Odvrátili jste se ode Mne kvůli Mému Jménu? Proč nerozvažujete ve svých srdcích? Dnem i nocí jste volali ke svému Pánu, Všemohoucímu, ale když přišel z nebes věčnosti ve Svě veliké slávě, odvrátili jste se od Něho a zůstali jste hluboko pohrouženi v nedbalost.

Zamyslete se nad těmi, kteří odmítli Ducha³, když k nim přišel se zjevnou vládou. Kolik farizejů se uzavřelo v synagogách v Jeho jménu, leč když se dokořán otevřely portály opětovného spojení a božské Světlo oslnivě zazářilo z Denního rozbřesku Krávy, neuvěřili v Boha, Vzneseného, Mocného. Nepodařilo se jim dosáhnout Jeho přítomnosti, třebaže jim byl Jeho příchod přislíben jak v knize Izajáše, tak v knihách Proroků a Poslů. Nikdo z nich neobrátil svoji tvář k Dennímu rozbřesku božské štědrosti, vyjma těch, kteří postrádali jakoukoli moc mezi lidmi. Avšak dnes se každý člověk obdařený mocí a oděný svrchovaností Jeho jménem pyšní. Mimo to si připomeňte toho, jenž Ježíše odsoudil na smrt⁴. V té době byl nejučenějším ve své zemi, zatímco ten, který v Něj uvěřil, byl pouhým rybářem⁵. Pozorně si toho povšimněte a buďte z těch, kteří varování berou na vědomí.

Zvažte též, kolik mnichů se dnes uzavřelo do svých kostelů volající Ducha, ale když se objevil skrze sílu Pravdy, nepodařilo se jim k Němu přiblížit a byli započítáni mezi ty, kdož sešli z cesty. Šťastní jsou ti, kteří je opustili a obrátili tváře k Němu, jenž jest Touhou všech v nebi i na zemi.

Čtou evangelium, avšak odmítají uznat Nejslavnějšího Pána, třebaže přišel silou Svého vzneseného, Svého mocného a milostivého panství. Vpravdě jsme přišli kvůli vám a snášeli jsme rány světa, aby jste mohli být spaseni. Vyhýbáte se tomu, kdo obětoval Svůj život za to, abyste mohli být vzkříšeni? Bojte se Boha, ó následovníci Syna, a nechodte ve šlépějích žádného z kněží, jenž sešel z cesty. Myslíte si, že sleduje Svě vlastní zájmy, když byl po celou dobu ohrožován meči Svých nepřátel, nebo že hledal pomíjivé věci života, když byl uvězněn v nejpustlejších z měst⁶? Posuzujte pečlivě a nedržte se šlépějí nespravedlivých.

Otevřete dveře svých srdcí. Vpravdě, před nimi stojí Ten, jenž jest Duchem. Proč se zdržujete daleko od Toho, jenž vás chtěl přivést blíže k Zářícímu Místu? Rci: Vpravdě jsme vám otevřeli brány Království. Zavíráte dveře svých domovů před Mou tvář? To jest vskutku chyba žalostná. On vpravdě znovu sestoupil z nebe, stejně jako odtamtud sestoupil i před tím. Střežte se brát v pochybnost to, co prohlásil, stejně jako lidé před vámi pochybovali o Jeho slovech. Takto vám nařizuje Opravdový, kéž byste to pochopili.

Řeka Jordán se vlila do Největšího oceánu a Syn ve svatém údolí volá: „Zde jsem, zde jsem, ó Pane, můj Bože!“ zatímco Sinaj krouží kolem Domu a z Hořícího keře se hlasitě ozývá: „On, Toužebně očekávaný, přišel ve Svě všepřesahující vznesenosti.“ Rci: Pohled! Otec přišel a to, co vám bylo přislíbeno v Království, se naplnilo! Toto je ono Slovo, které Syn utajil, když těm kolem Něj řekl: „Nyní byste to nesnesli.“ A když určený čas vypršel a Hodina odbila, Slovo zazářilo nad obzorem Vůle Boží. Střežte se, ó následovníci Syna, hodit je za svá záda. Pevně se jej držte. Toto je pro vás lepší než vše, co vlastníte. Vpravdě, On je nablízku těm, kdo činí dobro. Hodina, kterou jsme utajili před věděním lidí země i andělů v přízni Naší, nadešla. Vpravdě rci, On svědčil o Mně a Já vydávám svědectví o Něm. Vpravdě, On nemínil nikoho jiného než Mne. To dosvědčuje každá upřímná a chápající duše.

I když jsme ze všech stran sužováni nesčetným utrpením, svoláváme lidi k Bohu, Pánu všech jmen. Rci: Ze všech sil se snažte dosáhnout toho, co vám bylo přislíbeno v Božích knihách, a nechodte cestou nevědomých. Mé tělo snášelo uvěznění, abyste mohli být vysvobozeni z područí sebe samých. Vpravdě, On svolil ke Svému bolestnému ponížení, abyste mohli dosáhnout slávy, leč vy se vesele bavíte v údolí nedbalosti. Vpravdě, On k vašemu prospěchu žije v nejzpuštějším z příbytků, zatímco vy pobýváte v palácích.

Rci: Nenaslouchali jste Hlasu Volajícího na poušti Bayánu, který vám přinesl radostnou zvěst o příchodu vašeho Pána, Nejmilosrdnějšího? Hle! On přišel v bezpečném stínu Svědectví, oděn nezvratnými důkazy a ti, kdo v Něj opravdu věří, pohlížejí na Jeho přítomnost jako na ztělesnění Božího Království. Požehnán ten, kdo se k Němu obrátí, a běda tomu, kdo Ho popře či o Něm pochybuje.

Oznam kněžím: Pohlédte! Vládce přišel. Vyjděte zpoza závoje ve jménu svého Pána, Toho, před Nímž se k zemi sklánějí všichni lidé! Ohlase poté celému lidstvu radostnou zvěst o tomto mocném a slavném Zjevení. Vpravdě, Duch pravdy přišel uvést vás do veškeré pravdy. Nemluví sám za sebe, nýbrž jak mu bylo nařízeno Vševedoucím, Nejmoudřejším.

Rci: Toto jest Ten, jenž oslavil Syna a povýšil Jeho Věc. Odhodte, ó národy Země, vše, co vlastníte, a pevně se přidrže toho, co je vám nařízeno Nejmocnějším, Nositelem Božího svěřenství. Očistěte svůj sluch a obraťte svá srdce k Němu, abyste mohli naslouchat nejúžasnějšímu Volání, které povstalo ze Sinaje, příbytku vašeho Pána, Nejslavnějšího. To vás vpravdě přivede blíže k Místu, odkud uvidíte třept světla Jeho tváře, která září nad tímto světelným Obzorem.

Ó shromáždění kněží! Zanechte zvony a vyjděte ze svých kostelů. Přísluší vám v tento den, abyste halasně hlásali Největší jméno mezi národy. Chcete raději mlčet, když každý kámen a každý strom hlasitě volá: „Pán přišel ve slávě Svě veliké!“? Dobře jest člověku, který k Němu přispěchal. Vpravdě je započítán k těm, jejichž jména budou navěky zaznamenána a kteří budou vzpomenu ti Zástupy na výsostech. Tak to bylo nařízeno Duchem v této skvostné Desce. Ten, kdož svolává lidi v Mém Jménu, je vpravdě ze Mě a dokáže to, co je nad síly všech, kdož na zemi přebývají. Kráčejte po Stezce Pána a nechodte ve šlépějích těch, kteří jsou v nedbalost hluboko pohrouženi. Dobře je spícímu, jenž byl probuzen Božím Vánkem, vstal z mrtvých a namířil své kroky na Stezku Pána. Vpravdě, takový člověk je v očích Boha, Opravdového, drahokamem mezi lidmi a je započítán k blaženým.

Rci: Světlo Jeho Zjevení vzešlo z Východu, na Západě se objevila znamení Jeho vlády. Zvažujte to ve svých srdcích, ó lidé, a nebuďte z těch, kdož stavěli se hluchými k napomenutím Nejmocnějšího, Nadevše chváleného. Nechť vás probudí Vánek Boží. Vskutku, zavál po celém světě. Dobře jest tomu, kdo objevil jeho vůni a připojil se k pevně ujištěným.

Ó shromáždění biskupů! Vy jste hvězdy na nebi Mého vědění. Má milost si nepřejde, abyste z něj spadli na zem. Má spravedlnost však prohlašuje: „Toto jest, co Syn nařídil.“ A nikdy nemůže být změněno, cokoli vyřkla Jeho pravdomluvná a věrohodná ústa bez úhony. Vskutku, zvony vyzvánějí Mé Jméno a bědují nade Mnou, avšak Můj duch je naplněn zjevnou radostí. Tělo Milovaného touží po kříži a Jeho hlava dychtí po ráně kopím na stezce Nejmilosrdnějšího. Nadvláda tyrana Mu nemůže zabránit v Jeho úmyslu. Svolali jsme veškeré stvořené bytosti, aby dospěly k přítomnosti Pána, Krále všech jmen. Požehnán jest člověk, který obrátil svou tvář k Bohu, Pánu Dne zúčtování.

Ó shromáždění mnichů! Jestliže se Mne rozhodnete následovat, učiním vás dědici Svého Království. A jestliže proti Mně zhřešíte, Svě nekonečné utrpení přestojím s trpělivostí. Já jsem vpravdě Všeodpouštějící, Nejmilosrdnější.

Ó syrská země! Kam se poděla tvá spravedlnost? Jsi vpravdě počtena kroky svého Pána. Rozpoznala jsi vůni opětovného nebeského spojení, nebo máš být započítána mezi nedbalé?

Betlém je oživen Vánkem Božím. Slyšíme, jak jeho hlas praví: Ó nejslechetnější Pane! Kde jest Tvá veliká sláva? Sladká příchut' Tvé přítomnosti mě vzkřísila poté, co mě roztavilo mé odloučení od Tebe. Sláva Tobě, jenž jsi zdvihl závoje a přišel s mocí ve zjevné slávě. My jsme k němu zpoza svatostánku Milosrdenství a Velikosti zvolali takto: „Ó město Betléme! Světlo povstalo z Východu a putovalo směrem na Západ, dokud tě nedosáhlo v předvečer svého života. Řekni mi tedy: Zdali synové rozpoznali Otce a uznali Ho, či Ho popírají stejně, jako lidé předtím popřeli Jeho (Ježíše)?“ Načež vykřikl: „Ty jsi vpravdě Vševedoucím, Nejlépe

zpravený.“ Vpravdě, vidíme veškeré stvoření, jak o Nás vydává svědectví. Někteří nás znají a svědčí o tom, zatímco většina přináší svědectví, avšak Nás nezná.

Hora Sinaj radostně zaplesala, když spatřila Naši tvář. Pozvedla svůj okouzlený hlas a chválíc svého Pána praví: „Ó Pane! Cítím vůni Tvého šatu. Zdá se mi, že jsi na blízku, oděn znameními Boha. Zušlechtil jsi tyto kraje Svými šlépějemi. Velké jest požehnání Tvého lidu, kéž by Tě poznali a jali se vdechovat Tvou sladkou vůni; běda pak těm, kteří spí spánkem hlubokým.“

Šťastný jsi ty, jenž jsi obrátil svou tvář k Mé tváři, neb jsi roztrhl závoje ve dví, rozbil modly a rozpoznal svého věčného Pána. Lid Koránu proti Nám povstal bez jakýchkoli zjevných důkazů a týral Nás stále novými útrapami. Planě si představují, že trýzněním mohou zmařit Náš záměr. Vskutku, marné je to, co si představovali. Vpravdě, tvůj Pán nařizuje, cokoli si přeje.

Nikdy jsem nemíjel strom bez toho, aniž by ho Moje srdce takto neoslovilo: „Ó kéž bys byl v mém Jménu poražen a Mé tělo na tobě bylo ukřižováno.“ Toto jsme zjevili v Epištole Šáhovi, aby to mohlo posloužit jako varování následovníkům náboženství. Vpravdě, tvůj Pán je Vševědoucí, Nejmoudřejší. Netrap se tím, čeho se dopustili. Vpravdě, oni nežijí, nýbrž jsou mrtví. Přenech je mrtvým a obrať svou tvář k Tomu, kdož je Životodárce světa. Chraň se, aby tě řeči nedbalých nezarmoutily. Buď pevný ve Věci Boží a uč ji mezi lidmi s dokonalou moudrostí. Tak ti přikazuje Vládce země a nebes. On je vpravdě Všemocný, Nejštedřejší.

Předej Mé pozdravy tomu, jenž se jmenuje Murád, a rci: „Jsi blahoslavený, ó Muráde, neboť jsi odvrhl našeptávání své vlastní touhy a následoval Toho, jenž jest Touhou lidstva veškerého.“

Rci: Blahoslavený spící, který byl probuzen Mým Vánkem. Blahoslavený člověk bez života, jenž byl vzkříšen Mým oživujícím dechem. Blahoslavené oči, jež se těší z pohledu na Mou slávu a majestát. Blahoslavený zoufalec, jenž se uchýlil do stínu Mého baldachýnu. Blahoslavený žíznící, jenž pospíchal k volně plynoucím vodám Mé milující laskavosti. Blahoslavená hladová duše, která odhodila všechny sobecké tužby pro Mou lásku a zasedla k prostřenému stolu, jenž jsem seslal z nebes Boží štědrosti Svým vyvoleným. Blahoslavený ponížený, který se pevně přidržel lana Mé slávy, a blahoslavený potřebný, který vstoupil do stínu Svatostánku Mého bohatství. Blahoslavený nevědomý, jenž pevně přilnul k lanu vzpomínky na Mě. Blahoslavená duše, které byl vdechnut život Mým oživujícím dechem a která dosáhla vpuštění do Mého nebeského Království. Blahoslavený člověk, jehož z klidu vytrhly sladké vůně opětovného spojení se Mnou a přivedly ho blíže k Dennímu Rozbřesku Mého Zjevení. Blahoslavené uši, které uslyšely, jazyk, který přinesl svědectví a oči, které uzřely a rozpoznaly samotného Pána v Jeho veliké slávě, omračující velikosti a oděného svrchovaností. Blahoslavení ti, kdož dosáhli Jeho přítomnosti. Blahoslavený člověk, jenž hledal osvětlení z Denního Rozbřesku Mého Slova. Blahoslavený ten, jenž obětoval svůj život na Mé cestě a snášel nesčetná utrpení pro Mé Jméno. Blahoslavený člověk, jenž ujištěn o mém Slově vstal z mrtvých, aby Mne velebil. Blahoslavený ten, který uchvácen Mými podivuhodnými melodiemi a silou Mé moci roztrhl závoje ve dví. Blahoslavený ten, kdož věrně dostal Mé Smlouvě svatosti. Blahoslavený člověk, který se osvobodil od všeho, kromě Mne, vznesl se do povětří Mé lásky, dosáhl vpuštění do Mého Království, upřel pohled na říši Mé slávy, napil se plnými doušky živých vod Mé štědrosti a z nebeských vod Mé milující prozřetelnosti, obeznámil se s Mou Věcí, pochopil to, co jsem skryl v pokladnici Svých Slova a zazářil z obzoru Božího Vědění, zabrán do Mého uctívání a oslavování. Vpravdě, ten je ze Mne. Na něm spočívá Má milost, Má milující laskavost, Má štědrost a Má sláva.

Bishárát (Radostné zvěsti)

Toto jest Volání Přeslavného, jež povstalo z Nejvyššího obzoru ve Vězení v 'Akká

ON JE VYKLADAČ, VŠEVĚDOUCÍ, VŠEZNALÝ.

Bůh, Pravdivý, dosvědčuje a Zjevitelé Jeho jmen a přídomků vydávají svědectví, že jediným záměrem Našeho Volání a hlásání Jeho vznešeného Slova je, aby se sluch celého stvoření mohl prostřednictvím živoucích vod božské promluvy očistit od lživých klevet a naladit se na svaté, slavné a vznešené Slovo, které vzešlo z pokladnice poznání Tvůrce Nebes a Stvořitele Jmen. Šťastní jsou ti, kteří soudí s poctivostí.

Ó lidé Země!

První Radostná zvěst,

kteřou Matka knih v tomto Největším zjevení sdělila všem národům světa je, že zákon svaté války byl vymazán z Knihy. Oslaven buď Nadevše milosrdný, Pán hojné milosti, skrze Nějž se dokořán otevřely dveře nebeské štědrosti před tváří všech, kdož jsou v nebesích a na zemi.

Druhá Radostná zvěst

Je dovoleno, aby se národy a příbuzenstva světa navzájem stýkaly s radostí a zářivým nadšením. Ó lidé! Stýkejte se s následovníky všech náboženství v duchu přátelství a družnosti. Takto se denice Jeho svolení a pravomoci zaskvěla nad obzorem nařízení Boha, Pána světů.

Třetí Radostná zvěst

se týká studia rozličných jazyků. Toto nařízení již dříve vytrysklo z Pera Nejvyššího: Přísluší vládcům světa - kéž jim Bůh pomůže - či pozemským představitelům, společně se poradit a přijmout jeden z existujících jazyků, nebo nový jazyk, kterému se budou učit děti ve školách po celém světě, a obdobně přijmout i jedno písmo. Takto se celá Země bude moci považovat za jediný domov. Dobře je tomu, kdož naslouchá Jeho Volání, a dodržuje to, co mu přikazuje Bůh, Pán mocného trůnu.

Čtvrtá Radostná zvěst

Kdyby snad některý z králů - kéž jim Bůh pomáhá - povstal, aby ochránil a pomohl tomto utlačovanému lidu, všichni musí navzájem soupeřit v lásce a oddanosti k němu. Tímto jsou všichni povinováni. Dobře je těm, kteří podle toho jednají.

Pátá Radostná zvěst

V každé zemi, kde přebývají někteří z tohoto lidu, se tito lidé musí chovat k vládě oné země s oddaností, poctivostí a pravdomluvností. Toto jest, co bylo zjeveno na příkaz Nařizovatele, Dávného z dnů.

Přikazuje a nařizuje se všem národům světa, aby všechny do jednoho poskytnuly pomoc této nadevše důležité Věci, která přišla z nebe Vůle vždy stálého Boha, aby mohl být prostřednictvím živoucích vod božské moudrosti a skrze nebeské rady a nabádání uhašen oheň nepřátelství, jenž plane v srdcích některých z národů Země, a světlo jednoty a svornosti se mohlo zaskvět a rozlít svou září po světě.

Chováme naději, že prostřednictvím upřímných snah představitelů Boží moci - velebena buď Jeho sláva - budou válečné zbraně po celém světě přeměněny na nástroje obnovy a že sváry a konflikty mezi lidmi budou odstraněny.

Šestá Radostná zvěst

je ustanovení Menšího míru, jehož podrobnosti byly již dříve zjeveny z Našeho Nejvznešenějšího pera. Veliké je požehnání toho, kdož jej podporuje a dodržuje vše, co bylo přikázáno Bohem, Vševědoucím, Nejmoudřejším.

Sedmá Radostná zvěst

Volba šatstva a střih vousu a jeho úprava jsou ponechány na uvážení lidí. Střezte se však, ó lidé, činit ze sebe hříčku nevědomců.

Osmá Radostná zvěst

Zbožné skutky mnichů a kněží z řad následovníků Ducha⁷ - nechť na Něm spočine Boží mír - jsou vzpomenuy v Jeho přítomnosti. V tento Den nechť se však vzdají života v odloučení a nasměrují své kroky k otevřenému světu a zaměstnávají se tím, co prospěje jim samotným i ostatním. Udělili jsme jim svolení vstoupit do svazku manželského, aby mohli přivést na svět toho, kdož bude činit zmínku o Bohu, Pánu zřeného i nezřeného, Pánu Vznešeného trůnu.

Devátá Radostná zvěst

Když hříšník shledá, že je zcela odpoután a osvobozen ode všeho krom Boha, měl by úpěnlivě prosit za Jeho odpuštění a prominutí. Zpověď z hříchů a provinění před lidskými bytostmi není přípustná, jelikož nikdy nevedla ani nikdy nepovede k božskému odpuštění. Takováto zpověď před lidmi má navíc za následek pokoření a ponížení člověka a Bůh - velebena buď Jeho sláva - si nepřeje pokoření Svých služebníků. Vpravdě, On je Slitovný, Milosrdný. Hříšník by měl mezi sebou samým a Bohem snažně prosit o milosrdenství z Oceánu milosrdenství, úpěnlivě žádat o odpuštění z Nebe štědrosti a pravit:

Ó Bože, můj Bože! Úpěnlivě Tě prosím při krvi Tvých opravdových milenců, kteří byli tak uchvázeni Tvou sladkou promluvou, že si pospíšili k Vrcholku slávy, místu nejslavnějšího mučednictví, a snažně Tě žádám při tajemstvích, jež leží ukryta ve Tvém poznání, a při perlách, jež jsou schraňovány v oceánu Tvé štědrosti, dopřej odpuštění mně a mému otci a mé matce. Z těch, kteří prokazují milosrdenství, jsi Ty v pravdě Nejmilosrdnější. Není Boha krom Tebe, Vždy odpouštějícího, Nejštědřejšího.

Ó Pane! Vidíš tuto podstatu hříšnosti, jak se obrací k oceánu Tvé přízně, a tohoto slabého, jak hledá království Tvé božské moci, a toto chudé stvoření, jak se přiklání k denici Tvého bohatství. Při Tvém milosrdenství a Tvé milosti, nezklam ho, ó Pane, ani ho nezbavuj zjevení Tvé štědrosti ve Tvých dnech, ani ho neodvrhuj od Tvých dveří, které jsi doširoka otevřel všem, kteří přebývají ve Tvém nebi a na Tvé zemi.

Běda! Běda! Mé hříchy mi zabránily přiblížit se ke Dvoru Tvé svatosti a mé prohřešky způsobily, že jsem daleko zbloudil od Svatostánku Tvého majestátu. Spáchal jsem to, co jsi mi zakázal činit, a odvrhl to, co jsi mi nařídil dodržovat.

Modlím se k Tobě při Něm, jenž je svrchovaným Pánem Jmen, abys pro mě sepsal Perem Své štědrosti to, co mi umožní přiblížit se k Tobě a očistí mne od mých prohřešků, které vstoupily mezi mě a Tvé odpuštění a prominutí. Vpravdě, Ty jsi Mocný, Štědrý. Není Boha krom Tebe, Mocného, Milostivého.

Desátá Radostná zvěst

Na znamení milosti Boha, Zjevitele tohoto Největšího oznámení, jsme odstranili ze Svatých Písem a Desek zákon předepisující ničení knih.

Jedenáctá Radostná zvěst

Je přípustné studovat vědy a umění, avšak takové vědy, které jsou užitečné a přispívají k pokroku a rozvoji lidí. Tak to bylo nařizeno Tím, kdož je Nařizovatel, Nejmoudřejší.

Dvanáctá Radostná zvěst

Každému z vás se přikazuje zabývat se nějakým druhem zaměstnání jako jsou řemesla, obchod a podobně. Milostivě jsme povznesli zabývání se takovou prací na roveň uctívání Boha, Pravdivého. Zvažujte ve svých srdcích milost a požehnání Boha a vzdávejte Mu díky večer i za úsvit. Nemařte svůj čas lenivostí a zahálčivostí. Zaměstnávejte se tím, co prospěje vám i ostatním. Tak to bylo nařízeno v této Desce, z jejíhož obzoru zářivě svítí denice moudrosti a promluvy.

Nejopovrženějšími z lidí před zrakem Boha jsou ti, kteří nečinně sedí a žebrají. Pevně se přidržte lana hmotných prostředků vkládající svou plnou důvěru v Boha, Poskytovatele všech prostředků. Zabývá-li se kdokoli řemeslem či obchodem, je samo takovéto zaměstnání Bohem považováno za čin uctívání - a toto není ničím jiným než znamením Jeho nekonečné a všepromikající štědrosti.

Třináctá Radostná zvěst

Mužové Božího Domu spravedlnosti byli pověřeni záležitostmi lidí. Jsou v pravdě Důvěrníky Boha mezi Jeho služebníky a rozbřesky pravomoci v Jeho zemích.

Ó lidé Boží! Spravedlnost je tím, co vychovává svět, neboť je podepřena dvěma pilíři - odměnou a trestem. Tyto dva pilíře jsou světu zdrojem života. Vzhledem k tomu, že pro každý den existuje nový problém a pro každý problém vhodné řešení, podobné záležitosti by se měly předkládat činitelům Domu spravedlnosti, aby mohli jednat podle potřeb a požadavků doby. Ti, kteří kvůli Bohu povstanou, aby sloužili Jeho Věci, jsou příjemci božského vnuknutí z neviditelného Království. Všem se přikazuje je poslouchat. Veškeré záležitosti státu by se měly předkládat Domu spravedlnosti, avšak činy uctívání se musejí dodržovat podle toho, co Bůh zjevil ve Svě Knize.

Ó lidé Bahá! Jste místy úsvitu lásky Boží a rozbřesky Jeho milující laskavosti. Neposkvrňujte své jazyky proklínáním kohokoli a spíláním jakékoli duši, a střežte své oči před tím, co není slušné. Předložte to, co vlastníte. Jestliže to bude příznivě přijato, dosáhli jste svého cíle; pokud nikoliv, protestovat je marné. Zanechejte onu duši sobě samotné a obraťte se k Pánu, Ochránci, Sobě dostačujícímu. Nebud'te příčinou žalu, natožpak neshod a nesvárů. Chová se naděje, že získáte pravé vzdělání v úkrytu stromu Jeho něžného milosrdenství a budete konat v souladu s tím, co si přeje Bůh. Všichni jste listy jednoho stromu a kapkami jednoho oceánu.

Čtrnáctá Radostná zvěst

Není nutné podnikat zvláštní cesty k návštěvě míst posledního odpočinku zesnulých. Pokud zámožní a movití lidé nabídnou náklady na takovou cestu Domu spravedlnosti, bude to potěšitelné a přijatelné v přítomnosti Boha. Šťastní jsou ti, kteří zachovávají Jeho příkazy.

Patnáctá Radostná zvěst

Ačkoli republikánská forma vlády prospívá všem národům světa, přesto je majestát královského úřadu jedním ze znamení Boha. Nepřejeme si, aby země světa zůstaly o něj připraveny. Jestliže moudří lidé spojí tyto dvě formy vlády do jediné, velká bude jejich odměna v přítomnosti Boží.

V dřívějších náboženstvích byla taková přikázání jako svatá válka, ničení knih, zákaz styku a družení se s jinými národy či čtení určitých knih uložena a potvrzena podle požadavků doby. V tomto mocném Zjevení, v tomto velevýznamném Oznámení však mnohočetné dary a projevy přízně Boha zastínily všechny lidi a z obzoru Vůle Věčně stálého Pána předepsal Jeho neomylný příkaz to, co jsme vyložili výše.

Vzdáváme chválu Bohu - budiž posvěcen a oslaven - za všechno, co milostivě zjevil v tomto požehnaném, tomto slavném a nesrovnatelném Dni. Vskutku, pokud by byl kdokoli na Zemi obdařen myriádou jazyků a bez ustání chválil Boha a velebil Jeho Jméno do konce, jenž nezná konce, jejich díkůvzdání by nepostačovalo byť jen jedinému z milostivých projevů přízně, které jsme zmiňovali v této Desce. To dosvědčí každý člověk moudrosti a chápání, porozumění a poznání.

Úpěnlivě vzýváme Boha - velebena buď Jeho sláva - aby pomohl vládcům a panovníkům, kteří jsou představiteli moci a rozbřesky slávy, aby uvedli Jeho zákony a přikázání v platnost. On je v pravdě Všemocný, Všemohoucí, Ten, jenž je zvyklý odpovědět na volání lidí.

Tarázát (Ozdoby)

V MÉM JMÉNU, JEŽ JE NADE VŠECHNA JMÉNA.

CHVÁLA a sláva přísluší Pánu Jmen a Stvořiteli nebes, Tomu, vlny jehož oceánu Zjevení se vzdouvají před očima lidí světa. Denice Jeho Věci září skrze každý závoj a Jeho Slovo potvrzení je daleko z dosahu odmítnutí. Ani nadvláda utlačovatele, ani tyranie bezbožných nemohou zvíkat Jeho Záměr. Jak oslavená je Jeho svrchovanost, jak vznešené je Jeho panství!

Veliký Bože! Přesto, že Jeho znamení obsáhla svět a Jeho důkazy a svědectví jsou zjevné a září jako světlo, nevědomí se jeví nedbalými, ba dokonce vzpurnými. Kdyby se alespoň spokojili s odmítáním. Po celý čas však strojí úklady, aby podřáli posvátný Lotosový strom. Již od úsvitu tohoto Zjevení usilovaly tyto projevy sobectví uhasit Světlo božského projevení tím, že se uchýlovaly ke krutostem a útlaku. Bůh však spoutal jejich ruce, Svou svrchovanou pravomocí projevil toto Světlo a ochránil ho silou Své moci dokud zemi a nebesa nezalila jeho záře a jas. Budiž Mu chvála za všech okolností.

Budiž Ti sláva, ó Pane světa a Touho národů, jenž jsi se projevil v Největším jménu, skrze něž se z lastur velkého moře Tvého poznání objevily perly moudrosti a promluvy a nebesa božského zjevení byla ozdobena světlem Slunce Tvé tváře.

Prosím Tě při onom Slovu, jímž jsi zdokonalil Svůj důkaz mezi Svým tvory a naplnil své svědectví mezi Svými služebníky, abys posílil Své lidi v tom, co rozzáří tvář Věci v Tvém panství, zasadí korouhve Tvé moci mezi Tvé služebníky a pozvedne prapory Tvého vedení v celé Tvé říši.

Ó můj Pane! Vidíš je, jak se drží lana Tvé milosti a přidržují se lemu roucha Tvé štědrosti. Urči pro ně, co jim umožní se Ti přiblížit a odvrhnout vše kromě Tebe. Prosím Tě, ó Králi bytí a Ochránce viditelného i neviditelného, abys kohokoli, kdo povstane, aby sloužil Tvé Věci, učinil podobným moři, jež se vzdouvá Tvou spokojeností a tím, jenž je zapálen ohněm Tvého Posvátného stromu, zářícího z obzoru nebes Tvé vůle. Vskutku Ty jsi Mocný, jehož ani moc celého světa, ani síla národů nemůže oslabit. Není jiného Boha kromě Tebe, Jednoho, Nepochopitelného, Ochránce, Sama Sobě postačujícího.

Ó ty, jenž ses napil vína Mé promluvy z kalichu Mého poznání! Tato vznešená slova byla dnes slyšet ze šelestu božského Lotosového stromu, který rukou nebeské moci zasadil Pán Jmen v Nejvyšším ráji:

První Taráz

a první záře, která vysvitla na obzoru Matky knih, jest, že každý člověk by měl znát sám sebe a rozpoznat to, co vede ke vznešenosti a nízkosti, slávě a ponížení, bohatství a chudobě. Poté, co člověk dospěl do stavu naplnění a dosáhl věku dospělosti, má potřebu vlastnit majetek. Majetek získaný pomocí řemesel a povolání je podle úsudku moudrých lidí chvalitebný a chvályhodný a obzvláště je tomu tak v očích lidí, kteří se věnují výchově světa a vzdělávání jeho národů. Vskutku jsou šenkýři živé vody poznání a průvodci po dokonalé stezce. Přivádějí národy světa na přímou stezku a obeznamují je s tím, co vede k povýšení a vznešenosti člověka. Přímá stezka je ta, jež přivádí člověka k rozbřesku chápání a úsvitu pravého porozumění a vede ho k tomu, co prospívá slávě, cti a velikosti.

Chováme naději, že milující laskavost Nejmoudřejšího, Vševědoucího, rozptýlí temný prach a síla chápání bude umocněna, aby tak lidé mohli objevit účel svého stvoření. Cokoli v tomto Dni slouží k tomu, aby se zmírnila slepota a posílil zrak, je hodno úcty. Tento zrak působí jako prostředek a průvodce k pravému poznání. Vpravdě, v úsudku moudrých lidí se bystrost chápání váže na schopnost zraku. Lid Bahá musí za všech okolností dodržovat to, co je slušné a vhodné, a následovně k tomu vybízet ostatní.

Druhý Taráz

předpokládá stýkat se s následovníky všech náboženství v duchu přátelství a družnosti, hlásat, co oznámil Ten, jenž hovořil na Sinaji, a držet se spravedlnosti ve všech záležitostech.

Ti, kteří jsou obdařeni upřímností a věrností, by se měli radostně družit se všemi lidmi i národy na zemi, neboť družnost mezi lidmi vždy podporovala a bude podporovat jednotu a svornost, které zase vedou k udržení pořádku ve světě a obnově národů. Požehnání jsou ti, kteří se pevně přidržují laskavosti a laskavého milosrdenství a jsou osvobozeni od nepřátelství a nenávisti.

Tento Ukřivděný vyzývá lidi světa k tomu, aby se řídili tolerancí a spravedlivostí, což jsou dvě světla v temnotách světa a dva vychovatelé vzdělávající lidstvo. Šťastní jsou ti, kteří je získali, a běda nedbalým.

Třetí Taráz

se týká dobré povahy. Dobrá povaha je vskutku nejlepším rouchem, jež dal Bůh člověku. Do něj obléká chrámy Svých milovaných. Při Mém životě! Světlo dobré povahy předčí sluneční svit a jeho záři. Kdokoli ji získal, je považován za drahokam mezi lidmi. Na ní nutně závisí sláva a vznešenost světa. Dobrá povaha vede člověka na Přímoú stezku a k Velkému oznámení. Dobře je tomu, kdo se ozdobil svatými přídomky a povahou Shromáždění na Výsostech.

Patří se vám za všech okolností upírat zrak ke spravedlnosti a poctivosti. Ve Skrytých slovech byla Naším Nadevše velebným perem zjevena tato vznešená slova: „Ó synu Ducha! Nejmilovanější ze všeho, na co hledím, je Spravedlnost - neodvracej se od ní, pakliže po Mně toužíš, a nezanedbávej ji, abych ti mohl důvěřovat. S její pomocí budeš hledět vlastníma očima, a nikoli očima jiných, a budeš poznávat svou vlastní moudrostí, a nikoli moudrostí svých bližních. Zvažuj to ve svém srdci, jak se na tebe patří. Vpravdě, spravedlnost je Mým darem tobě a znamená Mé milující laskavosti. Nespouštěj ji tedy z očí.“

Ti, kteří jsou ve svém úsudku spravedliví a poctiví, zaujímají vznešené postavení a vysokou hodnotu. Světlo zbožnosti a spravedlivosti jasně vyznačuje z těchto duší. Upřímně doufáme, že národy a země světa nebudou připraveny o záři těchto dvou světél.

Čtvrtý Taráz

se týká důvěryhodnosti. Vskutku je branou bezpečnosti pro všechny, kteří přebývají na zemi a známkou slávy Nadevše milosrdného. Tomu, jenž má na ní podíl, vskutku náleží podíl na pokladech bohatství a blahobytu. Důvěryhodnost je největším portálem vedoucím k pokoji a bezpečnosti lidí. Vpravdě, na ní vždy závisela a závisí stálost jakékoli záležitosti. Všechna panství moci, velikosti a bohatství jsou ozářena jejím světlem.

Nedávno byla z Pera Nejvyššího zjevena tato vznešená slova:

„Nyní se ti zmíníme o Důvěryhodnosti a jejím postavení v očích Boha, tvého Pána, Pána mocného trůnu. Jednoho dne jsme se odebrali na Náš Zelený ostrov. Po Našem příjezdu jsme spatřili plynulý tok jeho pramenů, květnatost jeho stromů a sluneční svit hrající si mezi nimi. Otáčejíce Svou tvář napravo, zahlédli jsme to, co pero není schopno popsat, ani není s to vypovědět to, co spatřilo oko Pána lidstva na tomto nejsvětějším, nejvznešenějším, požehnaném a nejvyšším místě. Otáčejíce se nalevo, pohlédli jsme na jednu z Nádher Nejvznešenějšího ráje, stojící na sloupu světla a hlasitě volající vůkol: ‚Ó obyvatelé země a nebe! Pohlédte na Mou krásu a záři, na Moje zjevení a jas. Při Bohu, Pravdivém! Já jsem Důvěryhodnost a její projev a její nádhera. Odměním každého, kdo se ke Mně obrátí, rozpozná Mé postavení a hodnotu a pevně se přidřívá Mého lemu. Jsem největší ozdobou lidu Bahá a rouchem slávy pro všechny, kdož prodlévají v říši stvoření. Jsem nejvyšším nástrojem k dosažení blahobytu ve světě a obzorem ujištění pro všechny bytosti.‘ Tak jsme ti seslali to, co přivede lidi blíže k Pánovi stvoření.“

Ó lidé Bahá! Důvěryhodnost je vskutku nejlepším rouchem pro vaše chrámy a nejslavnější korunou pro vaše hlavy. Pevně se jí přidřívte z příkazu Toho, kdo jest Nařizovatel, O všem zpravený.

Pátý Taráz

se týká ochrany a zachování postavení Božích služebníků. Člověk by neměl přehlížet pravdu žádné záležitosti, spíše by měl dát průchod tomu, co je správné a pravdivé. Lid Bahá by neměl žádné duši upírat odměnu, kterou

si zaslouží, měl by s úctou jednat s řemeslníky a neznečišťovat své jazyky hrubostmi jako lidé v minulosti.

V tento Den slunce řemeslné dovednosti svítí nad obzorem západu a řeka technické dovednosti vytéká z moře oněch krajů. Člověk musí hovořit spravedlivě a náležitě ocenit takovou štedrost. Při životě Boha! Slovo „Spravedlnost“ září jasně a nádherně jako samotné slunce. Modlíme se k Bohu, aby se jejího světla milostivě dostalo všem. On je vskutku mocný nade všemi věcmi, Ten, který odpovídá na modlitby všech lidí.

V těchto dnech jsou pravdomluvnost a upřímnost krutě sužovány ve spárech lži a spravedlnost je trýzněna bičem nespravedlivosti. Kouř zkaženosti zahalil celý svět tak, že nikde není vidět nic než pluky vojáků a v žádné zemi není slyšet nic než řinčení mečů. Snažně prosíme Boha, Pravého, aby posílil ty, kdož vládnu Jeho mocí, aby svět mohl být obnoven a národům se dostalo pokoje.

Šestý Taráz

Vědění je jeden ze zázračných darů Boha. Každý je povinen si ho osvojit. Současných dovedností a materiálních prostředků bylo dosaženo prostřednictvím Jeho vědění a moudrosti zjevených v Epištolách a Deskách Jeho Nejvznešenějším Perem - Perem, z jehož pokladnice byly perly moudrosti a promluvy, stejně jako technické dovednosti a řemeslné zručnosti světa, vyneseny na světlo.

V tomto Dni leží tajemství země před zraky lidí. Stránky stále častěji objevujících se novin jsou vskutku zrcadlem světa. Odrážejí skutky a snažení rozličných lidí a národů. Odráží je a zároveň zveřejňují. Jsou jako zrcadlo obdařené sluchem, zrakem a řečí. Jedná se o obdivuhodný a mocný fenomén. Patří se však, aby ti, kdo je píší, byli očištěni od našeptávání zlovolných vášní a tužeb a oděli se rouchem spravedlnosti a poctivosti. Měli by se všemožně informovat o událostech, osvětlit fakta a poté je publikovat.

Většina věcí publikovaných v novinách o tomto Ukřivděném postrádá pravdivosti. Poctivá mluva a pravdomluvnost jsou z důvodu svého vznešeného postavení a hodnoty považovány za slunce, zářící nad obzorem vědění. Vlny tohoto Oceánu se jasně zvedají před zraky lidí světa a výlevy Pera moudrosti a promluvy jsou všude projeveny.

V tisku bylo zaznamenáno, že tento Služebník utekl ze země Tá (Teherán) a odešel do 'Iráqu. Dobrý Bože! Ani na jediný okamžik se tento Ukřivděný nikdy neskrýval. Naopak, za všech okolností stál vytrvale a jasně před zraky všech lidí. Nikdy jsme se neodebrali do ústraní, ani nebudeme nikdy usilovat o útek. Vskutku, to pošetílí lidé utíkají z Naší přítomnosti. Opustili jsme Svou zemi doprovázeni dvěma jízdními oddíly, zastupujícími dvě ctěné vlády Persie a Ruska, dokud jsme nedorazili do 'Iráqu v plné slávě a moci. Budiž Bohu chvála! Věc, jejímž Nositelem je tento Ukřivděný, stojí tak vysoko jako sama nebesa a září nádherně jako slunce. Skrývání nemá přístup k tomuto postavení, ani zde nemá místo strach či mlčení.

Tajemství Vzkříšení a události Poslední hodiny jsou jasně projeveny, avšak lidé jsou hluboko pohrouženi v nedbalost a dovolili závojm, aby je obestřely. „Až moře se povarí...až svítky budou rozvinuty“.⁸ Při Boží spravedlnosti! Rozbřesk vskutku nastal a světlo vysvitlo a noc se vytratila. Šťastni jsou ti, kteří chápou. Šťastni jsou ti, kdož toho dosáhli.

Bůh budiž oslaven! Pero je zmateno a neví co psát, zatímco Jazyk je na rozpacích co má hovořit. Po nevídaných těžkostech a po dlouhých letech vězení, zajetí a žalostných zkoušek nyní zjišťujeme, že se objevily závoje, hustší než ty, jež jsme již předtím roztrhli ve dvě, začaly bránit ve výhledu a zatemnilly světlo chápání. Navíc vidíme, že nové pomluvy, jež se nyní množí, jsou daleko zlovolnější než ty v dřívějších dnech.

Ó lidé Bayánu! Bojte se milosrdného Pána. Považte lidi dřívějších dob. Jaké byly jejich skutky a jaké ovoce sklidili? Každá věc, kterou pronesli, byla jen podvodem a cokoli učinili se ukázalo bezcenným, s výjimkou těch, které Bůh milostivě ochránil Svou mocí.

Přisáhám při životě Toho, jenž je Touha světa! Kdyby člověk zauvažoval ve svém srdci, pospíšil by, prost všeho připoutání ke světu, k Největšímu světlu a smyl a očistil by se od prachu marnivých představ a kouře planých preludů. Co mohlo podněcovat lidi minulosti, aby chybili, a kým byli svedeni? Stále odmítají pravdu a obrátili se k vlastním sobeckým tužbám. Tento Ukřivděný hlasitě volá ve prospěch Boha. Kdokoli si přeje, nechť se k tomu obrátí; kdokoli si přeje, nechť se odvrátí. Vpravdě Bůh se s klidem obejde beze všech věcí, ať minulosti či budoucnosti.

Ó lidé Bayánu! Je to člověk jako Hádí Dawlat-Ábádí⁹, který s turbanem a holí¹⁰ představoval zdroj opozice a překážek a tak žalostně obtěžkal lidi pověrami, že ti doposud stále očekávají příchod smyšlené osoby ze smyšleného místa. Buďte varováni, ó lidé porozumění.

Ó Hádí! Popřej sluchu Hlasu tohoto důvěryhodného Rádce: namiř své kroky z levice na pravici, to jest odvrát se od planých přeludů k jistotě. Neuváděj lid v omyl. Boží Slunce září, Jeho Věc je projevena a Jeho znamení jsou všeobjímající. Upři svou tvář k Bohu, Pomocníku v nebezpečí, Sobě dostačujícímu. Kvůli Bohu se odřekni svého vůdcovství a zanechej lidi sobě samotným. Nejsi si vědom základní pravdy a nejsi s ní obeznámen.

Ó Hádí! Nebuď člověkem dvou tváří na stezce Boží. Jsi-li ve společnosti bezvěrců, stáváš se bezvěrcem a se zbožnými jsi zbožný. Rozjímej nad takovými dušemi, které obětovaly své životy a svůj majetek v oné zemi, abys snad mohl být varován a probuzen z dřimoty. Považ: Komu se má dát přednost, tomu, kdo si zachová své tělo, svůj život a své vlastnictví, nebo tomu, který se vzdá všeho na stezce Boží? Sud' poctivě a nebuď z nespravedlivých. Pevně se přidrž spravedlnosti a přilni k poctivosti, abys nemusel ze sobeckých pohnutek využívat náboženství jako léčky, ani znevažovat pravdu kvůli zlatu. Vpravdě, tvá nespravedlnost a nespravedlnost takových lidí jako jsi ty narůstala tak žalostně, že Pero slávy bylo pohnuto učinit takovéto postřehy. Boj se Boha. Ten, jenž zvěstoval toto Zjevení, vyhlásil: „On bude prohlašovat za všech okolností: ‚Vpravdě, vpravdě, Já jsem Bůh, není Boha kromě Mne, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího.‘“

Ó lidé Bayánu! Bylo vám zakázáno stýkat se s milovanými Boha. Proč byl tento zákaz uložen a za jakým účelem? Buďte poctiví, zapřísahám vás při Bohu, a nebuďte z nedbalých. Těm, kdož jsou obdařeni hlubokým chápáním, i Největší kráse je cíl tohoto zákazu známý a zřejmý: Byl uložen proto, aby si nikdo nemohl být vědom jeho (Hádího) tajemství a skutků.

Ó Hádí! Nebyl jsi v Naší společnosti, jsi tudíž neznalý této Věci. Nejednej podle svých planých představ. Vedle těchto věcí prozkoumej Spisy svýma vlastníma očima a rozvažuj nad tím, co se přihodilo. Měj slitování sám se sebou a se služebníky Boha a nebuď příčinou svévolnosti jako lidé v minulosti. Stezka je patrná a důkaz je zřejmý. Přeměň nespravedlnost v spravedlnost a nepoctivost v poctivost. Chováme naději, že tě posílí dech božského vnuknutí a že bude tvému vnitřnímu sluchu umožněno slyšet požehnaná slova: „Rci: ‚Bůh‘ - a potom je nech, aby se bavili svým tlacháním marným!“¹¹ Byl jsi tam (na Kypru) a viděl jsi ho. (Mírzu Yahyáa) Nyní promluv poctivě. Nepřekrucuj skutečnost ani sám sobě, ani lidem. Jsi nevědomý stejně jako neznalý. Popřej sluchu Hlasu tohoto Ukřivděného a pospěš si k oceánu božského poznání, aby tě snad mohla okrášlit ozdoba porozumění a aby ses mohl odříci všeho jiného krom Boha. Naslouchej Hlasu tohoto blahosklonného Rádce hlasitě volajícího, odhaleného a projeveného před tvářemi králů a jejich podaných a povolej všechny lidi světa k Tomu, kdož je Pánem Věčnosti. Toto jest Slovo, z Jehož obzoru zářivě svítí denice neutuchající milosti.

Ó Hádí! Tento Ukřivděný, prost všeho připoutání ke světu, vynaložil nejvyšší úsilí, aby uhasil oheň nepřátelství a nenávisti, který divoce plápolá v srdcích národů země. Přísluší každému spravedlivému a poctivému člověku, aby vzdával díky Bohu - velebena budiž Jeho sláva - a aby povstal a prosadil tuto nadevše významnou Věc, aby se oheň proměnil ve světlo a nenávist ustoupila družnosti a lásce. Přísahám při spravedlnosti Boží! Toto je jediným záměrem tohoto Ukřivděného. Vskutku, při hlásání této velevýznamné Věci a při dokazování její Pravdy jsme vytrpěli četná strádání, utrpení a soužení. Ty sám bys dosvědčil to, co jsme zmínili, kdybys jen hovořil poctivě. Vpravdě, Bůh hovoří pravdu a ukazuje Cestu. On je Mocný, Silný, Milostivý.

Nechť Naše Sláva spočine na lidu Bahá, jehož ani tyranie utlačitelů či převaha útočníků nebyla schopna zadržet od Boha, Pána světů.

Tajallíyát (Záře)

Toto je Epištola Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sobě dostačujícího

ON JEST TEN, JENŽ NASLOUCHÁ ZE SVÉ ŘÍŠE SLÁVY.

BŮH dosvědčuje, že není jiného Boha kromě Něho, a že Ten, jenž se objevil, je Skryté tajemství, Schraňovaný znak, Největší kniha pro všechny národy a Nebesa štědrosti pro celý svět. On je Nejmocnějším znamením mezi lidmi a Rozbřeskem nejvznešenějších přídomků v království stvoření. Skrze Něj se objevilo to, co bylo od nepaměti skryto a zahaleno před zraky lidí. Jeho Projevení oznamovala všechna nebeská Písma v časech minulých i v nedávné době. Kdokoli uvěřil v Něho a v Jeho znamení a důkazy, vpravdě uznal to, co pronesl Jazyk velikosti před stvořením země a nebes a před zjevením Království jmen. Na příkaz Boha, Pána dní, se Jeho prostřednictvím vzdemul a vylil oceán poznání.

Dobře jest chápavému člověku, který rozpoznal a pochopil pravdu a člověku s dobrým sluchem, jehož uši naslouchaly jeho sladkému Hlasu a ruce, která uchopila Jeho Knihu s takovou rozhodností, jež se rodí z Boha, Pána tohoto světa i příštího. A dobře jest dychtivému poutníku, který si pospíšil k Jeho slavnému Obzoru, a člověku obdařenému takovou silou, že jím nebyla s to otřást ani ohromná moc vládců, ani sročení náboženských vůdců. A běda tomu, kdo zavrhl Boží milost a Jeho štědrost, popřel Jeho laskavost a pravomoc; takový člověk je vskutku započítán k těm, kteří po věčnost odmítli Boží svědectví a Jeho důkaz.

Velké požehnání náleží tomu, kdo v tento Den odhodil věci lidem vlastní a přidržel se toho, co nařídil Bůh, Pán jmen a Stvořitel všech stvořených věcí, Ten, jenž přišel z nebes věčnosti mocí Největšího jména, obdařený tak nepřemožitelnou pravomocí, že se Mu žádná síla na zemi nemůže postavit. Tomu dosvědčuje Matka knih volající z Nejvznešenějšího postavení.

Ó 'Alí-Akbare!¹² Opakovaně jsme zaslechli tvůj hlas a odpověděli ti tím, čemu se nemůže rovnat ani chvála celého lidstva, z čehož upřímní vdechují sladké vůně promluvy Nadevše milosrdného, Jeho opravdoví milenci pociťují závan nebeského znovushledání a v čem trpící žízní objevují zurčící vodu, jež je vskutku životem. Požehnaný člověk, který toho dosáhl a rozpoznal to, co nyní šíří Pero Boha, Pomocníka v nebezpečí, Všemocného, Nadevše štědrého.

Dosvědčujeme, že jsi obrátil tvář k Bohu a cestoval tak dlouho, než jsi dosáhl Jeho přítomnosti a naslouchal Hlasu tohoto Ukřivděného, jenž byl uvržen do žaláře zlovůlí těch, kteří zavrhlí znamení a důkazy Boha a popřeli tuto nebeskou milost, jež rozzářila celý svět. Požehnaná je tvoje tvář, neboť se k Němu obrátila a tvoje ucho, neboť uslyšelo Jeho Hlas a tvůj jazyk, neboť slavil chválu Boha, Pána pánů. Modlíme se k Bohu, aby ti milostivě dopomohl stát se zástavou šíření Jeho Věci a být Mu nablízku po všechny časy a za všech okolností.

Připomněli jsme si Bohem vyvolené a Jeho milované v oné zemi a posíláme jim radostné zvěsti o tom, co jim bylo na počest sesláno z Království promluvy jejich Pána, svrchovaného Vládce Dne zúčtování. Zmiň se jim o Mně a osviť je zárnou slávou Mé promluvy. Vpravdě, tvůj Pán je Milostivý, Štědrý.

Ó ty, jenž slavíš Mou chválu! Poslyš, co Mi lidé tyranie připisují v Mých dnech. Někteří z nich říkají: „Činí si nárok na božství,“ jiní říkají: „Dopustil se lži vůči Bohu,“ zatímco ostatní tvrdí: „Přišel, aby vyvolal vzpouru.“ Jak jen jsou nízcí a ubozí. Hle! Vskutku jsou otroky prázdných představ.

Nyní přestaneme používat výmluvný jazyk.¹³ Vpravdě, tvůj Pán je Mocný, Nespoutaný. Raději budeme hovořit persky, aby všichni lidé Persie mohli porozumět promluvě milosrdného Pána a odhalit Pravdu.

První Tajallí,

který zazářil z Úsvitu pravdy, je poznání Boha - velebena buď Jeho sláva. A poznání Krále nekonečných dní nemůže být na žádný způsob dosaženo než rozpoznáním Toho, jenž nosí Největší jméno. On je vpravdě Ten, jenž rozmlouval na Sinaji, a který nyní sedí na trůnu Zjevení. On je Skryté tajemství a Schraňovaný znak. Všechny dávné i nedávné Boží knihy jsou ozdobeny Jeho chválou a velebí Jeho slávu. Skrze Něj byla ve světě vztyčena zástava poznání a rozvinut prapor jednosti Boží mezi všemi lidmi. Dosáhnout Boží Přítomnosti lze jedině dosažením Jeho přítomnosti. Prostřednictvím Jeho moci bylo zjeveno vše, co bylo od nepaměti zahaleno a skryto. On se projevil mocí Pravdy a pronesl Slovo, jež ohromilo všechny v nebi i na zemi kromě těch, kterých se Všemocnému zachtělo ušetřit. Pravá víra v Boha a Jeho rozpoznání nemohou být úplné bez přijetí všeho, co On zjevil, a bez následování čehokoli, co nařídil a zapsal v Knize Perem slávy.

Ti, kteří se ponořili do oceánu Jeho promluvy, by měli mít po všechny časy na zřeteli Bohem zjevená nařízení a zákazy. Vpravdě, Jeho nařízení představují nejmocnější pevnost pro ochranu světa a jeho obyvatel - jsou světlem pro ty, kteří uznali a rozpoznali pravdu, a ohněm pro ty, kteří se od ní odvrátili a popřeli ji.

Druhý Tajallí

je zůstat pevný ve Věci Boha - velebena budiž Jeho sláva - a stálý v lásce k Němu. A toho nelze dosáhnout jinak, než Jeho úplným rozpoznáním; a úplného rozpoznání se nikomu nemůže dostat bez víry v tato požehnaná slova: „On činí podle Své vůle.“ Kdokoli se neochvějně drží tohoto vznešeného slova a plnými doušky pije vody promluvy v něm ukryté, bude obdařen takovou stálostí, že žádná z knih světa ho nebude schopna odvést od Matky knih. Ó, jak slavné je toto vznešené postavení, tato vysoká hodnost, tento konečný cíl!

Ó ‘Alí-Akbare! Posud’, v jakém to bídém stavu se nacházejí nevěřící. Všichni pronášejí tato slova: „Vpravdě, On má být chválen ve Svých skutcích a poslouchán ve Svém nařízení.“ Přesto však, kdybychom zjevíli cokoli, co by odporovalo jejich sobeckým způsobům a vášním, byť by to bylo jen co by se za nehet vešlo, s pohrdáním by se od toho odvrátili. Rci: Nikdo nikdy nemůže pochopit mnohonásobné požadavky dokonalé Boží moudrosti. Vpravdě, kdyby zemi označil za nebe, nikdo by neměl právo zpochybnit Jeho pravomoc. Tomuto dosvědčil Bod Bayánu ve všem, co Mu bylo sesláno na příkaz Boha, Toho, jenž dal zazářit Úsvitu.

Třetí Tajallí

se týká umění, řemesel a vědních oborů. Poznání dává lidskému životu křídla a představuje žebřík, po němž může člověk stoupat směrem vzhůru. Každému náleží si ho osvojit. Měly by se však osvojit takové vědomosti, které budou lidem světa ku prospěchu, nikoli vědomosti, jež začínají i končí slovy. Velký je nárok učenců a řemeslníků vůči lidem světa. To dosvědčuje Matka knih v den Jeho návratu. Šťastný je člověk obdařený sluchem, jenž slyší. Vskutku, poznání je pro člověka skutečným pokladem a zdrojem jeho slávy, štědrosti, štěstí, povýšení, veselosti a radosti. Tak promluvil Jazyk velikosti v tomto Největším vězení.

Čtvrtý Tajallí

se týká Boží podstaty, Božství a tak podobně. Kdyby se chápající člověk zahleděl směrem k tomuto požehnanému a zjevnému Lotosovému stromu a jeho plodům, stal by se tak bohatým, že by přestal být závislý na čemkoli jiném a uznal by svou víru v to, co Ten, jenž promlouval na Sinaji, pronesl z trůnu Zjevení.

Ó ‘Alí-Akbare! Seznamuj lidi se svatými verši svého Pána a obeznam je s Jeho přímou Stezkou, s Jeho mocným Oznaměním.

Rci: Ó lidé, jestliže budete soudit spravedlivě a čestně, dosvědčíte pravdivost čehokoli, co vytrysklo z Nejvznešenějšího Pera. Patříte-li k lidu Bayánu, Perský Bayán vás povede přímo a jestliže náležíte k lidu Koránu, zamyslete se nad Zjevením na Sinaji a Hlasem, který z Keře promluvil k Synu ‘Imránovu (Mojžíši).

Milostivý Bože! Bylo zamýšleno, že v době projevu Jednoho pravého Boha se schopnost rozpoznat Ho zdokonalí a dosáhne svého vrcholu. Nyní se však jasně prokázalo, že v nevěřících se tato schopnost vůbec nerozvinula a vskutku upadla.

Ó 'Alí! To, co přijali z Keře, nyní odmítají přijmout od Něho, jenž jest Stromem světa bytí. Rci, lidé Bayánu, nehovořte, jak vám káže nutkání vášně a sobeckých tužeb. Většina lidí světa dosvědčuje pravdu onoho požehnaného Slova, jež vyšlo z Keře.

Při Boží spravedlnosti! Kdyby nebylo hymny chvály, kterou pronesl Zvěstovatel božského Zjevení, tento Ukřivděný by nikdy neřekl nic, co by srdce nevědomých naplnilo hrůzou a dalo jim vyhasnout. Oslaviv Toho, jehož Bůh projeví - veleben buď Jeho Projev - Báb na začátku Bayánu pravil: „Je to On, kdo za všech okolností prohlásí: ‚Vpravdě, vpravdě, Já jsem Bůh, není jiného Boha kromě Mne, Pána všech stvořených věcí. Ó Má stvoření! Jen Mne Samotného uctívejte.‘“ Stejně tak, velebiv Jméno Toho, jenž bude projeven, v jiné souvislosti řekl: „Já budu první, kdo Ho bude uctívat.“ Nyní se každému patří rozjímat nad významem slov „uctívající“ a „Uctívaný“, aby snad mohl dostat svůj podíl v podobě kapky z oceánu božského poznání a uvědomit si velikost tohoto Zjevení. Vpravdě, On se objevil a dal Svému jazyku hlásat pravdu. Dobře je tomu, kdo uznal a rozpoznal pravdu, a běda svévolnému a vzpurnému.

Ó národy na Zemi! Naslouchejte Hlasu božského Lotosového stromu, jenž zastíňuje svět a nebud'te pozemskými tyrany - lidmi, kteří zavrhli Projev Boží a Jeho nezdolatelnou pravomoc a odmítli Jeho laskavost - takoví jsou vskutku započítáni k politováníhodným v Knize Boha, Pána veškerého lidstva.

Nechť sláva, která vysvitla na obzoru Mé milující laskavosti, spočívá na tobě a na komkoli, kdo je s tebou, a naslouchá tvým slovům ohledně Věci Boha, Všemocného, Nadevše chváleného.

Kalimát-i-Firdawsíyyih (Slova Ráje)

ON JE TEN, KDOŽ HOVOŘÍ MOCÍ PRAVDY V KRÁLOVSTVÍ PROMLUVY

Ó VY ztělesnění spravedlnosti a poctivosti a projevy čestnosti a nebeských darů! V slzách a nařkáje tento Ukřivděný hlasitě volá a praví: Ó Bože, můj Bože! Ozdob hlavy Svých milovaných korunou odpoutání a oděj jejich chrámy šatem spravedlnosti.

Přísluší lidu Bahá, aby mocí své promluvy učinil Pána vítězným a aby nabádal lidstvo svými dobrými skutky a povahou, neboť skutky vykazují větší účinek než slova.

Ó Haydar-‘Alí!¹⁴ Tobě buď chvála Boha a Jeho sláva. Rci: Poctivost, ctnost, moudrost a svatá povaha přispějí k povznesení člověka, zatímco nepoctivost, podvody, nevědomost a pokrytectví vedou k jeho ponížení. Při mém životě! Hodnota člověka nespočívá v ozdobách či bohatství, ale spíše ve ctnostném chování a pravém porozumění. Většina lidu Persie je prosáklá klamem a planými představami. Jak veliký je rozdíl mezi stavem těchto lidí a postavením takových udatných duší, které přešly moře jmen a vztyčily své stany na březích oceánu odpoutání. Vskutku, žádný ze stávající generace vyjma nemnohých si dosud nevysloužil zásluhy naslouchat vrkotání holubic nejvyššího Ráje. „Málo z Mých služebníků je vpravdě vděčných.“¹⁵ Lid si ve své většině libuje v pověrách. Považuje jedinou kapku z moře klamu za hodnu větší pozornosti než je oceán jistoty. Pevně se přidržující jmen se připravují o vnitřní podstatu a lnouce k marnivým představám jsou zadržováni od Rozbřesku nebeských znamení. Bože dej, aby vám mohlo být za všech okolností milostivě dopomoženo rozdrtit modly pověr a roztrhnout závoje představ lidí. Pravomoc spočívá v sevření Boha, Zřídla zjevení a vnuknutí a Pána Dne vzkříšení.

Slyšeli jsme to, co daná osoba zmiňovala ohledně některých učitelů Víry. Vskutku, hovořil pravdivě. Některé nedbalé duše se potulují zeměmi ve jménu Božím, čile poškozují Jeho Věc a nazývají to hlásáním a učením Slova Božího, a to vzdor tomu, že vlastnosti učitelů Víry zářivě svítí jako hvězdy na nebesích božských Desek. Každá poctivá osoba dosvědčuje a každý člověk hlubokého chápání si je dobře vědom toho, že Jeden pravý Bůh - velebena buď Jeho sláva - bez ustání vykládal a vysvětloval to, co povznese a povýší postavení dětí lidí.

Lid Bahá hoří jasně jako svíce uprostřed shromáždění a pevně se přidržuje toho, co Bůh stanovil. Toto postavení stojí nejvýše nad všemi postaveními. Dobře je tomu, kdož odhodil věci, které vlastní lidé světa, a dychtí po tom, co náleží Bohu, Svrchovanému Pánu věčnosti.

Rci: Ó Bože, můj Bože! Spatřuješ mě, jak kroužím kolem Tvé Vůle s očima obrácenými k obzoru Tvé štědrosti, dychtivě očekávaje zjevení zářivé nádhery slunce Tvých projevů přízně. Úpěnlivě Tě prosím, ó Milovaný každého chápajícího srdce a Touhu těch, kteří jsou Ti nablízku, dej, aby se Tví milovaní mohli zcela odpoutat od svých vlastních sklonů, pevně se přidržující toho, co Ti přináší potěšení. Oděj je, ó Pane, rouchem spravedlnosti a osvít je nádhrou světla odpoutání. Povol jim pak ku pomoci zástupy moudrosti a promluvy, aby mohli velebit Tvé Slovo mezi Tvými tvory a hlásat Tvou Věc mezi Tvými služebníky. Vpravdě, mocný jsi činit, cokoli se Ti zlíbí a v Tvém sevření leží otěže všech věcí. Není Boha kromě Tebe, Mocného, Vždy odpouštějícího.

Ó ty, který jsi obrátil svůj zrak k Mé tváři! V těchto dnech se odehrálo to, co Mi přivedilo hluboký zármutek. Jistí pachatelé zla, kteří prohlašují věrnost Věci Boží, se dopustili takových skutků, které způsobily, že se údy upřímnosti, čestnosti, spravedlnosti a poctivosti zachvěly. Jedna známá osoba, již byla prokazována nejvyšší laskavostí a přízeň, spáchala takové činy, že se oči Boha zalily slzami. Již dříve jsme pronesli slova varování a neblahých předtuch, pak jsme po několik let drželi věc v tajnosti, že snad prohlédne a bude se kát. Ale vše bez výsledku. Nakonec zaměřil své síly na hanobení Věci Boží před zrakem všech lidí. Roztrhl vedví

závoj poctivosti a necítil soucit ani k sobě ani k Věci Boží. Avšak nyní skutky jistých jedinců přinesly zármutek ještě daleko žalostnější než je ten, který způsobil dříve jmenovaný člověk. Úpěnlivě pros Boha, Pravdivého, aby mohl milostivě umožnit nedbalým zřeknout se omylu a kát se. Vpravdě, On je Odpouštějící, Štědrý, Nejvelkomyslnější.

V těchto dnech se každému nařizuje pevně přilnout k jednotě a svornosti a pilně pracovat pro hlásání Věci Boží, aby vzdorné duše mohly dospět k tomu, co povede k trvalému blahobytu.

Stručně řečeno, rozepře mezi rozličnými sektami vedly k oslabení. Každá sekta si vybrala pro sebe cestu a přidržela se určitého lana. Navzdory zjevné slepotě a nevědomosti se pyšní svým hlubokým chápáním a poznáním. Mezi nimi jsou mystici, kteří prohlašují věrnost islámské Víře, někteří z nich si libují v tom, co vede k lenivosti a uzavírání se světu. Přisahám při Bohu! To snižuje postavení člověka a způsobuje, že se nadouvá pýchou. Člověk musí nést ovoce. Podle slov Ducha¹⁶ je ten, který nenese žádné ovoce, jako neplodný strom a neplodný strom je určen pouze ohni.

To, co dříve řečené osoby zmiňovali ohledně postavení Boží Jednoty, povede v nemalé míře k lenivosti a marnivým představám. Tito smrtelníci zřetelně odvrhli rozdílnosti postavení a začali sebe sama považovat za Boha, zatímco Bůh je nezměrně povznesen nad všechny věci. Každá stvořená bytost však zjevuje Jeho znamení, která jsou pouhými emanacemi z Něj a nikoli Jeho Vlastním Já. Všechna tato znamení se odrážejí a lze je spatřit v knize existence, a svitky, které popisují tvar a uspořádání vesmíru, jsou vskutku největší knihou. V ní může každý člověk hlubokého chápání vnímat to, co vede na Přímou stezku a co mu umožní dosáhnout Velkého oznámení. Považ paprsky slunce, jehož světlo obklopilo svět. Paprsky emanují ze slunce a odhalují jeho přirozenost, ale nejsou samotným sluncem. Cokoli lze na zemi pozorovat dostatečně dokazuje moc Boha, Jeho poznání a proudy Jeho štědrosti, zatímco On Sám je nezměrně povznesen nade všechny tvory.

Kristus pravil: „Uděлил jsi dětem to, oč jsou učení a moudří připraveni.“ Mudrc ze Sabziváru¹⁷ pravil: „Běda! Nedostává se pozorných uší, jinak by šepot Sinajského keře byl slyšet z každého stromu.“ V Desce člověku moudrosti, který se dotazoval na význam Základní reality, jsme oslovili tohoto slavného mudrce těmito slovy: „Pokud je toto tvrzení vskutku od tebe, jak je možné, že jsi nedokázal naslouchat Volání Stromu člověka, které se pozvedlo z nejvznešenějších výšin světa? Pokud jsi uslyšel Volání, a přesto se bál a touha zachovat si svůj život ti napovídala, abys k němu zůstal nedbalým, jsi pak takovou osobou, která nikdy nebyla ani není hodna zmínky; pokud jsi jej neslyšel, pak jsi připraven o schopnost sluchu.“ Stručně řečeno, takoví jsou mužové, jejichž slova jsou pýchou světa a jejichž skutky jsou hanbou národů.

Vpravdě jsme zatroubili na Polnici, která není ničím jiným než Mým Perem slávy, a hle, lidstvo před ním upadlo do mdlob, kromě těch, jež se Bohu zlíbilo ušetřit na znamení Svě milosti. On je Pán štědrosti, Dávný z dnů.

Rcete: ó shromáždění duchovních! Postavte se proti tomuto Peru, jemuž bylo samo království promluvy připraveno naslouchat, jakmile pozvedlo svůj pronikavý hlas, a před jehož mocným a slavným námětem každé jiné téma vybledlo a stalo se nicotným? Bojte se Boha a nenásledujte své plané přeludy a zvrácené představy a spíše následujte Toho, jenž k vám přišel obdařen nepopíratelným poznáním a neotřesitelnou jistotou.

Oslaven buď Bůh! Pokladem člověka je jeho promluva, a přesto tento Ukřivděný pozdržel Svůj Jazyk, neboť nevěřící číhají v záloze, avšak Bůh, Pán všech světů, poskytuje ochranu. Vpravdě, v Něj jsme vložili Svou důvěru a Jemu jsme svěřili všechny záležitosti. Nadevše postačující je On pro Nás a pro všechny stvořené věci. On je Ten, s Jehož svolením a mocí Jehož příkazu se zářivě zaskvěla Denice svrchované moci nad obzorem světa. Dobře je tomu, kdo pochopí a rozpozná Pravdu a běda necht' stihne vzpurné a nevěrné.

Tento Ukřivděný vždy láskyplně zacházel s moudrými. Moudrými jsou míněni lidé, jejichž poznání není omezeno na pouhá slova a jejichž životy byly plodné a přinesly trvalé výsledky. Každému se přikazuje cítit tyto požehnané duše. Šťastní jsou ti, kdož dodržují Boží příkazy, šťastní jsou ti, kteří rozpoznali Pravdu, šťastní jsou ti, kdož soudí s poctivostí ve všech věcech a pevně se přidržují Lana Mé neporušitelné Spravedlnosti.

Lidé Persie se odvrátili od Toho, jenž je Ochránce a Pomocník. Lnou k marnivým představám pošetilců a zaplétají se do nich. Tak pevně lpí na pověrách, že je nic od nich nemůže odtrhnout, kromě mocné paže Boha - velebena buď Jeho sláva. Úpěnlivě pros Všemohoucího, aby prsty božské moci strhnul závoje, které zahalily

rozličné národy a příbuzenstva, aby mohly dosáhnout věcí, jež vedou k bezpečí, pokroku a rozvoji a mohly si pospíšet k neporovnatelnému Příteli.

Slovo Boží, které zjevilo Pero Abhá a vepsalo na

první list

Nejvznešenějšího ráje, je toto: Vpravdě pravím: Bázeň před Bohem vždy byla jistou obranou a bezpečnou pevností pro všechny národy světa. Je hlavní příčinou ochrany lidstva a nejvyšším nástrojem pro jeho zachování. Vskutku, v člověku existuje schopnost, jež jej střeží a zabraňuje mu ve všem, co je nedůstojné a neslušné, a jež je známa jako jeho smysl pro stud. Ten je však omezen pouze na nemnoho lidí, ne všichni jej vlastnili a vlastní.

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

druhý list

Nejvznešenějšího ráje, zní následovně: Pero Nejvyššího nabádá v tomto okamžiku projevy autority a zdroje moci, jmenovitě krále, vladaře, prezidenty, vládcy, duchovní a vzdělance a nařizuje jim podporovat věc náboženství a přilnout k ní. Náboženství je vpravdě hlavním nástrojem k ustanovení pořádku na světě a klidu mezi jeho národy. Oslabení pilířů náboženství posílilo pošetilce, dodalo jim smělosti a učinilo je arogantnějšími. Vpravdě pravím: Čím větší je úpadek náboženství, tím žalostnější je svévolnost bezbožných. To nemůže nakonec vést k ničemu jinému, než k chaosu a zmatku. Slyšte Mě, ó lidé hlubokého chápání, a buďte varováni, vy, kteří jste obdařeni porozuměním!

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

třetí list

Nejvznešenějšího ráje, je toto: Ó synu člověka! Pokud se tvé oči obracejí k milosrdenství, opusť věci, jež ti prospívají, a přilni k tomu, co prospěje lidstvu. A pokud se tvé oči obracejí ke spravedlnosti, vol pro svého bližního to, co volíš pro sebe samého. Pokora povznáší člověka do nebe slávy a moci, zatímco pýcha jej sráží do hlubin ubohosti a ponížení.

Ó lidé Boží! Veliký je tento Den a mocné je Volání! V jedné z Našich Desek jsme zjevili tato vznešená slova: „Kdyby se svět ducha zcela přeměnil ve schopnost sluchu, mohl by pak tvrdit, že je hoden naslouchat Hlasu, který volá z Nejvyššího obzoru, neboť jinak, tyto uši, které jsou potřísněny lživými klevetami, nikdy nebyly ani nyní nejsou způsobilé jej slyšet.“ Dobře je těm, kteří naslouchají, a běda necht' stihne svévolné.

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

čtvrtý list

Nejvznešenějšího ráje, zní následovně: Ó lidé Boží! Úpěnlivě proste Pravdivého - oslaveno budiž Jeho Jméno - aby milostivě zaštitil projevy vlády a moci od našeptávání sobectví a tužeb a zalil je září spravedlnosti a vedení.

Jeho Veličenstvo Muḥammad Sháh, navzdory výtečnosti svého postavení, spáchal dva odporné skutky. Prvním byl příkaz vypovědět do vyhnanství Pána Říší milosti a štědrosti, Prvotní bod; a druhým byla vražda Knížete města státnického umění a literární vytříbenosti.¹⁸

Chyby králů, stejně jako jejich projevy přízně, mohou být veliké. Král, kterému marnivost moci a autority nezabrání zachovávat spravedlnost, ani není přepychem, bohatstvím, slávou či pochodujícími zástupy legií připraven o nádheru denice poctivosti, bude zastávat vysokou hodnost a vznešené postavení mezi Shromážděním na výsostech. Každému se přikazuje poskytnout pomoc a projevovat laskavost tak ušlechtilé

duši. Dobře je králi, který drží zkrátka otěže své vášně, krotí svůj hněv a dává přednost spravedlnosti a čestnosti před nespravedlností a tyranii.

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

pátý list

Nejvznešenějšího ráje, je toto: Moudrost vždy byla a nepřestane být největším darem a nejzáračnějším požehnáním. Je neselhávajícím Ochráncem člověka. Pomáhá mu a posiluje ho. Moudrost je Božím Vyslancem a Zjevitelem Jeho Jména Vševědoucí. Skrze ni se projevuje a ozřejmuje vznešenost lidského postavení. Je vševědoucím a nejpřednějším Učitelem ve škole existence. Je Průvodcem a je obdařena vysokým postavením. Díky jejímu výchovnému vlivu byly pozemské bytosti nadány klenotu se podobajícím duchem, který zastíňuje nebesa. Ve městě spravedlnosti je nesrovnatelným Mluvčím, který, v roce devět, osvětlil svět radostnými zvěstmi o tomto Zjevení. A byl to tento neporovnatelný Zdroj moudrosti, který na počátku založení světa vystoupil na schod vnitřního významu, a když usedl na trůn promluvy, skrze působení božské Vůle pronesl dvě slova. První zvěstovalo příslib odměny, zatímco druhé přineslo zlověstné varování trestu. Příklad podnítl naději a varování zplodilo bázeň. Takto byla na těchto dvojích principech pevně ustanovena základna světového řádu. Velebený je Pán Moudrosti, Vlastník veliké štědrosti.

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

šestý list

Nejvznešenějšího ráje, zní následovně: Spravedlnost je světlem lidstva. Neuhaste jej větry útisku a tyranie. Smyslem spravedlnosti je objevení se jednoty mezi lidmi. V tomto vznešeném slově se vzdouvá oceán božské moudrosti, zatímco knihy světa nemohou pojmut jeho vnitřní význam. Kdyby se lidstvo ozdobilo tímto šatem, spátrilo by denici promluvy: „Toho dne Bůh uspokojí každého ze Své hojnosti“¹⁹ zářivě svítit nad obzorem světa. Oceňte hodnotu této promluvy. Je ušlechtilým plodem, který se urodil ze Stromu Pera slávy. Šťastný je člověk, který jí popřeje sluchu a zachovává její příkazy. Vpravdě pravím, cokoli je sesláno z nebe Vůle Boží, je prostředkem pro ustanovení pořádku na světě a nástrojem k prosazení jednoty a družnosti mezi jeho národy. Takto promluvil Jazyk tohoto Ukřivděného z Jeho Největšího vězení.

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

sedmý list

Nejvznešenějšího ráje, je toto: Ó vy lidé moudrosti mezi národy! Zavřete své oči před odcizením, pak upněte svůj zrak k jednotě. Pevně přilněte k tomu, co povede k blahobytu a klidu všeho lidstva. Tato píď země je jen jediným domovem a jediným příbytkem. Přísluší vám opustit domýšlivost, která působí odcizení, a upnout svá srdce na vše, co zajistí soulad. V úsudku lidu Bahá spočívá sláva člověka v jeho poznání, jeho nepokřiveném chování, jeho chvályhodné povaze, jeho moudrosti, a ne v jeho národnosti či společenském postavení. Ó lidé Země! Ceňte si hodnoty tohoto nebeského slova. Vskutku jej lze přirovnat k lodi na oceánu poznání a k zářícímu světlu v říši chápání.

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

osmý list

Nejvznešenějšího ráje, zní následovně: Školy musí nejprve vychovávat děti v zásadách náboženství, aby jim tak Příklad a Hrozba zaznamenané v Knihách Boha mohly zabránit v konání zapovězených věcí a ozdobit je hávem příkázání, avšak v takové míře, aby dětem nebylo ublíženo nevědomým fanatismem a bigotností.

Přikazuje se Správcům Domu spravedlnosti, aby se společně radili o těch věcech, které nebyly navenek zjeveny v Knize, a aby uvedli v platnost to, na čem se shodnou. Bůh jim vpravdě vnukne, cokoli si přeje, a On je, vpravdě, Poskytovatel, Vševědoucí.

Původně jsme nařídili, aby lidé hovořili dvěma jazyky. Musí se však vyvinout snahy, aby se tyto dva jazyky omezily na jazyk jediný, stejně jako písma světa, aby se lidské životy nemusely promrhat a promarnit učením se rozličným jazykům. Takto bude možné celou Zemi považovat za jedno město a jedinou vlast.

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

devátý list

Nejvznešenějšího ráje, je toto: Ve všech věcech je třeba umírněnosti. Pokud je věc zahrnuta do krajnosti, ukáže se být zdrojem zla. Považte civilizaci Západu, jak rozrušila a poplašila národy světa. Byl vynalezen pekelný stroj a ukázal se tak krutou ničivou zbraní, že nikdo předtím nebyl nikdy svědkem něčeho podobného ani o něčem takovém neslyšel. Očištění se od takovýchto hluboce zakořeněných a zdrcujících zkažeností nelze uskutečnit, dokud se národy světa nespojí ve sledování jednoho společného cíle a nepřijmou jednu univerzální víru. Nakloňte svůj sluch Volání tohoto Ukřivděného a pevně přilněte k Menšímu míru.

Podivné a zarážející věci se nacházejí v zemi, ale jsou skryty myslím a chápáním lidí. Tyto věci mají schopnost změnit celou atmosféru Země a jejich zamoření by se ukázalo smrtelným. Veliký Bože! Pozorovali jsme udivující věc. Blesk anebo síla jemu podobná je ovládána operátorem a pohybuje se na jeho rozkaz. Nezměrně velebený je Pán Moci, který odhalil to, co stanovil mocí Svého významného a nepřemožitelného příkazu.

Ó lidé Bahá! Každé z nařízení, jež jsme zjeví, je mocnou pevností pro zachování světa bytí. Vpravdě, tento Ukřivděný netouží po ničem, než po vaší bezpečnosti a povznesení.

Nabádáme muže Domu spravedlnosti a přikazujeme jim, aby zajistili ochranu a záštitu mužů, žen a dětí. Přikazuje se jim nanejvýš dbát zájmů lidí ve všech dobách a za všech podmínek. Požehnaný je vládce, který vysvobodí zajatce, a bohatý, který se stará o chudé, a spravedlivý, který zabezpečí práva utiskovaných před strůjcem zla, a šťastný je důvěrník, jenž zachovává to, co mu předepsal Nařizovatel, Dávný z dnů.

Ó Haydar-‘Alí! Tobě buď Má sláva a Má chvála. Mé rady a nabádání obklopily svět. A přesto namísto, aby přinesly radost a potěchu, způsobilý žal, protože někteří z těch, kteří tvrdí, že Mě milují, zpychli a stíhali Mě takovými strážněmi, kterých se ani následovníci dřívějších náboženství, ani duchovní Persie nikdy nedopustili.

Pravili jsme: „Mé uvěznění, ani věci, jež Mě postihly z rukou Mých nepřátel, Mi nemohou uškodit. To, co Mi škodí, je chování mých milovaných, kteří třebaže nesou Mé Jméno, přesto páchají to, co způsobuje, že Mé srdce a Mé pero naříkají.“ Promluvy, jako jsou tyto, byly znovu a znovu zjevovány, avšak nedbalí z nich nedokázali získat prospěch, neboť jsou zajatci svých vlastních zlovolných vášní a zkažených tužeb. Úpěnlivě pros Jednoho pravého Boha, aby každému umožnil se kát a navrátit se k Němu. Dokud bude podléhat přirozenost člověka zlovolným vášním, zločin a hřích budou triumfovat. Chováme naději, že ruka božské moci a proud nebeských požehnaní posílí všechny lidi, odějí je hávem odpuštění a štědrosti a zaštití je před tím, co by poškodilo Jeho Věc mezi Jeho služebníky. Vpravdě, On je Mocný, Všemohoucí, a On je Vždy odpouštějící, Milosrdný.

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

desátý list

Nejvznešenějšího ráje, zní následovně: Ó lidé Země! Život v odloučenosti či praktikování askeze nejsou přijatelné v přítomnosti Boží. Přísluší těm, již jsou obdařeni hlubokým chápáním a porozuměním, dodržovat to, co bude způsobovat radost a zářivé nadšení. Takové praktiky, jež jsou zrozeny z planých přeludů či povstaly z lůna pověr, nedobře přísluší mužům poznání. V dřívějších dobách a v časech nedávných si někteří lidé zřizovali své příbytky v jeskyních hor, zatímco jiní se v noci uchylovali na hřbitovy. Rci: Popřejte sluchu

radám tohoto Ukřivděného. Opusťte věci vám běžné a přijměte to, co vám přikazuje věrný Rádce. Nepřipravujte se o dary, které byly kvůli vám stvořeny.

Dobročinnost je potěšitelná a chvályhodná před zrakem Boha a je považována za kněžnu mezi dobrými skutky. Považte a připamatujte si to, co Nadevše milosrdný zjevil v Koránu: „Dávají jim přednost před sebou samými, ač chudoba bude jejich vlastním údělem. A těm, kteří jsou uchováni před svou vlastní chtivostí, se povede dobře.“²⁰ Nahlíženo v tomto světle, je výše uvedená požeňaná promluva v pravdě denicí promluv. Požeňán je ten, kdo dává přednost svému bratrovi před sebou samým. Vpravdě, takový člověk je počítán z Vůle Boha, Vševědoucího, Nejmoudřejšího k lidu Bahá, který přebývá v Karmínové arše.

Slovo Boží, které Nejvyšší pero zapsalo na

jedenáctý list

Nejvznešenějšího ráje, je toto: Nařizujeme těm, kteří jsou emblémy Jeho jmen a přídomků, od nyní pevně přilnout k tomu, co bylo vyloženo v tomto Největším zjevení, aby sobě nedovolily stát se příčinou sváru a až do konce, který nezná konce, držely své oči upřeny směrem k Rozbřesku těchto zářivých slov, která byla zaznamenána v této Desce. Sváry vedou ke krveprolití a vyvolávají rozruch mezi lidmi. Naslouchejte Hlasu tohoto Ukřivděného a neodchylujte se od něj.

Kdyby kdokoli ve svém srdci rozvažoval nad tím, co v tomto Zjevení vyprýštilo z Pera slávy, byl by ujištěn o tom, že ať tento Ukřivděný prohlásil cokoli, neměl přitom žádného úmyslu získat si tím pro Sebe jakéhokoli postavení či pocty. Účelem bylo spíše přilákat duše vznešeností Svých slov k vrcholu všepřesahující slávy a obdařit je schopností vnímat to, co očistí a zbaví národy světa svárů a rozepří, které vyvolávají náboženské rozdíly. O tom svědčí Mé srdce, Mé Pero, Má vnitřní a Má vnější Bytost. Bože dej, aby se všichni lidé mohli obrátit k pokladnicím skrytým v nitru svých vlastních bytostí.

Ó lidé Bahá! Zdrojem řemesel, věd a umění je schopnost uvažování. Vynaložte všechny snahy, aby z tohoto ideálního dolu mohly zazářit perly moudrosti a promluvy, které prosadí blahobyť a harmonii všech příbuzenstev Země.

Za všech okolností, ať již ve strastech či v pokoji, ať již čtený či skličovaný, nařizoval tento Ukřivděný všem lidem prokazovat lásku, náklonnost, slitovnost a soulad. A přesto kdykoli nastal jakýkoli nepatrný důkaz pokroku a rozvoje, ti, kteří jsou skryti za závoji, vyrazili vpřed a pronesli taková nactiutrhaní, která zraňovala více než meč. Lnou ke klamným a odsouzením slovům a strpí, aby byli připraveni o oceán veršů zjevených Bohem.

Kdyby se neobjevily tyto překážející závoje, byla by Persie v přibližně dvou letech podmaněna mocí promluvy, postavení vlády i lidí by bylo povýšeno a Nejvyšší cíl, nezahalen a neskryt, by se objevil v hojnosti slávy. Stručně řečeno, někdy jasným jazykem, jindy v narážkách, jsme řekli vše, co muselo být řečeno. Tudíž jakmile by Persie byla znovu obnovena, sladké vůně Slova Božího by ovanuly všechny země, neboť to, co vyprýštilo z Nejvznešenějšího Pera, vede ke slávě, rozvoji a výchově všech národů a příbuzenstev Země. Vskutku, je to svrchný lék na každou chorobu, kež by si to jen mohli uvědomit a pochopit to.

Před nedávnem Afánové a Amín - jim budiž Má sláva a milující laskavost - dosáhli Naší přítomnosti a popatřili na Naši tvář; stejně jako Nabíl, syn Nabíla a syn Samandara - na nich spočívá sláva Boha a Jeho milující laskavost - jsou přítomni a napili se poháru znovushledání. Snažně žádáme Boha, aby pro ně milostivě nařídil dobro tohoto světa a příštího a aby na ně sestupoval proud Jeho požeňání a milosti z nebe Jeho štědrosti a mraků Jeho něžného slitování. Vpravdě z těch, kteří prokazují milosrdenství, je On Nejmilosrdnější a On je Milostivý, Blahodárný.

Ó Haydar- 'Alí! Tvůj další dopis, který jsi doručil prostřednictvím toho, jenž se zove Júd²¹ (Štědrost), dospěl na Naš svatý dvůr. Chválen buď Bůh! Byl ozdoben světlem božské jednoty a odpoutání a byl rozžehnut ohněm lásky a náklonnosti. Modli se k Bohu, aby dopřál očím bystrost a osvětlil je novým světlem, aby mohly vnímat to, co nemá obdoby ani sobě rovno.

V tento den jsou verše Matky knih zářivé a nezaměnitelné jako slunce. Nelze si je splést na žádný způsob s jakoukoli z minulých či nedávných promluv. Vpravdě, tento Ukřivděný si nepřeje prokazovat Svou Vlastní

Věc důkazy předloženými jinými. On je Ten, který obsahuje všechny věci, zatímco všichni ostatní kromě Něj jsou obsahováni. Rci: Ó lidé. Pročtete to, co je mezi vámi běžné, a my pročteme, co přináleží Nám. Přisahám při Bohu! Ani chvála národů světa ani věci, které vlastní příbuzenstva Země, nejsou hodny zmínky před připomínkou Jeho Jména. O tom svědčí Ten, který za všech okolností prohlašuje: „Vpravdě On je Bůh, svrchovaný Vládce Dne zúčtování a Pán mocného Trůnu.“

Oslaven buď Bůh! Člověk se podivuje tomu, na základě kterého důkazu nebo z jakého důvodu se nevěřící mezi lidem Bayánu odvrátili od Pána bytí. Vpravdě, postavení tohoto Zjevení převyšuje postavení čehokoli, co bylo projevováno v minulosti či bude projevováno v budoucnosti.

Kdyby byl Bod Bayánu přítomen v tento den a kdyby, Bože chraň, váhal uznat tuto Věc, pak by se ta samá požehnaná slova, která vyprýštila ze studnice Jeho vlastního Bayánu, vztahovala na Něj. On praví a Jeho slovo je pravda: „Tomu, jehož Bůh projeví, je dovoleno odmítnout toho, kdo je největší na Zemi.“ Rci: Ó vy, kteří jste připraveni o porozumění! Dnes ona Nejvznešenější bytost prohlašuje: „Vpravdě, vpravdě, Já jsem první, který Ho bude uctívat.“ Jak povrchní je rozsah poznání lidí a jak slabá je jejich schopnost vnímání. Naše Pero slávy vydává svědectví o jejich bídné chudobě a o bohatství Boha, Pána všech světů.

Chválen a oslavován je Ten, který povolal stvoření k životu. On je svrchovaná Pravda, Znalec věcí neviděných. Matka knih je zjevena a Pán štědrosti je ustanoven na nejpožehnanějším stolci slávy. Úsvit se rozbřeskl, a přesto lidé nerozumí. Znamení byla ohlášena, zatímco Ten, který je zjevil, je přemožen zjevným smutkem. Vskutku vytrpěl jsem to, co způsobilo nárek světa bytí.

Rci: Ó Yahyá (Azal), předlož jediný verš, pokud vlastníš božsky vnuknuté poznání. Tato slova již dříve vyslovil Můj Zvěstovatel, který v této hodině prohlašuje: „Vpravdě, vpravdě, Já jsem první, který Ho bude uctívat.“ Buď poctivý, ó Můj bratře. Jsi schopen se vyjádřit, jsi-li přiveden tváří v tvář rozvlněnému oceánu Mé promluvy? Můžeš rozvázat svůj jazyk, octneš-li se tváří v tvář pronikavému hlasu Mého Pera? Máš nějakou moc před zjeveními Mé všemohoucnosti? Sud' poctivě, zapřísahám Tě při Bohu, a rozpomeň se, když jsi stál v přítomnosti tohoto Ukřivděného a My jsme ti diktovali verše Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího. Sτρέz se, aby tě zdroj lži neznavil projevené Pravdy.

Ó ty, jenž jsi upřel svůj zrak na Mou tvář! Rci: ó nedbalí! Kvůli kapičce jste se připravili o oceán nebeských veršů a kvůli bezvýznamnému atomu, jste se uzavřeli před nádherou Denice pravdy. Kdo jiný než Bahá má moc promlouvat před tváří lidstva? Sud'te poctivě a nebud'te z nespravedlivých. Skrze Něj se vzedmuly oceány, tajemství byla prozrazena a stromy pozvedly své hlasy hlasitě volající: Království země a nebe náleží Bohu, Zjeviteli znamení, Zřídlu jasných známek. Pročtete si perský Bayán zjevený Tím, kdož zvěstoval toto Zjevení, a pohleďte na něj okem poctivosti. Vpravdě, On vás bude vést přímo na Jeho Stezku. V tomto okamžiku prohlašuje to, co Jeho jazyk již dříve pronesl, když byl usazen na trůnu Jeho nejvznešenějšího Jména.

Učinil jsi zmínku o milovaných v oněch krajích. Chválen buď Bůh, každý z nich byl poctěn vzpomínkou Pravdivého - velebena je Jeho sláva - a jejich jména, všechna do jednoho, plynula z Jazyka vznešenosti v království promluvy. Veliké je vskutku jejich požehnání a štěstí, neboť se napili vybraného vína zjevení a vnuknutí z ruky svého Pána, Slitovného, Milosrdného. Úpěnlivě prosíme Boha, aby je posílil, aby projevovali neoblomnou stálost a aby povolal na jejich pomoc zástupy moudrosti a promluvy. On je v pravdě Mocný, Všemohoucí. Doruč jim mé pozdravy a předej jim radostné zvěsti o tom, že Denice připomínky se rozednila a rozlila svou záři z výše obzoru štědrých projevů přízně jejich Pána, Vždy odpouštějícího, Nadevše milosrdného.

Zmínil ses o Husaynovi. Oděli jsme jeho chrám rouchem odpuštění a ozdobili jeho hlavu korunou prominutí. Přísluší mu, aby se pyšnil mezi všemi lidmi touto zářící, touto jasnou a zjevnou štědrostí. Rci: Nebuď sklíčený. Po zjevení tohoto požehnaného verše je tomu tak, jako by ses znova narodil z lůna své matky. Rci: Jsi osvobozen od hříchu a omylu. Vpravdě, Bůh tě očistil živoucími vodami Svě promluvy ve Svém Největším vězení. Snažně Ho žádáme - požehnan a veleben je On - aby tě milostivě utvrdil v Jeho chvále a ve velebení Jeho slávy a posílil tě mocí Svých neviditelných zástupů. Vpravdě, On je Všemohoucí, Všemocný.

Učinil jsi zmínku o lidech z Táru.²² Upřeli jsme Svou tvář k tamním služebníkům Božím a radíme jim, aby nejdříve zvážili to, co zjevil Bod Bayánu ohledně tohoto Zjevení, jímž bylo otřeseno všemi jmény a tituly, modly marnivých představ byly rozprášeny a jazyk Vznešenosti z říše slávy prohlásil: Při spravedlnosti Boží!

Skrytý Poklad, Neproniknutelná Záhada, byla odhalena očím lidí, způsobujíc, že se všechny věci, ať minulosti či budoucnosti, zaradovaly. On pravil a Jeho slovo je pravda: „Ze všech poct, které jsem vzdal Tomu, jenž má přijít za Mnou, jest tato nejvyšší: Mé písemné doznání, že žádné z Mých slov nemá moc patřičně Jej vyličít a žádná zmínka o NĚm v Bayánu, Mé Knize, nevystihuje plně Jeho Věc.“

Navíc jim radíme dodržovat spravedlnost, poctivost, čestnost, zbožnost a to, co povznese jak Slovo Boží, tak i jejich vlastní postavení mezi lidmi. Vpravdě, Já jsem Ten, kdož nabádá spravedlivě. O tom vydává svědectví Ten, z Jehož Pera proudí řeky milosrdenství a z Jehož promluvy prýští zřídla živých vod všem stvořeným věcem. Nezměrně velebena je tato bezmezná milost, nezměrně požehnána je tato zářivá přízeň.

Ó lidé Táru! Popřejte sluchu Volání Toho, který činí, cokoli se Mu zlíbí. V pravdě vám připomíná to, co vás přiblíží k Bohu, Pánu světů. Obrátil k vám Svou tvář z Vězení v ‘Akká a zjevil kvůli vám to, co zvěční vaši památku a vaše jména v Knize, která nemůže být vymazána, a zůstává nedotčena pochybnostmi vzpurných. Odvrhněte věci běžné mezi lidmi a pevně se přidrže toho, co je vám přikázáno z Vůle Nařizovatele, Dávného z dnů. Toto jest Den, v němž božský Lotosový strom hlasitě volá: Ó lidé! Popatřte na Mé plody a Mé listy, nakloňte pak svůj sluch Mému šelestění. Střežte se, aby vás pochybnosti lidí zbavily světla jistoty. Oceán promluvy zvučně halasí a praví: „Ó vy, kteří přebýváte na Zemi! Popatřete na rozvlněné vody a perly moudrosti a promluvy, které jsem vyžil. Bojte se Boha a nebuďte z nedbalých.“

V tento Den se v Říši nad námi odehrává veliká slavnost, neboť vše, co bylo přislíbeno v posvátných Písmech, se naplnilo. Toto je Den veliké radosti. Každému přísluší, aby si pospíšil ke dvoru Jeho blízkosti s nepřekonatelnou radostí, veselím, jásetem a potěšením a aby se zbavil ohně vzdálenosti.

Ó lidé Táru! Skrže posilující sílu Mého Jména se chopte kalichu poznání, vypijte pak svůj díl na vzdor lidem světa, kteří porušili Smlouvu Boha a Jeho Závět’, odmítli Jeho důkazy a jasné známky, a hanobili Jeho znamení, která pronikla všemi, kteří jsou v nebi a na zemi.

Nevěřící mezi lidem Bayánu jsou jako následovníci šíitské sekty a kráčejí v jejich stopách. Zanechejte je jejich planým přeludům a marnivým představám. Jsou v pravdě započítáni ke ztraceným v Knize Boha, Vševedoucího, Nejmoudřejšího. Šíitští duchovní se nyní všichni do jednoho zaměstnávají zlořečením a spíláním Pravdivému ze svých kazatelen. Milostivý Bože! Dawlat-Ábádí²³ se k nim rovněž přidal. Vystoupil na kazatelnu a propůjčil svůj hlas tomu, co způsobilo, že Deska v mukách vykřikla a Pero zasténalo. Rozjímejte nad jeho chováním a chováním Ashrafa²⁴ - jemu necht’ náleží Má sláva a Mé něžné milosrdenství - a obdobně považte ty milované, kteří pospíšili na místo mučednictví v mém jménu a nabídli své životy na stezce Toho, jenž jest Touhou světa.

Věc je projevena, svítí zářivě jako slunce, ale lidé se staly závoji sobě samým. Snažně žádáme Boha, aby jim milostivě dopomohl navrátit se k Němu. On je, v pravdě, Odpouštějící, Milosrdný.

Ó lidé Táru! Posíláme vám pozdravy z tohoto Místa a úpěnlivě prosíme Boha - požehnán a veleben je On - aby vám dal napít se vybraného vína stálosti z ruky Jeho přízně. Vpravdě, On je pán Štědrosti, Milostivý, Nadevše chválený. Zanechejte sobě samým nezralé lidi světa - ty, které popohání sobecké tužby, a Inou k představitelům planých přeludů. Vpravdě, On je váš Pomocník a Utěšitel. On je, v skutku, mocný činit, cokoli se Mu zlíbí. Není Boha kromě Něj, Jednoho, Nepochopitelného, Mocného, Největšího.

Necht’ sláva z Naší přítomnosti spočine na těch, kteří upřeli své tváře k Rozbřesku Jeho Zjevení a uznali a rozpoznali to, co pronesl Jazyk promluvy v království poznání v tento požehnaný, tento slavný a nesrovnatelný Den.

Lawḥ-i-Dunyá (Deska světa)

V MÉM JMÉNU, HLASITĚ VOLAJÍCÍM V KRÁLOVSTVÍ PROMLUVY

CHVÁLA a díkůvzdání přísluší Pánu zjevného panství, který ozdobil mocné vězení přítomností jejich Cctihodností, ‘Alí-Akbara a Amína²⁵, osvětlil ho světlem jistoty, stálosti a ujištění. Jim budiž sláva Boží a sláva všech, kteří jsou v nebesích a na zemi.

Světlo a sláva, pozdravení a chvála budiž Rukám Jeho Věci, skrze něž se zaskvělo světlo chrabrosti a byla ustanovena pravda, že pravomoc volby spočívá na Bohu, Silném, Mocném, Nespoutaném, skrze něž se vzedmul oceán štědrosti a rozptýlila se vůně milostivé přízně Boha, Pána lidstva. Úpěnlivě Jej prosíme - On jest veleben - aby je zaštitil silou Svých zástupů, ochránil je mocí Svého panství a pomáhal jim Svou nezdolnou mocí, jež vítězí nade všemi stvořenými věcmi. Svrchovanost náleží Bohu, Stvořiteli nebes a Pánu Království Jmen.

Velké Oznámení prohlašuje: Ó lidé Persie! V dřívějších dobách jste byli symboly milosrdenství a ztělesněními láskyplnosti a laskavosti. Kraje světa byly osvíceny a okrášleny jasem světla vašeho poznání a žářem vaší učenosti. Jak k tomu došlo, že jste povstali, abyste svýma vlastníma rukama zničili sebe a své přátele?

Ó Afráné! Ó ty, který jsi větví Mého odvěkého Kmene! Má sláva a Má milující laskavost spočívají na tobě. Jak nesmírný je svatostánek Věci Boží! Zastínil všechny národy a přibuzenstva Země a zakrátko shromáždí pod svou ochranu celé lidstvo. Tvůj den služby nyní nadešel. Nesčetné Desky nesou svědectví o darech, které ti byly uděleny. Povstaň k velikému vítězství Mé Věci a mocí své promluvy si podmaň srdce lidí. Musíš se vykazovat tím, co zajistí mír a blaho nuzných a utiskovaných. Opásej svá bedra úsilím, ať můžeš uvolnit zajatce z jeho řetězů a umožnit mu dojít pravé svobody.

Spravedlnost v tento den nařká nad svým údělem a Právo sténá pod jhem útlaku. Těžká mračna tyranie zatemnila tvář země a zahalila její národy. Tahem Svého Pera slávy jsme na příkaz všemocného Ustanovitele vdechli do každé lidské schránky nový život a do každého slova jsme vložili novou moc. Všechny stvořené věci prohlašují důkazy této celosvětové obnovy. Toto je největší, nejradostnější zvěst, již Pero tohoto Ukřivděného lidstvu přineslo. Proč se bojíte, ó Mí draze milovaní? Kdo vám může nahnat strach? Pouhá stopa vláhy postačí, aby rozpustila zatvrzelou hlínu, z níž je toto zvrácené pokolení uhněteno. Postačí pouze, shromáždíte-li se a armády těchto marnivých a bezcenných lidí se rozutečou.

Nesváry a konflikty přísluší divoké zvěři. To, že se tasené meče Bábího společenství navrátily do svých pochev, se stalo skrze milost Boha a za pomoci slušných slov a chvályhodných skutků. Vskutku, mocí dobrých slov se těm, kdož jsou spravedliví, vždy podařilo získat vládu nad lukami lidských srdcí. Rci, ó milovaní! Neztrácejte rozvážnost. Nakloňte svá srdce radám, jež dává Nejvznešenější Pero a střežte se, aby vaše ruce nebo jazyk nezpůsobily újmu nikomu z řad lidstva.

Odkazující k zemi Tá (Teherán) jsme v Kitáb-i-Aqdas zjevili to, co bude pro lidstvo varováním. Ti, kteří se dopouštějí na světě útisku, uchvátili práva národů a přibuzenstev země a horlivě se oddávají svým sobeckým sklonům. Tyran²⁶ ze země Yá (Yazd) spáchal to, co způsobilo, že Shromáždění na Výsostech prolilo krvavé slzy.

Ó ty, který ses zhluboka napil vína Mé promluvy a upřel svůj zrak k obzoru Mého Zjevení! Jak podivné, že lidé Persie, kteří ve vědách a umění neměli soupeře, mohli klesnout na nejnižší stupeň zpustlosti mezi přibuzenstvy země. Ó lidé! V tomto požehnaném, tomto slavném Dni, se nepřipravujte o volné proudy štědrosti, které vám udělil Pán hojné milosti. V tento Den deště moudrosti a promluvy padají z mraků božského milosrdenství. Dobře se povede těm, kteří soudí Jeho Věc spravedlivě a běda necht' stihne nespravedlivé.

Každý prozíravý člověk v tento den bez váhání připustí, že rady, které Pero tohoto Ukřivděného zjevilo, představují největší oživující sílu pro pokrok světa a povznesení jeho národů. Povstaňte, ó lidé, a skrze sílu Boží moci se odhodlejte zvítězit nad sebou samotnými, aby se snad celá Země mohla osvobodit a posvětit od služebnictví bohům svých planých představ - bohům, kteří přivodili takové ztráty svým bídným uctívacům a nesou odpovědnost za jejich ubohost. Tyto modly tvoří překážku, která brání člověku v jeho úsilí pokročit na stezce dokonalosti. Chováme naději, že Ruka božské moci propůjčí lidstvu svou pomoc a zbaví ho stavu jeho žalostného ponížení.

V jedné z Desek byla zjevena tato slova: Ó lidé Boží! Nezaměstnávejte se svými vlastními zájmy. Necht' se vaše myšlenky upínají k tomu, co napravit osud lidstva a posvětit srdce a duše lidí. Toho lze nejlépe dosáhnout čistými a svatými skutky, ctnostným životem a správným chováním. Udatné činy zajistí této Věci veliké vítězství a zbožná povaha podpoří její sílu. Přilněte ke spravedlnosti, ó lidé Bahá! Toto je vpravdě přikázání, které vám uděluje tento Ukřivděný a první volba Jeho nespoutané Vůle pro každého z vás.

Ó přátelé! Přísluší vám, abyste občerstvili a vzkřísili své duše skrze milostivou přízeň, jíž jste v čase tohoto Božského, toho duši uchvacujícího Jara zaplavováni. Denice Jeho veliké slávy vás zalila svou září a zastínila vás oblaka Jeho nekonečné milosti. Jak vysoká bude odměna toho, jenž se nepřipravil o tak veliký dar, ani neselhal, aby poznal krásu svého Nadevše milovaného v tomto Jeho novém rouše. Buďte ve střehu, neboť Zlý číhá v záloze, hotov vás polapit. Obrňte se proti jeho hříšným úkladům a vedení světlem jména Vševidoucího Boha prchněte z temnoty, jež vás obklopuje. Necht' vaše vize objímá celý svět a neomezuje se pouze na vás samotné. Zlý je ten, kdo brání duchovnímu pokroku dětí lidí a jejich povznesení.

V tento Den je povinností každého člověka, aby se pevně držel všeho, co podpoří zájmy a povznese postavení všech národů a spravedlivých vlád. Prostřednictvím každého jednotlivého verše zjeveného z Pera Nejvyššího se před tvář lidí odemkly a dokořán otevřely dveře lásky a jednoty. Před nedávnem jsme prohlásili - a Naše Slovo je pravdivé: „Stýkejte se v duchu přátelství a družnosti s následovníky všech náboženství.“ Vše, co vedlo děti člověka k tomu, aby se vyhýbaly jeden druhému, a působilo mezi nimi neshody a rozkol, bylo zjevením těchto slov odstraněno a zrušeno. Z nebes Vůle Boží bylo se záměrem zušlechtit svět bytí a povznést mysl a duši člověka sesláno to, co je nejučinnějším nástrojem k výchově celého lidského rodu. Nejhlubší podstata a nejdokonalejší vyjádření všeho, co národy minulosti řekly či napsaly, se sneslo z nebe vůle Vše vlastnicího a Navždy stálého Boha skrze toto nejmocnější Zjevení. V minulých dobách bylo zjeveno: „Láska k vlasti jest součástí víry v Boha.“ Jazyk vznešenosti však v den Svého projevení prohlásil: „Nemá se pyšnit ten, kdo miluje svou zemi, ale ten, kdo miluje svět.“ Mocí uvolněnou těmito vznešenými slovy propůjčil slavitelům lidských srdcí novou sílu, udal jim nový směr a zahladil ze svaté Knihy Boží všechny stopy hranic a omezení.

Tento Ukřivděný zakázal lidem Božím zabývat se spory či konflikty a nabádal je ke spravedlivým skutkům a chvályhodné povaze. Zástupy, které mohou v tento den zajistit vítězství Věci, jsou slušné chování a svatá povaha. Požehnání jsou ti, kteří se jich pevně přidržují, a běda takovým, kteří se od nich odvrátí.

Ó lidé Boží! Nabádám vás k dodržování zdvořilosti, neboť ta je nejvyšší vládkyní ctností. Dobře se povede tomu, kdož je osvícen světlem zdvořilosti a je oděn hávem poctivosti. Kdokoli je obdařený zdvořilostí, dosáhl vskutku vznešeného postavení. Chová se naděje, že tomuto Ukřivděnému a všem ostatním bude umožněno osvojit si ji, pevně se jí přidržovat, dodržovat ji a upřít na ni svůj zrak. Toto je závazný příkaz, který vyprýštil z Pera Největšího jména.

Toto jest den, kdy by se měly projevit drahokamy stálosti, které leží ukryty v dole lidského nitra. Ó lidé Spravedlnosti! Buďte oslniví jako světlo a nedostizní jako oheň, který vzplál v Hořícím keři. Jas ohně vaší lásky bezpochyby spojí a sjednotí svářící se národy a příbuzenstva země, zatímco prudkost žárů plamene nepřátelství a nenávisi nemůže než vyústit v nesvár a zkázu. Snažně prosíme Boha, aby zaštitil Svě tvory před zlými úmysly Jeho nepřátel. On vpravdě vládne nade všemi věcmi.

Budiž všechna chvála jednomu pravému Bohu - Jeho sláva budiž velebena - neboť On Perem Nejvyššího odemkl dveře lidských srdcí. Každý verš oním Perem zjevený je jasně zářícím portálem odkrývající svatozář zbožného a svatého života, čistých a neposkvrněných skutků. Výzvy a poselství, jež jsme předávali, nebyly nikdy určeny jen jedné zemi, či ku prospěchu pouze jediného lidu. Jako celek musí lidstvo pevně přilnout ke všemu, co mu bylo zjeveno a uděleno. Poté a jen poté dosáhne pravé svobody. Celou zemi ozářila jasná sláva

Božího zjevení. V roce šedesát Ten, jenž zvěstoval světlo Vedení Božího - kéž je Mu obětováno celé stvoření - povstal, aby ohlásil nové zjevení Ducha Božího a o dvacet let později byl následován Tím, jehož příchodem se dostalo světu této zaslíbené slávy, oné obdivuhodné přízně. Popatři, jak většině lidstva byla dána schopnost naslouchat Božímu nejvznešenějšímu Slovu - Slovu, na němž nutně záleží, shromáždí-li se pospolu všichni lidé a budou-li duchovně vzkříšeni.

Během pobytu ve Vězení v 'Akká jsme v Karmínové knize zjevíli to, co vede k pokroku lidstva a obnově světa. Promluvy, které v ní předložilo Pero Pána stvoření, zahrnují následující pasáže, jež tvoří základní zásady pro správu záležitostí lidí:

Za prvé: Nařizuje se představitelům Domu spravedlnosti, aby podpořili Menší mír, aby tak lidem Země mohlo být uleveno od břemena přemrštěných výdajů. Tato věc je závazná a naprosto nezbytná, neboť nepřátelství a konflikt jsou základní příčinou soužení a pohrom.

Za druhé: Jazyky se musejí omezit na jeden společný jazyk, kterému se bude vyučovat ve všech školách světa.

Za třetí: Přísluší člověku, aby houževnatě přilnul k tomu, co podpoří přátelství, laskavost a jednotu.

Za čtvrté: Každý, ať muž nebo žena, by měl předat spolehlivé osobě díl z toho, co vydělá prostřednictvím obchodu, zemědělství nebo jiného zaměstnání na výuku a vzdělání dětí, aby se tento díl použil za tímto účelem s vědomím Důvěrníků Domu spravedlnosti.

Za páté: Zvláštní pozornost se musí věnovat zemědělství. Ačkoli bylo zmíněno až na pátém místě, nepochybně má přednost před ostatními. Zemědělství je vysoce rozvinuté v cizích zemích, avšak v Persii bylo doposud žalostně zanedbáváno. Chová se naděje, že Jeho Veličenstvo Šáh - nechť mu Bůh pomáhá Svou milostí - obrátí svou pozornost k této životně nezbytné a důležité záležitosti.

Kdyby lidé pečlivě dodržovali to, co Pero Nejvyššího zjevilo v Karmínové knize, mohli by se pak klidně obejít bez předpisů, jež ve světě převládají. Jistá nabádání opakovaně vytryskla z Pera Nejvyššího, aby je snad projevy moci a úsvity vlády mohly někdy uvést v platnost. Vskutku, kdyby se našli upřímní hledající, byla by kvůli Jeho lásce zjevena veškerá emanace Boží pronikavé a neodolatelné Vůle. Ale kdeže lze nalézt opravdové hledající a tázavé mysle? Kam se poděli lidé spravedliví a poctiví? V současnosti neuplyne den bez toho, aniž by dívoce neplápolal oheň nového útisku, nebo aby nebyl vytasen meč nové agrese. Milostivý Bože! Velicí a vznešené lidé v Persii se pyšní činy tak divoké krutosti, že je člověk pohlcen úžasem nad příběhy o ní.

Dnem i nocí vzdává tento Ukřivděný díky a chválu Pánovi lidí, neboť je dosvědčeno, že slova rad a nabádání, která jsme pronesli, se ukázala být účinná a že tento národ jasně prokázal takový charakter a chování, které jsou před Naším pohledem přijatelné. Toto je potvrzeno událostí, která vpravdě potěšila oko světa, a není to nic jiného, než přímluva přátel u vysokých úřadů ve prospěch svých nepřátel. Vpravdě, spravedlivé skutky člověka dosvědčují pravdu jeho slov. Chováme naději, že lidé zbožnosti mohou osvětlit svět zářivým světlem svého chování a My úpěnlivě žádáme Všemohoucího - oslavený a velebený je On - nechť dá, aby každý zůstal v tento Den neochvějný v Jeho lásce a stál pevně v Jeho Věci. On je, vpravdě, Ochránce těch, kteří jsou Mu zcela oddáni a dodržují Jeho příkázání.

Ó lidé Boží! Nesčetné jsou říše, které Naše Pero slávy zjevilo, a mnohé jsou oči, kterým sdělilo pravé porozumění. Většina lidu Persie je přesto stále připravena o užitek prospěšných rad a bolestně se mu nedostává užitečných věd a umění. Dříve byla tato vznešená slova zvláště zjevena Perem slávy na počest jednoho z věrných, aby snad ti, kteří zbloudili, mohli přijmout Pravdu a obeznámili se s hlubokými významy Zákona Božího.

Nevěřící a bezbožníci upnuli své mysli na čtyři věci: za prvé - prolévání krve, za druhé - pálení knih, za třetí - stranění se následovníků jiných náboženství, za čtvrté - vyhlazování jiných společenství a skupin. Avšak nyní byly tyto čtyři bariéry skrze posilující milost a sílu Slova Božího rozmetány, tato jasná nařízení byla vymazána z Desky a hrubé sklony se přeměnily na duchovní vlastnosti. Vznešený je Jeho úmysl, oslavena je Jeho moc, velebeno je Jeho panství! Nyní úpěnlivě prosme Boha - pochválena budiž Jeho sláva - aby milostivě vedl následovníky šíitské sekty správným směrem a očistil je od neslušného chování. Z úst členů této sekty bez ustání vycházejí odporné kletby, zatímco hrdelním zvukem písmene 'ayn pronášejí slovo 'Mal'ún' (prokletý) jako svůj ranní předkrm.

Ó Bože můj Bože! Slyšíš vzdychání Toho, který je Tvé Světlo (Bahá), nasloucháš Jeho nářkům za dne i v době noční a víš, že netouží po ničem pro Sebe, nýbrž usiluje o posvěcení duší Tvých služebníků a zbavuje je ohně, kterým jsou za všech časů postihováni. Ó Pane! Ruce Tvých přízní obdařených služebníků jsou pozvednuty k nebi Tvé štědrosti a ti, kteří jsou Tvými upřímnými milovníky, jsou povýšeni do vznešených výšin Tvé velkomyslnosti. Nezklam je, úpěnlivě Tě prosím, v tom, co hledají z oceánu Tvé přízně a z nebe Tvé milosti a denice Tvé štědrosti. Pomož jim, ó Pane, získat takové ctnosti, které povznesou jejich postavení mezi národy světa. Vpravdě, Ty jsi Silný, Mocný Nejštědřejší.

Ó lidé Boží! Popřejte sluchu tomu, co zajistí svobodu, blahobyt, klid, povznesení a pokrok všech lidí, pokud se toho bude dbát. Určité zákony a zásady jsou pro Persii nezbytné a nepostradatelné. Přesto je vhodné, aby tato opatření byla přijata v souladu s uvážlivými názory Jeho Veličenstva - nechť mu Bůh pomáhá Svou milostí - a učených kněží a vysoce postavených vládců. Je na nich určit místo, kde by se sešli. Tam by se měli pevně přidržet lana konzultace a přijmout a uvést v platnost to, co povede k bezpečí, blahobytu, bohatství a klidu lidí. Neboť kdyby se přijalo nějaké jiné opatření než toto, nemohlo by než vyústit v chaos a zmatek.

Podle základních zákonů, které jsme již dříve zjevili v Kitáb-i-Aqdas a ostatních Deskách, jsou všechny záležitosti svěřeny do péče spravedlivých králů a prezidentů a Důvěrníků Domu spravedlnosti. Uváží-li se to, co jsme vyložili, každý spravedlivý a chápavý člověk bez váhání svým vnitřním a vnějším zrakem spatří nádheru denice spravedlnosti, která z nich vyzařuje.

Systém vlády, který přijal lid Británie v Londýně, se jeví být dobrým, neboť jej zdobí jak světlo královského úřadu, tak i porada lidu.

Při vytváření zásad a zákonů byla zasvěcena část trestům, které tvoří účinný nástroj pro bezpečnost a ochranu lidí. Obava z trestu však způsobuje, že se lidé pouze vnějškově děsí páchat neřesti a odsouzeníhodné skutky, zatímco to, co střeží a krotí člověka navenek i uvnitř, byla a stále je bázeň před Bohem. Ta je opravdovým ochráncem člověka a jeho duchovním strážcem. Náleží mu vytrvale se přidržet toho, co povede k objevení se této nejvyšší štědrosti. Dobře se povede tomu, kdo popřeje sluchu všemu, co prohlásilo Mé Pero slávy a dodrůže, co mu bylo přikázáno Nařizovatelem, Dávným z dnů.

Nakloňte svá srdce, ó lidé Boží, radám svého pravého, neporovnatelného Přítele. Slovo Boží lze připodobnit mladému stromku, jehož kořeny byly vsazeny do lidských srdcí. Je vaší povinností pečovat o jeho růst živou vodou moudrosti, posvěcených a svatých slov, aby jeho kořen pevně zapustil a větve se rozkošatily vysoko, až do nebe a výše.

Ó vy, kdož obýváte Zemi! Výjimečná povaha, již se vyznamenává toto Nejvyšší zjevení, spočívá v tom, že jsme na jedné straně smazali ze stránek svaté Knihy Boží vše, co mezi dětmi lidí vyvolávalo sváry, zášť a zlobu a stanovili jsme základní předpoklady shody, porozumění, úplné a trvalé jednoty na straně druhé. Dobře se povede těm, kdo Má ustanovení dodržují.

Znovu a znovu jsme napomínali Svě milované, aby se vyhýbali všemu, co zavání zlobou, ba aby před tím přímo prchali. Ve světě vládne veliká vřava a mysle jeho obyvatel jsou v naprostém zmatku. Snažně prosíme Všemohoucího, aby je milostivě osvětil slávou Svě Spravedlnosti a umožnil jim nalézt to, co jim bude ve všech dobách a za všech okolností ku prospěchu. On jest, vpravdě, Vševlastnící, Nejvyšší.

Již dříve jsme pronesli tato vznešená slova: Nechť jsou ti, kteří doznávají věrnost tomuto Ukřivděnému, jako deštivé mraky v okamžicích dobročinnosti a blahovůle a jako planoucí oheň při krocení svých nízkých a požívačských povah.

Milostivý Bože! Před nedávnem se udála věc, která vzbudila velký úžas. Praví se, že jistá osoba²⁷ přijela do sídla říšského trůnu v Persii a podařilo se jí získat velkou přízeň části šlechty svým lichotivým chováním. Vskutku, jak žalostné, jak politováníhodné! Člověk se diví, jak ti, kteří byli symboly nejvyšší slávy, mohli nyní klesnout do bezmezné hanby. Co se stalo s jejich velikým odhodláním? Kam se poděl smysl pro důstojnost a čest? Slunce slávy a moudrosti bez ustání svítilo nad obzorem Persie, ale nyní kleslo tak nízko, že jistí hodnostáři dovolili, aby se s nimi zacházelo jako s hříčkami v rukou pošetilců. Výše zmiňovaná osoba napsala v egyptském tisku a v Bejrútské encyklopedii o tomto lidu takové věci, že dobře informovaní a učení lidé užasli. Poté se odebral do Paříže, kde vydal noviny s názvem 'Urvatu'l-Vuthqá (Pevná rukojeť) a poslal jejich výtisky do všech částí světa. Také poslal výtisk do Vězení v 'Akká, a to učinil proto, že tím zamýšlel prokázat náklonnost a napravit své předešlé činy. Zkrátka, co se jej týče, zachoval tento Ukřivděný

mlčenlivost. Úpěnlivě prosíme Boha, Pravdivého, aby jej ochraňoval a zalil jej světlem spravedlnosti a poctivosti. Přísluší mu pravit:

Ó Bože můj Bože! Vidíš mě stát přede dveřmi Svého odpuštění a blahovůle, obraceje svůj zrak k obzoru Tvé štědré přízně a četných požehnání. Snažně Tě prosím při Tvých sladkých melodiích a při pronikavém hlasu Tvého Pera, ó Pane všeho lidstva, abys milostivě pomohl Svým služebníkům, jak je hodno Tvých dnů a přísluší slávě Tvého projevu a Tvého majestátu. Vpravdě, mocný jsi činit, cokoli se Ti zlíbí. Všichni, kteří přebývají na nebesích a na zemi, dosvědčují Tvou sílu a Tvou moc, Tvou slávu a Tvou štědrost. Chvála buď Tobě, ó Pane světu a Draze milovaný srdce každého člověka porozumění!

Spatruješ, ó můj Bože, podstatu chudoby, jak hledá oceán Tvého bohatství a podstatu bezpráví, jak dychtí po vodách Tvého odpuštění a Tvého něžného milosrdenství. Poskytni, ó můj Bože, to, co přísluší Tvé veliké slávě a je hodno vznešenosti Tvé bezmezné milosti. Ty jsi v pravdě Přestědrý, Pán hojné milosti, Nařizovatel, Nadevše moudrý. Není Boha krom Tebe, Nejmocnějšího, Vše si podmaňujícího, Všemohoucího.

Ó lidé Boží! V tento den by měl každý upřít své oči na obzor těchto požehnaných slov: „Sám a bez pomoci činí, cokoli se Mu zachce.“ Kdokoli dosáhne tohoto postavení, vpravdě dosáhl světla základní jednoty Boha a je jím osvěcen, zatímco všichni ostatní jsou v Knize Boží započítáni mezi následovníky planých přeludů a marných představ. Nakloňte své uši Hlasu tohoto Ukřivděného a strážte neporušenost svého postavení. Je zcela nezbytné a povinné, aby každý dodržoval tuto záležitost.

Nezahalen a neskryt, tento Ukřivděný po všechny časy prohlašoval před tváří všech národů světa to, co bude sloužit za klíč k odemknutí dveří věd, umění, poznání, blaha, blahobytu a bohatství. Ani křivdy spáchané utlačiteli nedokázaly umlčet pronikavý hlas Nejvznešenějšího Pera, ani pochybnosti zvrácených nebo buřičů Mu nebyly schopny zabránit zjevovat Nejvznešenější Slovo. Vroucně prosím Boha, aby ochránil a očistil lid Bahá od planých přeludů a zvrácených představ následovníků předešlé Víry.

Ó lidé Boží! Spravedliví učenci, kteří se zasvěcují vedení druhých a jsou osvobozeni a dobře chráněni před našeptáváním nízké a chamtivé povahy, jsou před zrakem Toho, kdož je Touha světa, hvězdami na nebi pravého poznání. Je nezbytné jednat s nimi v úctě. Jsou vskutku zřídly klidně plynoucích vod, hvězdami zářivého svitu, plody požehnaného Stromu, představiteli nebeské moci a oceány nebeské moudrosti. Šťastný je ten, kdo je následuje. Vpravdě, taková duše je počítána v Knize Boha, Pána mocného Trůnu, k těm, jimž se povede dobře.

Sláva, jež přichází od Boha, Pána Trůnu na Výsostech a dole na zemi, spočívá na vás, ó lidé Bahá, ó vy společníci Karmínové archy, a na těch, kteří naklonili svůj sluch vašim sladkým hlasům a dodržovali to, co je jim přikázáno v této mocné a podivuhodné Desce.

Ishráqát (Nádhera)

Toto jest Epištola Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě postačujícího

ON JE BŮH, VELEBEN JEST ON, PÁN MOUDROSTI A PROMLUVY.

CHVÁLA buď Bohu, nesrovnatelnému v majestátu, síle a kráse, jedinečnému ve slávě, moci a vznešenosti, On je příliš vysoko, aby Ho lidské představy pochopily nebo aby Mu byl nějaký protějšek či Jemu rovný připisován. Jasně vyložil Svou přímou Stezku slovy a promluvami nejvyšší výřečnosti. Vpravdě, On je Vševlastnící, Nejvznešenější. Když si usmyslel povolát k životu nové stvoření, vyslal Zjevný a Zářivý Bod z obzoru Své Vůle, ten prošel každým znamením a projevil sám sebe v každé formě až dosáhl zenitu, jak přikázal Bůh, Pán všech lidí.

Tento Bod je ohniskem kruhu Jmen a značí završení projevů Písmen ve světě stvoření. Skrze něj se objevily náznaky neproniknutelného Tajemství, zbožňovaného Symbolu, Toho, jenž se projevil v Největším jménu - Jménu, které je zapsáno v zářné Desce a je vepsáno ve svatém, požehnaném, sněhobílém Svitku. A když se Bod připojil k druhému Písmenu²⁸, které se objevuje na začátku Mathání²⁹, přeťal nebesa výkladu a promluvy. Pak věčné Světlo Boží rozlilo svou záři, vzplanulo v samém srdci nebe svědectví a počalo dvě Slunce. Oslaven buď Milosrdný, o Němž nelze učinit žádnou zmínku, Jehož žádné vyjádření nemůže přesně vymežit, ani žádné tvrzení odhalit, ani žádné svědectví popsat. On je vpravdě Nařizovatel, Nadevše štědrý, stejně na počátku jako i na konci. A On je opatřil ochránci a obránci z řad zástupů síly a moci. Vpravdě, On je Pomocník v nebezpečí, Mocný, Nespoutaný.

Preambule této Epištoly je zjevována dvakrát, stejně jako tomu bylo u Mathání

Chvála buď Bohu, který projevil Bod, odhalil z něj poznání všech věcí, at' minulých či budoucích - Bod, který si vyvolil, aby byl Zvěstovatelem Jeho Jména a Předchůdcem Jeho Velkého zjevení, které způsobilo, že se roztráslý údy všeho lidstva a nádhera Jeho světla se zaskvěla nad obzorem světa. Vpravdě, toto je Bod, který Bůh nařídil za oceán světla pro upřímné z Jeho služebníků a plamen ohně pro umíněné mezi Jeho tvory a bezbožné mezi Jeho lidem - těmi, kteří zaprodali dar Boha za nevíru, a nebeský pokrm za pokrytectví, a vedli své společníky do bídného příbytku. To jsou ti lidé, kteří vyvolali sváry po celém světě a porušili Jeho Smlouvu v Den, kdy nesmrtelná Bytost usedla na Svůj trůn a Volající pozvedl Svůj Hlas z nebe bezpečí a míru ve svatém Údolí.

Ó následovníci Bayánu! Bojte se Nadevše milosrdného. Toto je Ten, kterého oslavil Muḥammad, Apoštol Boží, a před Ním Duch³⁰ a ještě před Ním Ten, který rozmlouval s Bohem.³¹ Toto je Bod Bayánu hlasitě volající před Trůnem, řka: „Při spravedlnosti Boží, byli jste stvořeni, aby jste oslavili toto Největší oznámení, tuto Dokonalou cestu, která se ukrývala v duších Proroků, která byla schraňována v srdcích Bohem vyvolených a byla zapsána slavným Perem vašeho Pána, Vlastníka jmen.“

Rci: Zhyňte ve svém hněvu, ó zlovolní! Vpravdě Ten, jehož vědění nic neunikne, se objevil. Ten, který na tváři božského poznání rozehrál úsměv, přišel. Skrze Něj je okrášleno království promluvy, každá vnímavá duše upřela svou tvář k Pánu zjevení, každý člověk klečící na kolenou se zvedl a každý lhostejný člověk si pospíšil dosáhnout Sinaje ujištění. Toto jest Den, který Bůh nařídil jako požehnaní pro spravedlivé, odplatu pro hříšné, štědrost pro věrné a zuřivost Jeho hněvu pro nevěrné a vzdorné. Vpravdě, On se projevil obdařen neporazitelnou svrchovaností od Boha. Zjevil to, čemuž se nic na zemi ani v nebesích nemůže rovnat.

Bojte se Nadevše milosrdného, ó lidé Bayánu, a nepáchejte to, co spáchali následovníci Koránu - ti, kteří za dne i v době noční vyznávali své přesvědčení ve Víru Boží, přesto když se Pán všech lidí nakonec objevil, odvrátili se od Něho a pronesli nad Ním tak krutý trest, že v Den návratu Matka knih žalostně naříkala nad Jeho údělem. Připomeňte si jejich skutky a slova, rozvažujte nad jejich postavením, zásluhami a věcmi, které způsobili, když Ten, který rozmlouval na Sinaji, rozvázal Svůj jazyk a když zatroubila Polnice, načež všichni, kdož jsou v nebesích a na zemi, upadli do mdlob, kromě těch, kteří jsou počítáni mezi písmena ujištění.

Ó lidé Bayánu! Opusťte své plané přeludy a marné představy, poté okem poctivosti pohlédněte na Rozbřesk Jeho Zjevení a zvažte věci, které projevil, slova která božsky zjevil a utrpení, která Ho postihla v rukou Jeho nepřátel. On je Tím, který ochotně přijal každý druh souzení pro hlásání Jeho Věci a povznesení Jeho Slova. Ve prospěch Věci Boha, Tvůrce nebes, jeden čas trpěl ve vězení v zemi Tá (Teherán), jindy v zemi Mím (Mázindarán) a pak znovu v prvně jmenované zemi. Ve Svě lásce k Věci Boha, Všemohoucího, Nejštědřejšího, byl podroben řetězům a okovům.

Ó lidé Bayánu! Zapomněli jste na Má nabádání, která zjevilo Mé Pero a pronesl Můj jazyk? Zaprodali jste Mou jistotu výměnou za své plané přeludy a Mou Cestu za své sobecké tužby? Odhodili jste nařízení Boha a Jeho připomínku a opustili Jeho zákony a příkázání? Bojte se Boha a zanechte marné představy jejich původců, ponechte pověry jejich strůjcům a pochyby jejich pěstitelům. Přikročte pak se zářícími tvářemi a srdci bez poskvrny k obzoru, nad nímž oslnivě svítí Denice jistoty z příkazu Boha, Pána zjevení.

Chvála buď Bohu, který učinil z Největší neomylnosti záštitu chrámu Svě Věci ve světě stvoření a nikomu neurčil podíl na tomto výsostném a vznešeném postavení - postavení, které je šatem, jenž pro Jeho vznešenou Osobu utkaly prsty vše převyšující moci. Nepřísluší nikomu jinému než tomu, jenž spočívá na mocném trůnu „On činí, cokoliv se Mu zlíbí“. Kdokoliv přijme a rozpozná to, co bylo v tento okamžik zapsáno Perem slávy, je vskutku v Knize Boha, Pána počátku a konce, započítán mezi zastánce Boží jednoty; ty, již potvrzují pojetí jedinství Boha.

Když proud slov dosáhl tohoto stupně, sladké vůně pravého vědění se rozestřely do daleka a nad obzorem Jeho svaté promluvy zazářila denice božské jednoty. Požehnaný je ten, kterého Jeho volání přivábilo k vrcholku slávy, který se přiblížil ke konečnému Záměru a který skrze pronikavý hlas Mého Pera slávy rozpoznal to, co si přál Pán světa tohoto i příštího. A kdokoliv se zhluboka nenapije vybraného vína, které jsme odpečetili skrze moc Našeho Jména - Vše si podmaňující, nebude moci rozeznat nádheru světla božské jednoty či pochopit hlavní záměr skrytý ve všech Písmech Božích, Pána nebes a země, svrchovaného Vládce světa tohoto i příštího. Takový člověk bude v Knize Boha, Vševědoucího, O všem zpraveného, započítán mezi nevěrné.

Ó ctěný tazateli!³² Dosvědčujeme, že jsi pevně přilnul k patřičné trpělivosti ve dnech, kdy se Pero zdrželo pohybu a Jazyk váhal předložit vysvětlení týkající se onoho obdivuhodného znamení, Největší neomylnosti. Požádal jsi tohoto Ukřivděného, aby ti odhalil jeho závoje a pláště, aby osvětlil jeho tajemství a povahu, jeho skutečnost a postavení, jeho dokonalost, vznešenost a blaženost. Při životě Boha! Kdybychom měli odhalit perly svědectví, které leží skryty v lasturách oceánu poznání a ujištění, či dovolit, aby krásy božského tajemství, jež jsou ukryty v komnatách promluvy v Ráji pravého porozumění, vystoupily ze svého příbytku, pak by na všech stranách vzplanula divoká vzpoura náboženských vůdců a ty by ses stal svědkem toho, jak jsou lidé Boha pevně sevřeni v zubech oněch vlků, kteří zapřeli Boha jak na počátku, tak i na konci. Proto jsme v souladu s božskou moudrostí Pero na značný čas zadrželi, aby byli věrní ochráněni před takovými, kteří s lehkým srdcem zaprodali nebeská požehnání za nevíru a zvolili pro svůj lid příbytek věčného zatracení.³³

Ó ty hledající, jenž jsi obdařen pronikavým zrakem. Přisahám při Tom, který mocí Svěho nejvznešenějšího slova přivábil Zástup na Výsostech! Vpravdě, ptáci přebývající v panstvích Mého království a holubice prodlévající v růžové zahradě Mé moudrosti prozpěvují takové melodie a trylky, jež jsou neproniknutelné pro všechny kromě Boha, Pána království země i nebe. A kdyby byly tyto melodie odhaleny do míry menší, než je ucho jehly, lidé útlaku by vyřkli taková obvinění, jaká v minulých generacích ještě nikdo nevyslovil, a dopustili by se takových činů, jaké v minulých dobách a staletích ještě nikdo nespáchal. Odmítli štědrost Boží a Jeho důkazy a zavrhli svědectví Boha a Jeho znamení. Zbloudili z cesty a způsobili, že z cesty sešli i jiní, a přece si to neuvědomují. Uctívají plané představy, avšak neví o tom. Z planých přeludů si učinili své

pány a přece to nechápou. Opustili největší Oceán a spěchají ke kaluži a přece to nevidí. Následují své liché domněnky a odvrací se od Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího.

Rci, při Boží spravedlnosti! Nejmilosrdnější přišel oděn mocí a svrchovaností. Jeho mocí se otráslы základy náboženství a Slavík promluvy zazpíval své melodie na nejvyšší větvi pravého porozumění. Vpravdě, Ten, který byl skryt v poznání Boha a který je zmíněn ve Svatých Písmech, se objevil. Rci, toto je Den, kdy Ten, který promlouval na Sinaji, usdl na trůn Zjevení a lidé stanuli před Pánem světů. Toto je Den, kdy země rozhlásila své zvěsti a odkryla své poklady, kdy oceány vydaly své perly a božský Lotosový strom své ovoce, kdy Slunce rozlila svou záři a Měsíce rozestřely svá světla, Nebesa odhalila své hvězdy, Hodina svá znamená a Vzkříšení svůj bázeň budící majestát, kdy pera dala průchod svému řinoucím se proudu a duchové odhalili svá tajemství. Požehnaný je člověk, jenž Ho rozpozná a dosáhne Jeho přítomnosti, a běda těm, kteří Jej zaprou a odvrátí se od Něj. Úpěnlivě prosím Boha, aby Svým služebníkům napomohl se k Němu navrátit. Vpravdě, On je Odpouštějící, Promíjející, Milosrdný.

Ó ty, který jsi obrátil svou tvář k Říši na Výsostech a zhluboka ses napil Mého zapečetěného vína z dlaně štědrosti! Věz, že výraz „Neomylnost“ má spoustu významů a několik úrovní. V jednom z významů se vztahuje na Toho, jehož Bůh zaštitil před omylem. Stejně tak se vztahuje na každou duši, kterou Bůh ochránil před hříchem, proviněním, vzpourou, bezbožností, nevírou a podobně. Avšak Největší neomylnost je omezena pouze na Toho, jehož postavení je nezměrně povzneseno nad nařízení a zákazy a je posvěceno nad chyby a omyly. On je vskutku Světlo, které není následováno tmou, a Pravda, jež není stížena omylem. Kdyby měl vodu prohlásit za víno nebo nebe za zemi či světlo za oheň, mluví pravdu a nebylo by o tom žádných pochyb. Nikomu není dáno právo zpochybňovat Jeho autoritu či vyslovit „nač“ nebo „proč“. Kdokoliv vznese námitky bude v Knize Boha, Pána světů, započítán mezi vzpurné. „Vpravdě, On nebude ze Svých činů tázán, avšak všichni ostatní budou tázáni ze svých činů.“³⁴ On přišel z neviditelného nebe, nesouc korouhev „On činí, jak se Mu zlíbí“, doprovázen zástupy mocí a síly, a je povinností každého kromě Něj přísně dodržovat jakékoliv zákony či nařízení, které jim byly uloženy. Kdyby se od nich kdokoliv odchýlil, byť i jen o šířku vlasu, jeho dílo by bylo přivedeno vniveč.

Považ a pomysli na dobu, kdy se objevil Muḥammad. On řekl, a Jeho slovo je pravdou: „Pouť k Domu³⁵ je služba, která patří Bohu.“³⁶ A stejně tomu je u denní modlitby, půstu a zákonů, které vysvitly z obzoru Knihy Boha, Pána světa a skutečného Vychovatele národů a příbuzenstev země. Náleží každému uposlechnout Ho ve všem, co Bůh nařídil, a kdokoliv Jej zapřel, neuvěřil v Boha, v Jeho verše, v Jeho Posly a Jeho Knihy. Kdyby pravdu prohlásil za lež či zapření za víru, mluví pravdu jak přikázal Bůh. Toto je postavení, ve kterém hříchy či provinění neexistují ani nejsou zmíněny. Zamysli se nad oním požehnaným, božsky zjeveným veršem, který každému ukládá pouť k Domu. Všem, kteří byli po Něm³⁷ nadáni pravomocí, připadlo dodržovat vše, co jim bylo předepsáno v Knize. Nikomu není dáno právo odchýlit se od zákonů a nařízení Božích. Kdokoliv se od nich odchýlí, je v Knize Boha, Pána mocného trůnu, započítán mezi hříšníky.

Ó ty, který jsi upřel svůj zrak na Místo úsvitu Věci Boží! Zajisté věz, že Vůli Boží neomezují lidská měřítka a Bůh nekráčí jejich (lidskými) cestami. Spíše je povinností každého pevně přilnout k přímé Stezce Boží. Kdyby pravou stranu prohlásil za levou a jih za sever, mluví pravdu a není o tom žádných pochyb. Vpravdě, On má být chválen ve Svých činech a poslouchán ve Svých rozkazech. Nemá žádného společníka ve Svých soudech ani žádného pomocníka ve Své svrchovanosti. On činí, cokoli si přeje a nařizuje, cokoli se Mu zlíbí. Věz dále, že všichni ostatní kromě Něj byli stvořeni mocí slova z Jeho přítomnosti, zatímco sami o sobě neznají ani pohyb či klid, než na Jeho příkaz a s Jeho svolením.

Ó ty, který se vznášíš v ovzduší lásky a družnosti a který jsi upřel svůj zrak na světlo tváře svého Pána, Krále stvoření! Vzdávej díky Bohu, neboť ti objasnil to, co bylo ukryto a uchováno v Jeho poznání, aby si tak každý mohl být vědom toho, že On si ve Svě říši nejvyšší neomylnosti nepřivzal k Sobě společníka ani rádce. On je, vpravdě, Rozbřeskem božských nařízení a přikázání a Zřídlem poznání a moudrosti, zatímco všichni ostatní kromě Něj jsou jen Jeho poddaní a podléhají Jeho vládě a On je nejvyšší Vládce, Nařizovatel, Vševedoucí, O všem zpravený.

Co se tebe týče, kdykoli jsi uchvácen oživujícím dechem zjevených veršů a jsi unešen čistou, životodárnou vodou podanou rukou štědrosti svého Pána, svrchovaného Vládce Dne vzkříšení, pozvedni svůj hlas a rci:

Ó můj Bože, ó můj Bože! Vzdávám Ti díky, že jsi namířil mé kroky k Sobě, vedl jsi mě ke Svému obzoru, jasně jsi mi vyložil Svou Stezku, zjevil jsi mi Svě svědectví a umožnil jsi mi upřít mou tvář k Tobě, zatímco většina teologů a duchovních mezi Tvými služebníky, spolu s těmi, kteří je následují, se od Tebe odvrátila, bez nejmenšího důkazu nebo svědectví od Tebe. Budiž požehnan, ó Pane Jmen, a budiž oslaven, ó Stvořiteli nebes, neboť jsi mi mocí Svého Jména, Sám Sobě dostačující, dal napít Svého zapečetěného vína, způsobil jsi, abych se k Tobě přiblížil a umožnil mi rozpoznat Rozbřesk Tvé promluvy, Projev Tvých znamení, Zřídlo Tvých zákonů a příkázání a Zdroj Tvé moudrosti a darů. Požehnaná je země, která byla zušlechtna Tvými šlépějemi, v níž je ustaven trůn Tvé svrchovanosti a je rozptýlena vůně Tvého roucha. Při Tvé slávě a majestátu, při Tvé moci a síle, nežádám si svého zraku, než abych patřil na Tvou krásu, ani svého sluchu, než aby naslouchal Tvému volání a Tvým veršům.

Ó můj Bože! Ó můj Bože! Nepřipravuj oči u to, proč jsi je stvořil, ani nebraň tvářím obracet se k Tvému obzoru, nebo vzdávat hold u portálů Tvého majestátu, či objevovat se v přítomnosti Tvého trůnu a klanět se před nádherou Denice Tvé štědrosti.

Jsem ten, ó Pane, jehož srdce a duše, jehož údy, jehož vnitřní a vnější jazyk doznávají Tvou jednotu a Tvou jedinnost, a dosvědčují, že Ty jsi Bůh a že není Boha kromě Tebe. Přivedl jsi lidstvo k životu, aby Tě znalo a sloužilo Tvé Věci, aby tak mohlo být na Tvé zemi pozvednuto postavení lidí a jejich duše povzneseny díky věcem, které jsi zjevil ve Svých Písmech, Svých Knihách a Svých Deskách. Sotvaže jsi však projevil Sám Sebe a odhalil Svá znamení, odvrátili se do Tebe, zavrhli Tě a odmítli to, co jsi odkryl jejich očím silou Své moci a síly. Povstali, aby Ti způsobili škodu, zhasli Tvé světlo a uhasili Tvůj plamen, který plápolá ve Tvém Hořícím keři. Jejich nespravedlivost narůstala tak žalostně, že se spikli, aby prolili Tvou krev a pohanili Tvou čest. A obdobně konal ten³⁸, kterého jsi živil rukou Své milující laskavosti, chránil před zlotřilostmi vzpurných mezi Tvými tvory a svéhlavých z řad Tvých služebníků, a kterému jsi uložil úkol zapisovat Tvé verše před Tvým trůnem.

Běda! Běda kvůli věcem, kterých se dopustil ve Tvých dnech do té míry, že porušil Tvou Smlouvu a Tvou Závět, odmítl Tvé svaté Písmo, pozvedl vzpouru a spáchal to, co způsobil, že obyvatelé Tvého Království zanařkali. Poté, sotvaže shledal, že se jeho naděje zhroutily a uvědomil si západ naprostého selhání, pozvedl svůj hlas a prohlásil to, co způsobil zmatek Tvých vyvolených, kteří jsou Ti nablízku, a obyvatelů pavilónu slávy.

Vidíš mě, ó můj Bože, zmítajícího se v mukách jako ryba v prachu. Zachraň mě, měj se mnou slitování, ó Ty, Jehož pomoc vzývají všichni lidé, ó Ty, v Jehož sevření leží otěže moci nade všemi muži a ženami. Kdykoli uvažuji o svých žalostných prohřešcích a svých velikých proviněních, zoufalství na mě útočí ze všech stran, a kdykoli se na chvíli zastavím v rozjímání nad oceánem Tvé štědrosti a nebem Tvé milosti a denicí Tvého něžného slitování, vdechnu vůni naděje rozptýlenou zprava i zleva, ze severu i z jihu, jakoby mi každá stvořená věc sdělovala radostné zvěsti, že mraky na nebi Tvého milosrdenství na mě sešlou svůj déšť. Při Tvé moci, ó Ty, který jsi Oporou upřímných a Touhou těch, kdož se těší ze Tvé blízkosti! Tvé četné projevy přízně a požehnaní a zjevení Tvé milosti a milující laskavosti mi vpravdě dodaly odvahy. Jak jinak může naprostá nicota velebit Jméno Toho, který jedním slovem přivedl stvoření k životu, a jak může pomíjivý tvor vzdávat chválu Tomu, který prokázal, že Ho žádný popis nemůže nikdy vylíčit a žádné slovo chvály velebit Jeho slávu? Od věčnosti byl nezměrně povznesen nad pochopení Svých tvorů a posvěcen nad představy Svých služebníků.

Ó Pane! Spatruješ tohoto mrtvého před Svou tvář, nedopusť prostřednictvím Své velkomyslnosti a štědré přízně, aby byl připraven o kalich nesmrtelného života. A vidíš tohoto churavého stát před Svým trůnem, neodvracej ho od oceánu Svého uzdravení. Úpěnlivě Tě prosím, aby jsi mi umožnil za všech časů a za všech okolností Tebe vzpomínat, velebit Tvé Jméno a sloužit Tvé Věci, ačkoli jsem si dobře vědom toho, že cokoli vzejde od služebníka, nemůže překročit omezení jeho duše, ani příslušet Tvému Vladařství, ani být hodno dvora Tvé slávy a Tvého majestátu.

Tvá moc je mi svědkem! Kdyby to nebylo pro oslavu Tvé chvály, mého jazyka by mi nebylo vůbec třeba, a kdyby to nebylo pro prokázání služby Tobě, má existence by pro mě neměla žádný smysl. K čemu si opatrovat zrak, než kvůli potěšení hledět na nádheru Tvé říše slávy? A k jakému užitku je sluch, než k radosti z naslouchání Tvému nejsladšímu hlasu?

Běda! Běda! Nevím, ó můj Bože, má Oporo, Touho mého srdce, zda jsi pro mě nařídil to, co přinese potěchu mým očím, potěší mou hrud' a rozveselí mé srdce, nebo zda mě Tvůj neodvolatelný rozkaz, ó Králi věčnosti a svrchovaný Pane všech národů, zabrání předstoupit před Tvůj trůn. Přisahám při Tvé slávě a majestátu a při Tvém panství a moci, že mě zahubila temnota mé vzdálenosti od Tebe. Co se stalo se světlem Tvé blízkosti, ó Touho každého chápajícího srdce? Strávila mě mučivá agónie odloučení od Tebe. Kde je oslnivé světlo Tvého znovushledání, ó Drazé milovaný těch, kteří jsou Ti plně oddáni?

Vidíš, ó můj Bože, co mě postihlo na Tvé Stezce v rukou těch, kteří popřeli Tvou Pravdu, porušili Tvou Smlouvu, vysmívali se Tvým znamením, odmítli pozhennání, která jsi udělil, neuvěřili veršům, které jsi seslal, a odepřeli uznat svědectví, které jsi naplnil.

Ó Pane! Jazyk mého jazyka a srdce mého srdce a duch mého ducha a má vnější a vnitřní bytost dosvědčují Tvou jednotu a Tvou jedinnost, Tvou moc a Tvou všemohoucnost, Tvou ušlechtilost a Tvou svrchovanost a doznávají Tvou slávu, vznešenost a moc. Dosvědčuji, že Ty jsi Bůh a že není jiného Boha kromě Tebe. Od věčnosti jsi byl poklad skrytý zrakům a myslím lidí a i nadále navěky zůstaneš stejný. Mocnosti země Tě nikdy neodradí, ani moc národů Tě nemůže vyděsit. Jsi Tím, který odemkl dveře poznání před tvářemi Svých služebníků, aby mohli rozpoznat Toho, kdo je Denicí Tvého Zjevení, Místem úsvitu Tvých znamení, Nebem Tvého projevu a Sluncem Tvé božské krásy. Ve Svých svatých Knihách, ve Svých Deskách a Sviticích jsi slíbil všem národům světa, že Ty Sám se objevíš a sejmeš ze Své tváře závoje slávy, stejně tak jako jsi Svými slovy oznámil Svému Příteli³⁹, skrze něhož jasně zaskvíla Denice zjevení nad obzorem Hijázu a svítající světlo božské Pravdy rozlilo svou záři mezi všechny lidi, prohlašujíc: „Den, kdy lidstvo bude stát před Pánem světů.“⁴⁰ A před Muḥammadem jsi sdělil tuto radostnou zvěst Tomu, kdo s Tebou rozmlouval⁴¹, řka: „Vyved' lid svůj z temnoty ke světlu a připomínej jim dny Boží.“⁴² Navíc jsi prohlásil tuto pravdu Duchu⁴³ a Svým Prorokům a Svým Poslům, ať z dávné či nedávné minulosti. Kdyby mělo všechno to, co jsi seslal v oslavě této Největší připomínky, tohoto Velkého oznámení, vytrysknout ze studnice Tvého nejvznešenějšího Pera, obyvatelé měst poznání a porozumění by byli ohromeni, kromě těch, které by jsi zachránil silou Své moci a ochránil na znamení Své štědré přízně a Své milosti. Dosvědčuji, že jsi vpravdě naplnil Svůj příslib a projevil Toho, jehož příchod předpověděli Tví Proroci, Tví vyvolení a ti, kteří Ti slouží. On přišel z nebe slávy a moci nesouc korouhve Tvých znamení a zástavy Tvých svědectví. Mocí Tvé nezdolné moci a síly povstal před tvářemi všech lidí a povolal veškeré lidstvo k vrcholku vše převyšující slávy a k nejvyššímu Obzoru takovým způsobem, že ani útlak duchovních či nápor vladařů nebyl s to Jej zastrašit. Povstal s neoblomným odhodláním, dal průchod Svému jazyku a prohlásil zvučným hlasem: „Ten, který je Nadevše štědrý, přišel a vznáší se ve výši na oblacích. Přistupte, ó lidé Země, se skvoucími tvářemi a zářícími srdci!“

Veliké je vskutku pozhennání toho, kdo dosáhne Tvé přítomnosti, napije se vína znovushledání nabídnutého rukou Tvé štědrosti, nadechne se vůně Tvých znamení, rozváže svůj jazyk k oslavování Tvé chvály, vysoko se vznáší ve Tvých nebesích, je unesen sladkostí Tvého Hlasu, získá přístup do Nejvznešenějšího ráje a dosáhne postavení zjevení a zření před trůnem Tvého majestátu.

Snažně Tě prosím při Největší neomylnosti, kterou jsi si vyvolil za rozbřesk Svého Zjevení, a při Tvém nejvznešenějším Slově, jehož mocí jsi povolal stvoření k životu a zjevil Svou Věc, a při tomto Jménu, které způsobilo, že všechna ostatní jména hlasitě zasténala a údy mudrců se zachvěly, aby jsi mě učinil odpoutaným ode všeho kromě Tebe tak, abych se nepohyboval než v souladu se spokojeností Tvé Vůle, nehovořil vyjma na příkaz Tvého Záměru a neslyšel nic kromě slov Tvé chvály a Tvého velebení.

Velebím Tvé Jméno, ó můj Bože, a prokazuji Ti díkuvzdání, ó má Touho, neboť jsi mi umožnil jasně vnímat Svou přímou Stezku, odhalil jsi mým očím Své Velké Oznámení a pomáhal jsi mi upřít tvář k Rozbřesku Tvého Zjevení a Zřídlu Tvé Věci, zatímco Tví služebníci a Tvůj lid se od Tebe odvrátili. Úpěnlivě Tě prosím, ó Pane Království věčnosti, při pronikavém hlasu Pera slávy, a při Hořícím Ohni, který hlasitě volá ze zelenajícího se Stromu, a při Arše, kterou jsi zvláště vyvolil pro lid Bahá, dej, abych zůstal neochvějný ve své lásce k Tobě, abych byl zcela spokojený se vším, co jsi pro mě předepsal ve Své Knize, a mohl pevně stát ve Tvé službě a ve službě Tvým milovaným. Milostivě pak pomoz Svým služebníkům, ó můj Bože, činit to, co poslouží k povznesení Tvé Věci a umožní jim dodržovat vše, co jsi zjevil ve Své Knize.

Vpravdě, Ty jsi Pán Síly, Ty jsi mocný nařídít cokoli se Ti zlíbí a ve Svém sevření držíš otěže všech stvořených věcí. Není Boha kromě Tebe, Nadevše nocného, Vševědoucího, Nejmoudřejšího.

Ó Jalíle! Odhalili jsme tvým očím moře a jeho vlny, slunce a jeho záři, nebesa a jejich hvězdy, lastury a jejich perly. Vzdávej díky Bohu za tak velikou štědrost, tak milostivou přízeň, která pronikla celým světem.

Ó ty, který jsi upřel svůj obličej k nádheře Mé Tváře! Matné preludy obklopile ty, kdož dlí na Zemi a zabránily jim obracet se k Obzoru Jistoty a jeho jasu, jeho projevům a jeho světlu. Marnivé představy je zadržely od Toho, kdož je Sám Sobě dostačující. Hovoří, jak jim našeptávají jejich vlastní vrtochy, a nerozumí. Mezi nimi jsou tací, kteří pravili: „Byly verše seslány?“ Rci: „Ano, při Tom, který je Pán nebes!“ „Nadešla ona Hodina?“ „Ba co více, již pominula, při Tom, jenž je Zjevitel jasných znamení! Vpravdě, Nevyhnutelná nadešla, a On, Pravdivý, se objevil s důkazem a svědectvím. Planina je rozprostřena a lidstvo je bolestně sužováno a plno strachu. Zemětřesení propukla a čeledi naříkaly z bázně před Bohem, Pánem Síly, Vše si podrobujícím.“ Rci: „Omračující zatroubení polnice se hlasitě pozvedlo a Den náleží Bohu, Jednomu, Nespoutanému.“ A oni praví: „Nastala Katastrofa?“ Rci: „Ano, při Pánu pánů!“ „Nadešlo Vzkříšení?“ „Ba co více, On, kdož je Sám Sobě dostačující, se objevil s Královstvím Svých znamení.“ „Vidíš lidi sražené k zemi?“ „Ano, při mém Pánu, Nejvyšším, Nejslavnějším!“ „Byly stromy vyvráceny z kořenů?“ „Ano, ba co více, hory byly rozmetány na prach, při Něm, Pánu přídomek!“ Oni praví: „Kde je Ráj, a kde je Peklo?“ Rci: „To první je znovushledání se Mnou, to druhé tvé vlastní já, ó ty, který k Bohu přidružuješ společníka a pochybuješ.“ Oni praví: „Nevídné Váhy.“ Rci: „Dozajista, při mém Pánu, Bohu Milosrdenství! Nikdo je nevidí vyjma těch, již jsou obdařeni hlubokým chápáním.“ Oni praví: „Už hvězdy popadaly?“ Rci: „Ano, když Ten, kdož je Sám Sobě dostačující, přebýval v Zemi Tajemství.⁴⁴ Mějte se na pozoru, vy, kteří jste obdařeni chápavostí!“ Všechna znamení se objevila, když jsme vyňali Ruku Moci ze zářadří majestátu a síly. Vpravdě, Volající vykřikl, když přišel příslibený čas, a ti, kteří rozpoznali jas Sinaje, upadli do mdlob v pustině váhání před strašlivým majestátem tvého Pána, Pána stvoření. Polnice se táže: „Rozezvučel se již Pozoun?“ Rci: „Ano, při Králi zjevení! Když On usedl na trůn Svého jména, Nadevše milosrdný.“ Temnota byla zahnána svítajícím světlem milosrdenství tvého Pána, Zdroje všeho světla. Vánek Nadevše milosrdného zavanul a duše byly vzkříšeny v hrobkách svých těl. Takto byl příkaz naplněn Bohem, Mocným, Blahodárným. Ti, kteří odmítli pravdu, pravili: „Kdy byla nebesa rozetnuta vedví?“ Rci: „Když jste leželi ve hrobech vzpurnosti a omylu.“ Mezi bezvěrci je ten, který si mne oči a dívá se napravo a nalevo. Rci: „Jsi zaslepen. Nemáš žádného útočiště, kam bys prchl.“ A mezi nimi je ten, který praví: „Byli lidé shromážděni?“ Rci: „Ano, při mém Pánu! Když jsi ležel v kolébce planých preludů.“ A mezi nimi je ten, který praví: „Byla seslána Kniha mocí pravé Víry?“ Rci: „Sama pravá Víra je úžasem ohromena. Bojte se Boha, ó vy lidé chápajícího srdce!“ A mezi nimi je ten, který praví: „Byl jsem shromážděn s ostatními slepými?“ Rci: „Ano, při Tom, kdož se vznáší na oblacích!“ Ráj je pokryt mystickými růžemi a peklo bylo rozdmýcháno ohněm bezbožných. Rci: „Světlo se zaskvělo z obzoru Zjevení a celá Země byla osvětlena příchodem Toho, kdož je Pánem Dne Smlouvy!“ Pochybovači zhylnuli, zatímco ten, který se veden světlem ujištění obrátil k Rozbřesku Jistoty, byl požehnán. Požehnaný jsi ty, který jsi upřel svůj zrak ke Mně kvůli této Desce, která byla pro tebe seslána - Desce, která dává duším lidí křídla. Nauč se jí nazpaměť a přednášej ji. Při mém životě! Představuje dveře k milosrdenství tvého Pána. Dobře se povede tomu, který ji přednáší za večera a za úsvitu. My jsme vpravdě slyšeli tvou chválu této Věci, jejíž prostřednictvím byla rozdracena hora poznání a lidské nohy uklouzly. Má sláva buď tobě a komukoli, kdo se obrátil ke Všemohoucímu, Nadevše štědrému. Deska je u konce, avšak námět není vyčerpán. Buď trpělivý, neboť tvůj Pán je trpělivý.

Toto jsou verše, které jsme seslali již dříve, a tobě jsme je seslali, abys seznal to, co pronesly jejich prolhané jazyky, když k nim přišel Bůh s mocí a svrchovaností. Základy planých preludů se zachvěly a nebe marnivých představ bylo rozetnuto vedví, a přesto jsou lidé na pochybách a ve sporu s Ním. Popřeli svědectví Boha a Jeho důkaz poté, co přišel z nebes moci s královstvím Svých znamení. Odvrhli, co bylo předepsáno, a spáchali to, co jim bylo předtím zakázáno v Knize. Opustili svého Boha a přilnuli ke svým tužbám. Vpravdě zbloudili a jsou v omylu. Čtou verše a popírají je. Hledí na jasná znamení a odvracejí se. Jsou vpravdě ztraceni v podivných pochybnostech.

Nabádali jsme Naše milované, aby chovali bázeň před Bohem, bázeň, jež je zřídlem všech dobrých skutků a ctností. Ona je velitelem zástupů spravedlnosti ve městě Bahá. Šťastný je člověk, který vstoupil do stínu její

oslnivé zástavy a pevně se jí přidržel. Ten je vpravdě jedním ze Společníků Karmínové archy, která byla zmíněna v Qayyúmu'l-Asmá'.

Rci: Ó lidé Boží! Ozdobte své chrámy ozdobou důvěryhodnosti a zbožnosti. Pomáhejte pak svému Pánu zástupy dobrých skutků a chvályhodné povahy. Zapověděli jsme vám spory a rozepře v Mých Knihách a Mých Písmech, v Mých Sveticích a Mých Deskách a nepřáli jsme si tím nic než vaše povznesení a rozvoj. O tom svědčí nebesa a jeho hvězdy, slunce a jeho záře, stromy a jejich listy, moře a jeho vlny, země a její poklady. Modlíme se k Bohu, aby pomáhal Svým milovaným a napomáhal jim k tomu, co jim přísluší v tomto požehnaném, tomto mocném a podivuhodném postavení. Navíc Jej vroucně prosíme, aby milostivě umožnil těm, kteří Mě obklopují, dodržovat to, co jim nařídilo Mé Pero slávy.

Ó Jalíle! Nechť na tobě spočine Má sláva a Má milující prozřetelnost. Vpravdě jsme nařídili lidem činit to, co je slušné a vhodné, a oni přesto spáchali takové věci, které dovedly Mé srdce a Mé Pero k nářku. Nakloň svůj sluch tomu, co je sesláno z nebe Mé Vůle a říše Mé spokojenosti. Netruchlím pro Mé zajetí ani pro věci, jež Mě postihly v rukou Mých nepřátel. Nikoli, Můj smutek je zapříčiněn těmi, kteří tvrdí, že jsou se Mnou spřízněni a přesto páchají to, co zavdává příčinu Mému hlasitému nářku a Mým kanoucím slzám. Zevrubně jsme je nabádali v rozličných Deskách a vroucně prosíme Boha, aby jim milostivě pomohl, umožnil jim se Mu přiblížit a utvrdil je v tom, co by přineslo pokoj srdcím a klid duším a co by zadrželo jejich ruce ode všeho, co nepřisluší Jeho dnům.

Rci: ó Mí milovaní v Mých zemích! Popřejte sluchu radám Toho, který vás napomíná kvůli Bohu. On vás vpravdě stvořil, zjevil vašim očím to, co vás povznese a podpoří vaše zájmy. On vás obeznámil se Svou přímou Stezkou a seznámil vás se Svým Velkým oznámením.

Ó Jalíle! Napomínej lidi k bázni před Bohem. Při Bohu! Tato bázeň je vrchním velitelem armády tvého Pána. Jejými zástupy jsou chvályhodná povaha a dobré skutky. Skrze ni byla v průběhu celých věků a staletí otevřena města lidských srdcí a zástavy nadvlády a velikého vítězství byly vztyčeny nade všemi ostatními zástavami.

Nyní se ti zmíníme o Důvěryhodnosti a jejím postavení v očích Boha, tvého Pána, Pána Mocného trůnu. Jednoho dne jsme se odebrali na Náš Zelený ostrov. Po Našem příjezdu jsme spatřili plynulý tok jeho pramenů, květnatost jeho stromů a sluneční svit, hrající si mezi nimi. Otáčejíce Svou tvář napravo, zahlédli jsme to, co pero není schopno popsat, nebo vypovědět to, co spatřilo oko Pána Lidstva na tomto nejsvětějším, nejvznešenějším, požehnaném a nejvyšším místě. Otáčejíce se nalevo, pohlédli jsme na jednu z Nádher Nejvznešenějšího ráje, stojící na sloupu světla a volající vůkol: „Ó obyvatelé země a nebe! Pohleďte na Mou krásu a záři, na Moje zjevení a jas. Při Bohu, Pravdivém! Já jsem Důvěryhodnost, její projev a její nádhera. Odměním každého, kdo se ke Mně obrátí, rozpozná Mé postavení a hodnost a pevně se přidrží Mého lemu. Jsem největší ozdobou lidu Bahá a rouchem slávy pro všechny, kdož prodlévají v říši stvoření. Jsem nejvyšším nástrojem k dosažení blahobytu ve světě a obzorem ujištění pro všechny bytosti.“ Tak jsme ti seslali to, co přivede lidi blíže k Pánovi stvoření.

Pero Nejvyššího se obrací od výřečného jazyka⁴⁵ k oslnivému jazyku⁴⁶, aby jsi, ó Jalíle, mohl ocenit něžné milosrdenství svého pána, Nesrovnatelného, a mohl být z těch, kdož jsou vskutku vděční.

Ó ty, který jsi upřel svůj zrak k nadevše slavnému Obzoru! Pozvedlo se Volání, ale nedostává se naslouchajících uší, ba přímo neexistují. Tento Ukřivděný se ocitl ve chřtánu hada, přesto se nedokáže nezmínit o milovaných Boha. Tak žalostné bylo Naše utrpení v těchto dnech, že je Shromáždění na Výsostech pohnuto k slzám a nářku. Ani protivenství světa ani újma přivozená jeho národy nemohla zastrašit Toho, kdož je Král věčnosti, v Jeho prohlášeních či zmařit Jeho záměr. Když si ti, kteří se po léta skrývali za závoje, uvědomili, že obzor Věci je rozzářen a Slovo Boží vším proniká, vyřítili se ven a meči zlovolnosti přivodili takovou škodu, kterou žádné pero nemůže vylíčit ani žádný jazyk popsat.

Ti, kteří soudí s poctivostí dosvědčují, že od raných dnů této Věci povstal tento Ukřivděný, nezahalen a zářivý, před tvářemi králů a prostých lidí, před vládci a duchovními a zvučným hlasem povolal všechny lidi na přímou Stezku. Neměl žádného pomocníka vyjma Svého Pera, ani žádného utěšitele kromě Sebe Sama. Ti, kteří jsou nevědomí či nedbalí podněcujícího záměru Věci Boží, se proti Němu vzbouřili. Takoví lidé jsou našeptavači zla, o nichž se Bůh zmínil ve Své Knize a Deskách, a před jejichž vlivem, rykem a podvody varoval Svůj lid. Dobře je těm, kteří tváří v tvář připomínce Pána věčnosti považují národy světa za naprostou

nicotu, za zapomenutou věc, a pevně se přidržují rukojeti Boha takovým způsobem, že ani pochyby či narážky, ani meče nebo děla je nezadržely či nepřipravily o Jeho přítomnost. Požehnání jsou neochvějní. Požehnání jsou ti, kteří stojí pevně v Jeho Víře.

Jako odpověď na tvůj dotaz Pero slávy milostivě popsalo postavení a stupně Největší neomylnosti. Záměrem je to, aby všichni mohli s jistotou seznat, že Pečeť Proroků⁴⁷ - nechť jsou Mu obětovány duše všech kromě Něj - nemá Sobě podobného, rovného či společníka ve Svém Vlastním postavení. Svatí⁴⁸ - jim budiž požehnání Boha - byli stvořeni mocí Jeho Slova a oni se po NĚm stali nejučenějšími a nejvýznačnějšími mezi lidmi a setrvávají v nejzažším postavení služebnictví. Boží Podstata posvěcená nad každé porovnání a podobu je ustanovena v Proroku a Nejvnitřnější skutečnost Boha povznesená nad kohokoli, kdo by se jí rovnal, nebo nad jakéhokoli společníka je v NĚm projevena. Toto je postavení pravé jednoty a skutečné jednosti. Následovníci předcházejícího Zřízení žalostně selhali, neboť nezískali patřičné porozumění tohoto postavení. Prvotní bod⁴⁹ - nechť je Mu obětován život všech kromě Něj - praví: „Kdyby Pečeť Proroků nevyslovila slovo 'Nástupnictví', nebylo by takovéto postavení stvořeno.“

Lidé v dřívějších dobách přidružovali k Bohu společníky, ačkoli vyznávali víru v Jeho jednotu, a třebaže byli ze všech lidí nanejvýš nevědomí, považovali se za nejdokonalejší. Na znamení božské odplaty těmto nedbalcům však byla jejich chybná přesvědčení a činy v tento Soudný den objasněny a ozřejmeny každému uvažujícímu a chápajícímu člověku.

Vroucně pros Boha, Pravdivého, aby milostivě zaštitil následovníky tohoto Zjevení před planými přeludy a zvrácenými představami těch, kteří přináležejí k předešlé Víře, a aby je nepřipravoval o zářivou nádheru denice pravé jednoty.

Ó Jafíle! Ten, jemuž svět ukřivdil, nyní prohlašuje: Světlo Spravedlnosti potemnělo a slunce Poctivosti je zahaleno zraku. Lupič zaujímá stolec ochránce a strážce a postavení věrných se zmocnil zrádce. Před rokem vládl tomuto městu utlačitel a každým okamžikem způsoboval novou křivdu. Při spravedlnosti Pána! Učinil to, co uvrhlo hrůzu do srdcí lidí. Ale pro Pero Nejvyššího tyranie světa nikdy nebyla ani nikdy nebude žádnou překážkou. Zvláště pro vládce a ministry světa jsme v hojnosti Naší milosti a milující laskavosti zjevili to, co vede k bezpečí a ochraně, klidu a míru, aby tak děti lidí mohly zůstat zabezpečeny před zlem útlaku. On je vpravdě Ochránce, Pomocník, Dárce vítězství. Nařizuje se mužům Božího Domu spravedlnosti, aby dnem i nocí upírali svůj zrak k tomu, co se zaskvělo z Pera slávy pro vzdělávání lidstva, povznesení národů, ochranu člověka a zajištění jeho cti.

První Ishráq

Když Denice Moudrosti vyšla nad obzorem Svatého Božího Zřízení, pronesla tato nejslavnější slova: Ti, již vlastní bohatství a byli obdařeni pravomocí a vládou, musí prokazovat nejvyšší úctu náboženství. Vpravdě, náboženství je zářící světlo a nedobytná pevnost zajišťující ochranu a blahobyt národů světa, neboť bázeň před Bohem nutí člověka, aby se pevně držel toho, co je dobré, a vyvaroval se všeho zlého. Kdyby snad lampa náboženství byla zatemněna, pak nastane chaos a zmatek a přestanou zářit světla poctivosti a spravedlnosti, klidu a míru. Toto dosvědčí každý správně chápající člověk.

Druhý Ishráq

Uložili jsme celému lidstvu, aby ustanovilo Největší mír - nejjistější ze všech prostředků k zajištění bezpečí lidského rodu. Panovníci světa by se ho ve svornosti měli pevně chopit, neboť toto je nejvyšší nástroj, který může zajistit bezpečnost a blahobyt lidí a národů. Oni, vpravdě, jsou projevy Boží moci a rozbřesky Jeho autority. Úpěnlivě prosíme Všemohoucího, aby jim milostivě napomohl v tom, co povede k blahobytu jejich poddaných. Úplné vysvětlení této záležitosti bylo předloženo Perem slávy již dříve; dobře je těm, kteří se jím řídí.

Třetí Ishráq

Je povinností každého dodržovat svatá Boží přikázání, neboť ona jsou pro svět zřídlem života. Nebe božské moudrosti je ozářeno dvěma světly - světlem konzultace a světlem slitovnosti, zatímco klenba pořádku ve

světě spočívá na dvou pilířích - odměně a trestu

Čtvrtý Ishráq

Voje, které mohou učinit toto Zjevení vítězným, jsou šiky chvályhodných skutků a bezúhonného charakteru. Vůdcem a velitelem těchto šiků vždy byla bázeň před Bohem - bázeň, jež zahrnuje všechny věci a vládne všem věcem.

Pátý Ishráq

Vlády by se měly plně seznámit s podmínkami těch, jimž vládnou, a udělit jim postavení podle jejich zásluh a schopností. Nařizuje se každému vládcí a panovníkovi, aby tuto záležitost s největší pečlivostí zvážil, aby se postavení věrného nemohl zmocnit zrádce a na místě důvěryhodného nevládl zloděj. Někteří z vládních úředníků, kteří v minulosti spravovali toto Největší vězení, byli, chvála Bohu, ozdobeni spravedlností, ale co se týče ostatních, utíkáme se k Bohu. Úpěnlivě prosíme Jednoho pravého Boha, aby je všechny do jednoho vedl, aby snad nebyli připraveni o plody víry a důvěryhodnosti ani jim nebylo odepráno světlo poctivosti a spravedlnosti.

Šestý Ishráq

je jednota a soulad mezi dětmi člověka. Světlo jednoty od počátku časů osvětlovalo svou božskou září svět a největším nástrojem k prosazení této jednoty je pro národy světa schopnost rozumět písmu a řeči ostatních. V minulých Epištolách jsme Důvěrníkům Domu spravedlnosti nařídili, aby buď vybrali jeden z nyní existujících jazyků či zavedli jazyk nový a podobným způsobem aby vybrali společné písmo. Obojímu by se pak mělo vyučovat ve všech školách světa. Tak bude země považována za jedinou vlast a jediný domov. Nejslavnějším plodem stromu poznání je toto vznešené slovo: „Jste všichni plody jediného stromu a listy jedné větve.“ Necht' se člověk nepyšnit tím, že miluje svou vlast: Necht' se raději pyšnit tím, že miluje svůj lidský rod. Co se výše zmíněného týče, již dříve jsme zjevíli to, co je prostředkem obnovy světa a jednoty národů. Požehnání jsou ti, kteří k tomu dospějí. Požehnání jsou ti, kteří podle toho konají.

Sedmý Ishráq

Pero slávy radí každému ohledně vzdělávání a výchovy dětí. Pohleďte na to, co Vůle Boží zjevila po Našem příjezdu do Vězeňského města a zaznamenala v Nejsvětější Knize.⁵⁰ Každému otci bylo nařízeno naučit svého syna a dceru čtení a psaní a všemu, co bylo určeno ve Svaté Desce. Tomu, který nesplní, co mu bylo přikázáno, by pak měli Důvěrníci odebrat to, co je potřeba k jejich vzdělávání, je-li bohatý; v opačném případě tato záležitost přechází na Dům spravedlnosti. Vpravdě jsme jej učinili útočištěm pro chudé a potřebné. Ten, který vychovává svého syna či syna někoho jiného, jako by vychovával Mého syna; na něm necht' spočíne Má Sláva, Má Milující Laskavost, Mé Milosrdenství, jež zahrnují svět.

Osmý Ishráq

Necht' je tato pasáž nyní zapsána Perem slávy považována za část Nejsvětější knihy: Mužové Božího Domu spravedlnosti byli pověřeni správou záležitostí lidí. Vpravdě oni jsou Božími Důvěrníky mezi Jeho služebníky a rozbřesky autority v Jeho zemích.

Ó lidé Boží! To, co vychovává svět, je Spravedlnost, neboť ta spočívá na dvou pilířích - odměně a trestu. Tyto dva pilíře jsou světu zdrojem života. Jelikož každý den přináší nový problém a na každý problém je vhodné řešení, měly by být takové záležitosti postupovány Domu spravedlnosti, aby jeho členové mohli konat podle potřeb a požadavků doby. Těm, kteří ve prospěch Boha povstanou, aby sloužili Jeho Věci, se dostane božské inspirace z neviděného Království. Prokazovat jim poslušnost je povinností všech. Domu spravedlnosti by měly být postoupeny všechny záležitosti státu, zatímco náležitosti bohoslužby musí být dodržovány v souladu s tím, co Bůh zjevil ve Své Knize.

Ó lidé Bahá! Vy jste úsvity Boží lásky a rozbřesky Jeho milující laskavosti. Neposkrvte své jazyky klením a zlořečením žádné duši a střežte své oči před tím, co je nepatřičné. Podělte se o to, co vlastníte. Bude-li to

přijato příznivě, dosáhli jste svého cíle, v opačném případě je marné vznášet námitky. Ponechtejте onu duši sobě samé a obraťte se k Pánu, Ochránci, Sama Sobě postačujícím. Nebuďte příčinou zármutku a už vůbec ne sporů a neshod. Chováme naději, že se vám dostane pravého vzdělání ve stínu stromu Jeho něžného milosrdenství a budete konat v souladu s tím, co si přeje Bůh. Jste všichni listy jednoho stromu a kapkami jednoho oceánu.

Devátý Ishráq

Cílem náboženství, jak bylo zjeveno z nebes svatě Boží Vůle, je ustanovit jednotu a soulad mezi národy světa - nečiňte z něho příčinu rozkolu a nesarů. Boží Víra a Jeho božský zákon jsou nejmocnějšími a nejjistějšími prostředky přinášejícími rozbřesk světla jednoty mezi lidmi. Světový pokrok, rozvoj lidstva, klid mezi národy a mír mezi všemi, kdož přebývají na této zemi, to vše patří mezi Boží principy a nařízení. Náboženství uděluje člověku nejvzácnější ze všech darů, nabízí mu pohár blahobytu, obdařuje jej věčným životem a zahrnuje lidstvo nepomíjejícím dobrodiním. Náleží vládcům a panovníkům světa a zejména Důvěrníkům Božího Domu spravedlnosti, aby se snažili ze všech svých sil chránit jeho postavení, prosazovat jeho zájmy a pozvednout jeho pozici v očích světa. Stejně tak je jejich povinností informovat se o podmínkách svých poddaných a seznámit se se záležitostmi a činnostmi různých společenství na jejich území. Vyzýváme projevy Boží moci, panovníky a vládcе země, aby se pohnuli k činu a učinili vše, co je v jejich moci, aby z tohoto světa vypudili nesar a ozářili jej světlem svornosti.

Je povinností každého, aby pevně přilnul k tomu, co vzešlo z Našeho Nejvznešenějšího Pera, a taktéž to dodržel. Bůh, Pravdivý, je Mi svědkem a také každý existující atom dosvědčuje, že nástroje, které vedou k povznesení, pokroku, výchově, ochraně a obrodě národů země, jsme jasně vysvětlili a že tyto nástroje jsou zjeveny Perem slávy ve svatých Knihách a Deskách.

Úpěnlivě prosíme Boha, aby milostivě pomáhal Svým služebníkům. To, co tento Ukřivděný od každého očekává, je poctivost a spravedlnost. Necht' se nikdo nespokojí pouze s tím, co uslyší, spíše se patří, aby každý hloubal nad tím, co tento Ukřivděný zjevil. Přisahám při Denici promluvy, jež září nad obzorem Království Nadevše milosrdného, že kdyby se našel nějaký vykladač či řečník, neučinili bychom ze Sebe předmět kritiky, zesměšňování a urážek lidí.

V době Našeho příjezdu do 'Iráqu jsme shledali, že Věc Boží je ponořena do hluboké apatie a vánek božského zjevení je utišen. Většina věřících byla slabá a sklíčená, ba co dím - zcela ztracená a mrtvá. Ozvalo se tudíž druhé zatroubení na Polnici, načež Jazyk vznešenosti pronesl tato požehnaná slova: „Zatroubili jsme na Polnici podruhé.“ Celý svět tak byl oživen oživujícím dechem božského zjevení a inspirace.

Jisté duše nyní vystoupily zpoza závoju s úmyslem uškodit tomuto Ukřivděnému. Zadrželi a popřeli proud této drahocenné štědrosti.

Ó vy, již soudíte spravedlivě! Má-li být tato Věc popřena, která jiná věc na tomto světě pak může být uznána za správnou či považována za hodnu přijetí?

Ti, kteří se odvrátili od Věci Boží, se pilně snaží sbírat svatě Spisy tohoto Zjevení a již se jim podařilo prostřednictvím přátelských gest získat některé ze Spisů od těch, kteří je drželi ve svém vlastnictví. Ba co více, když se setkají s příslušníky kteréhokoliv náboženství, vydávají se za jeho následovníky. Rci, zhyňte ve svém hněvu! Vpravdě, On se objevil s tak velikou mocí, že žádný člověk obdařený zrakem a sluchem, chápáním, spravedlností a nestranností Ho nikdy nemůže zapřít. Toto dosvědčuje v tuto zářivou Hodinu Pero Toho, jenž je Dávný z dnů.

Ó Jalíle! Na tobě necht' spočine Má Sláva. Nabádáme milované Boha ke konání dobrých skutků, aby se jim dostalo milostivé pomoci a mohli se pevně držet toho, co bylo sesláno z nebes Jeho Zjevení. Dobrodiní, které pramení z této božské promluvy, se dostane těm, kteří dodržují Jeho příkazy. Úpěnlivě prosíme Boha, aby jim umožnil konat to, co je pro Něj potěšující a přijatelné, aby jim umožnil jednat poctivě a zachovávat spravedlnost v této vše si podmaňující Věci, aby je seznámil se Svými Svatými Spisy a řídil jejich kroky směrem ke Svě přímé Stezce.

Náš Vznešený zvěstovatel, kéž je Mu obětován život všech kromě Něj, zjevil určité zákony. Ovšem v říši Jeho Zjevení byly ony zákony podřízeny Našemu schválení, a proto tento Ukřivděný uvedl některé z nich v

platnost tím, že je jinými slovy vyjádřil v Kitáb-i-Aqdas. Jiné z nich jsme vyňali. On drží moc ve Svých rukou. On činí, jak se Mu zlíbí a nařizuje, cokoli si přeje. On jest Všemohoucí, Nadevše chválený. Rovněž byla zjevena některá nová nařízení. Požehnaní jsou ti, kteří dosáhnou cíle. Požehnaní jsou ti, kteří dodržují Jeho příkazy.

Lid Boží by měl vyvinout největší úsilí, aby byl oheň nenávisti a zášti, jenž doutná v hrudích národů a příbuzenstev, uhašen oživujícími vodami promluvy a nabádání Toho, kdo jest Touhou světa, a aby stromy lidského bytí byly ozdobeny podivuhodnými a vznešenými plody. On je vpravdě Napomínající, Slitovný, Nadevše štědrý.

Nechť na tobě, ó lide Bahá, spočine jas Jeho slávy zářící nad obzorem štědrosti, a také na každém, kdo je pevný a neochvějný, a na těch, kteří jsou pevně zakotveni ve Víře a jsou obdařeni pravým porozuměním.

Co se týče tvé otázky ohledně úroků a zisku ze zlata a stříbra - před několika lety byla z nebes Nejmilosrdnějšího zjevena následující pasáž na počest toho, který nese jméno Boha, zvaného Zaynu'l-Muqarrabín⁵¹, nechť na něm spočine sláva Nejslavnějšího. On, velebeno budiž Jeho slovo, praví: Mnohým lidem je tohoto třeba. Neboť kdyby nebyla žádná naděje na získání úroků, záležitosti lidí by se zhroutily nebo byly uvedeny ve zmatek. Jen zřídka bychom našli člověka, který by byl tak uznalý ke svému bližnímu, svému krajanovi či svému vlastnímu bratrovi a prokazoval mu tak něžnou péči, aby mu byl ochoten poskytnout půjčku za shovívavých podmínek.⁵² Proto jsme na znamení laskavosti k lidem stanovili, že úroky z peněz by měly být chápány stejně jako kterákoliv jiná obchodní transakce běžná mezi lidmi. Nyní, když toto jasné nařízení sestoupilo z nebe Boží Vůle, je tedy zákonné a správné účtovat úroky z peněz, aby se lidé světa v duchu přátelství a družnosti, s radostí a potěšením mohli oddaně věnovat velebení Jména Toho, který je Nejmilovanějším celého lidstva. Vpravdě, On nařizuje dle Svého vlastního rozhodnutí. Nyní učinil úroky z peněz zákonnými, stejně jako je v minulosti učinil nezákonnými. Ve Svém sevření drží království pravomoci. On činí a nařizuje. On je vpravdě Nařizovatel, Vševědoucí.

Vzdávej díky svému Pánu, Ó Zaynu'l-Muqarrabíne, za tuto zjevnou štědrost.

Mnozí perští kněží se pomocí nesčetných vynálezů a triků přižívovali na nezákonných ziscích z lichvy. Vymysleli si různé způsoby, jak dát její vnější podobě uspokojivé zdání zákonnosti. Z Božích zákonů a nařízení činí pouhou hříčku, ale neuvědomují si to.

Jedná se ovšem o záležitost, která by měla být uplatňována poctivě a spravedlivě. Na znamení moudrosti a k užítku lidí Naše Pero slávy upustilo od vymezení přesné hranice. Nicméně nabádáme milované Boha, aby zachovávali poctivost a spravedlnost a aby jednali způsobem, který podnítl přátele, aby si vzájemně prokazovali něžné milosrdenství a soucit. On je vpravdě Rádce, Slitovný, Nadevše štědrý. Dejžto Bůh, aby se všem lidem dostalo milostivé pomoci a aby dodrželi to, co vyslovil Jazyk Jednoho pravého Boha. A uskutečnilo to, co jsme vyložili, Bůh - velebena buď Jeho sláva - zajisté z nebe Své štědrosti jejich podíl zdvojnásobí. Vpravdě, On je Štědrý, Odpouštějící, Slitovný. Chvála buď Bohu, Nejvznešenějšímu, Největšímu.

Správa těchto záležitostí byla svěřena mužům Domu spravedlnosti, aby je mohli uvádět v platnost podle potřeb doby a podle toho, jak velí moudrost.

Ještě jednou nabádáme všechny věřící, aby si prokazovali spravedlnost a poctivost a projevovali lásku a spokojenost. Oni jsou vskutku lid Bahá, společníci Karmínové archy. Na nich nechť spočine mír Boha, Pána všech Jmen, Stvořitele nebes.

Lawḥ-i-Ḥikmat (Deska moudrosti)

Tato Deska byla určena Aqá Muḥammadovi, významnému věřícímu z města Qá'ínu, jenž byl nazýván Nabíl-i-Akbar (viz Memorials of the Faithful, str.1-5). Jiný významný věřící z tohoto města, Mullá Muḥammad- 'Alí, byl znám jako Nabíl-i-Qá'iní (viz Memorials of the Faithful, str. 49-54). V numerickém systému „abdžad“ má jméno „Muḥammad“ stejnou numerickou hodnotu jako „Nabíl“.

TOTO je Epištola, kterou Nadevše milosrdný seslal z Království promluvy. Je vskutku dechem života pro ty, kteří prodlévají v říši stvoření. Oslaven buď Pán všech světů! V této Epištole je zmíněn ten, jenž oslavuje Jméno Boha, svého Pána, a jenž je v mocné Desce pojmenován Nabíl.

Ó Muḥammade! Poslyš Hlas přicházející z Říše slávy, který hlasitě volá z nebeského Stromu, jenž vyrostl ze země Za'faránu⁵³. Vpravdě, není jiného Boha než Mne, Vševědoucího, Moudrého. Buď jak vánky Nadevše milosrdného vůči stromům říše bytí a dej jim růst mocí Jména svého Pána, Spravedlivého, O všem zpraveného. Přejeme si tě obeznámit s tím, co poslouží jako připomínka lidem, aby odhodili záležitosti jim běžné a upřeli své tváře k Bohu, Pánu spravedlivých.

Vyzýváme lidstvo v těchto dnech, kdy tvář Spravedlnosti pokryl prach, kdy plameny bezvěrectví šlehají do výše a roucho moudrosti je roztrženo ve dvě, kdy klid a věrnost téměř zmizely a utrpení spolu se strážními krutě zuří, kdy smlouvy jsou porušeny a svazky zpretrhány, kdy žádný člověk neví, jak rozpoznat světlo od tmy či rozlišit vedení od omylu.

Ó lidé světa! Zanechte všeho zla, pevně se přidrže toho, co je dobré. Snažte se být zářným příkladem celému lidstvu a pravou připomínkou Božích ctností mezi lidmi. Ten, jenž povstane, aby sloužil Mé Věci, by měl zračit Mou moudrost a vynaložit své veškeré úsilí, aby nevědomost zmizela z povrchu zemského. Buďte sjednoceni v poradě a buďte jedné mysli. Nechť je každé ráno lepší než předchozí večer a každý nový den nechť je bohatší než včerejšek. Hodnota člověka spočívá ve službě a ctnosti a nikoli v okázalosti bohatství a pokladech. Dejte pozor, aby vaše slova byla očištěna od lstivosti a podezřívavosti. Nevyplývejte bohatství vašich cenných životů v honbě za zlými a zvrácenými náklonnostmi, ani nepromrhejte své snažení sledováním osobního prospěchu. Buďte štedří v době dostatku a trpěliví v nouzi. Po nepřízni osudu následuje úspěch a po radosti přicházejí bědy. Chraňte se před leností a zahálkou a přidrže se toho, co prospívá lidem jak mladým, tak starým, vznešeným i nízkým. Střežte se zasévat semena nesváru mezi lidmi či pěstovat trny pochybnosti v čistých a zářících srdcích.

Ó milující Pána! Nepáchejte to, co špiní čistý pramen lásky a ničí sladkou vůni přátelství. Při spravedlnosti Pána! Byli jste stvoření, abyste se navzájem milovali a nikoli ke zvrácenosti a zlobě. Nepyšněte se láskou k sobě samým, nýbrž láskou ke všem lidem. Nechť je vaše oko cudné, vaše ruka věrná, váš jazyk pravdomluvný a vaše srdce osvícené. Nesnižujte postavení učenců [znalých] Bahá ani postavení vládců a strážců pořádku mezi vámi. Vložte svou důvěru ve vojsko spravedlnosti, odějte se zbrojí moudrosti a vašimi ozdobami nechť jsou odpuštění, milost a to, co přináší radost srdcím těch, již jsou Bohu milí.

Při Mém životě! Tvůj zármutek Mi způsobil bolest. Nehleď na děti světa ani na jejich činy a upni svůj zrak k Bohu a Jeho věčnému panství. Vpravdě On ti připomíná zdroj radosti pro veškeré lidstvo. Pij životodárnou vodu blažené radosti z kalicha promluvy nabídnutou Pramenem božského Zjevení - Tím, jenž se o tobě zmínil v této mocné pevnosti. Ze všech sil se snaž ustanovit slovo pravdy za pomoci výmluvnosti a moudrosti a sprovodit lež z povrchu země. Takto tě vede Rozbřesk božského poznání z tohoto zářného obzoru.

Ó ty, jenž hovoříš v Mém Jménu! Zamysli se nad lidmi a nad tím, co napáchali v Mých dnech. Zjevili jsme jednomu z vládců to, co ohromilo všechny obyvatele země a požádali jsme ho, aby Nás postavil tváří v tvář učeným lidem tohoto věku, abychom jim tak mohli ukázat Boží svědectví, Jeho důkazy, Jeho slávu a majestát.

Nesledovali jsme tím nic než největší dobro. On však spáchal to, co způsobilo nárek obyvatel měst spravedlnosti a poctivosti. A tak bylo rozsouzeno mezi ním a Mnou. Vskutku, tvůj Pán je Nařizující, O všem zpravený. Jak může Nebeský Pták za podmínek, jichž jsi svědek, vzlétnout do nebes božských tajemství, když byla jeho křídla zprerážena kameny planých preludů a hořké nenávisti a je svržen do vězení z chladného kamene? Při Boží spravedlnosti! Lidé se dopustili žalostného bezpráví.

Co se týče tvých otázek o počátku stvoření, jde o záležitost, jejíž pojetí se různí v důsledku rozdílných představ a názorů lidí. Kdybys tvrdil, že svět vždy existoval a bude vždy existovat, byla by to pravda. A kdyby jsi tvrdil to, co je zmíněno ve svatých Písmech, nebylo by o tom žádné pochybnosti, neboť to zjevil Bůh, Pán světu. Vpravdě, On byl skrytý poklad. Toto je postavení, které nelze nikdy popsat ani o něm učinit zmínku. A v postavení „Přál jsem si být poznán“ byl Bůh a Jeho stvoření vždy existovalo v Jeho úkrytu od počátku, jenž neměl počátek, kromě toho, že před ním následovalo Prvenství, které nemůže být za prvenství považováno a bylo stvořeno Příčinou nepoznatelnou pro žádného z učených lidí.

To, co existovalo, existovalo i před tím, avšak nikoli ve formě, jakou spatřuješ dnes. Svět bytí vznikl žářem, jenž vzešel ze vzájemného působení aktivní síly a síly, jež je jejím příjemcem. Tyto síly jsou stejné, i když se jedna od druhé liší. Takto tě Velké Prohlášení zpravuje o tomto slavném uspořádání. Vznik tvořící síly a jejího příjemce způsobilo nezdolné Slovo Boží, jež je Příčinou veškerého stvoření, zatímco všechno mimo Jeho Slova je jen pouhým stvořením a jeho následkem. Vskutku tvůj Pán je Vykladač, Nadevše moudrý.

Věz dále, že Boží slovo - pochválena budiž Jeho sláva - je vyšší a daleko přednější než to, co mohou smysly zaznamenat, neboť je posvěceno od jakékoli vlastnosti či substance. Přesahuje omezení známých prvků a je povzneseno nad všechny esenciální a známé substance. Bylo projevováno bez jakékoli slabiky či zvuku a není ničím jiným, než Božím Nařízením, jež proniklo všemi stvořenými věcmi. Nikdy nebylo vzdáleno ze světa bytí. Je to Boží všeobsahující milost, z níž všechna milost pochází. Je to skutečnost daleko vzdálená všemu, co bylo a co bude.

Nepřejeme si dále se šířit o tomto tématu, neboť nevěřící nastražili uši, aby zaslechli to, co by jim umožnilo přít se s Bohem, Pomocníkem v nebezpečí, Sobě postačujícím. A protože nejsou s to odhalit tajemství poznání a moudrosti z toho, co bylo odkryto Zdrojem božské záře, staví se na odpor a propukají v hlasitý ryk. Avšak pravdou jest, že odporují tomu, co sami chápou a nikoli vysvětlení učiněnému Vykladačem, ani pravdám sděleným Jediným pravým Bohem, Znalcem věcí neviděných. Jejich námitky se všechny do jedné obrací k nim samotným a Já přísahám při tvém životě, že jsou o chápání připraveni.

Každá věc musí mít svůj původ a každá stavba svého stavitele. Vpravdě, Boží slovo je příčinou, která předcházela stvořenému světu - světu, jenž je ozdoben září Dávného z dnů, nicméně je obnovován a znovu přiváděn k životu po všechny časy. Nepochopitelně vyvýšený je Moudrý Bůh, který vztyčil tuto vznešenou stavbu.

Pohlédni na svět a na chvíli se nad ním zamysli. Otevírá ti před očima svou vlastní knihu a zjevuje ti to, co Pero tvého Pána, Stvořitele, O všem zpraveného, do ní napsalo. Obeznamí tě s tím, co je uvnitř i vně, a dá ti tak jasná vysvětlení, že se osvobodíš od sebevýmluvnějšího vykladače.

Rci, Příroda je ve své podstatě vtělením Mého Jména, Tvůrce, Stvořitel. Její projevy se různí z mnoha příčin a v těchto různostech jsou obsažena znamení pro ty, kdož chápou. Příroda je Boží Vůle a její vyjádření ve světě i skrze něj. Toto je dar Prozřetelnosti ustanovený Nařizovatelem, Nadevše moudrým. Kdyby kdokoli tvrdil, že je to Boží Vůle projevená ve světě bytí, nikdo by toto tvrzení neměl brát v potaz. Je obdařena mocí, jejíž podstata učeným lidem uniká. Vskutku, chápavý člověk v ní nespátřuje nic než oslňující záři Našeho Jména, Stvořitele. Rci: Toto je bytí, které nezná zániku a samotná Příroda je ohromena nad svými projevy, nezlomnými důkazy a zářnou slávou, která obsáhla vesmír.

Nesluší se, abys pohlížel na dávnou či nedávnou dobu. Čiň zmínku o tomto Dni a oslavuj, co v něm bylo projevováno. To vskutku dostačí celému lidstvu. Vpravdě, výklady a objasnění těchto záležitostí zmrazují ducha. Patří se, abys hovořil tak, že se srdce pravých věřících zapálí jasným plamenem a jejich těla se vnesou do oblak.

Kdo dnes pevně věří ve znovuzrození člověka a je si plně vědom toho, že Bůh, Nejvznešenější, neomezeně vládne a zcela panuje tomuto novému stvoření, je vskutku počítán k těm, kteří byli v tomto nejslavnějším Zjevení obdařeni chápáním. To dosvědčuje každý soudný věřící.

Kráčej vysoko nad světem bytí skrze moc Největšího jména, aby sis uvědomil nespočetná tajemství a byl zpraven o tom, o čem nikdo jiný nemá potuchy. Vpravdě, tvůj Pán je Pomocník, Vševědoucí, O všem zpravený. Buď jako tepna pulzující v těle celého stvoření, aby z žáru způsobeného tímto pohybem mohlo vzejít to, co probudí srdce váhajících.

V době, kdy jsme byli skryti za nespočetnými závoji světla, hovořil jsi se Mnou a byl jsi svědkem nebeských světél Mé moudrosti a hlubin oceánu Mé promluvy. Vpravdě, tvůj Pán je Pravdomluvný, Věrný. Vskutku, velké je požehnání člověka, jenž dospěl k volně plynoucím vodám tohoto oceánu ve dnech svého Pána, Nejkrásnějšího, Nejmoudřejšího.

Během Našeho pobytu v 'Iráqu, když jsme prodlévali v domě toho, jenž se zove Majíd, jsme ti jasně ukázali tajemství stvoření a jeho původ, vyvrcholení i příčinu. Od Našeho odjezdu jsme se však omezili na tato slova: „Vpravdě není jiného Boha než Mne, Vždy odpouštějícího, Štědrého“.

Uč Věc Boží za pomoci promluvy, jež v keřích zažehne oheň a povstane z nich volání: „Vskutku není jiného Boha kromě Mne, Všemocného, Neomezeného.“ Rci: Lidská promluva je věc, která tíhne k šíření svého vlivu, a jako taková potřebuje umírněnost. Její účinek záleží na vytríbenosti, jež je zase závislá na oproštěných a ryzích srdcích. Střídmost promluvy musí být spojena s taktem a moudrostí, jak to předepisují Svatá Písma a Desky. Rozjímej nad tím, co přišlo z nebes tvého Pána, který je Zdrojem vši milosti, abys pochopil zamýšlený význam, ukrytý v posvátných hloubkách Svatých Spisů.

Ti, kdož odmítli Boha a pevně přilnuli k Přírodě, jsou vpravdě stejně jako ona připraveni o vědění i moudrost. Jsou vskutku z těch, kteří daleko zbloudili. Nedospěli ke vznešenému vrcholku a minuli konečný cíl. Proto byly jejich oči oslepeny a jejich názory se různí, zatímco vůdci mezi nimi uvěřili v Boha a Jeho neporazitelné panství. Tomu dosvědčuje tvůj Pán, Pomocník v nebezpečí, Sám Sobě postačující.

Když zrak lidí Východu upoutala umění a divy Západu, ve zmatku zbloudili v pustině materiálních věcí, nevědomí si Toho, kdo je Příčinou všech Příčin a Jejich Udržovatel, i když lidé, kteří jsou zdrojem a studnicí Moudrosti, nikdy neodmítli hybnou Sílu všech věcí, ani jejího Stvořitele a Původce. Tvůj Pán je vědoucí, avšak většina lidí nikoliv.

Nyní jsme se kvůli Bohu, Pánu Jmen, rozhodli zmínit o přibězích některých učenců⁵⁴, aby tak oči lidí mohly být otevřeny a oni sami se mohli ujistit, že On je vskutku Tvůrce, Všemocný, Stvořitel, Původce, Vševědoucí, Nadevše moudrý.

I když se má za to, že současní učenci jsou nanejvýš zběhlí ve filosofii, vědě a umění, kdyby se kdokoli podíval pozorným zrakem, pochopil by, že většina jejich znalostí byla získána od učenců minulosti, neboť oni položili základy filosofie, vybudovali její stavbu a zpevnili její pilíře. Takto tě zpravuje tvůj Pán, Dávný z dnů. Učenci své vědomosti získali od Proroků, neboť Oni byli vykladači pravé filosofie a Projevy nebeských tajemství. Lidé se napili křišťálových a životodárných vod Jejich promluvy, zatímco ostatní se spokojili s kalem. Každý dostává díl podle své míry. Vpravdě On je Spravedlivý, Moudrý.

Empedoklés, jenž vynikal ve filosofii, byl současníkem Davida, zatímco Pýthagorás žil v době Šalamouna, Davidova syna, a získal Moudrost z pokladnice prorockého úřadu. Byl to on, kdo tvrdil, že slyšel šepot z nebes a dosáhl postavení andělů. Vskutku, tvůj Pán jasně ukáže všechny věci, pokud se Mu zlíbí. Vpravdě, On je Moudrý, Všepřonikající.

Podstata a základy filosofie pocházejí od Proroků. To, že se lidé neshodují ohledně jejich vnitřních významů a tajemství, musí být připisováno jejich různým se názorům a myslím. Přejeme si ti vyprávět následující: Jeden z Proroků sděloval svému lidu to, co mu vnuknul Všemocný Pán. Vpravdě, tvůj Pán je Ten, kdo poskytuje vnuknutí, Milostivý, Vznešený. Když pramen moudrosti a výřečnosti vytryskl ze zřídla Jeho promluvy a víno božského poznání opojilo ty, kteří vyhledali Jeho práh, [Prorok] zvolal: „Hle! Všichni jsou naplněni Duchem.“ Mezi lidmi se nacházel ten, který pevně přilnul k onomu prohlášení a poháněn vlastními fantaziemi přišel s myšlenkou, že duch doslova pronikl či vstoupil do těla a v dlouhé rozpravě se jal předkládat důkazy, aby doložil tento koncept; a skupiny lidí ho následovaly v jeho šlépějích. Zmiňovat se o jejich jménech v tomto okamžiku či podat ti podrobný popis oněch okolností by vedlo k rozvláčnosti a odklonilo by nás od hlavního tématu. Vskutku, tvůj Pán je Nejmoudřejší, Vševědoucí. Byl tam také ten, jenž se napil vybraného vína, jehož pečeť byla rozlomena Klíčem Jazyka Zjevitele veršů Tvého Pána, Milostivého, Nejštědřejšího.

Vpravdě, filosofové nepopřeli Dávného z dnů. Většina z nich opustila tento svět s lítostí nad tím, že se jim nepodařilo odhalit Jeho tajemství, jak dokonce někteří z nich dosvědčili. Vskutku, tvůj Pán je Rádce, O všem zpravený.

Považ lékaře Hippokrata. Byl jedním z vynikajících filosofů, kteří věřili v Boha a uznali Jeho svrchovanost. Po něm přišel Sókratés, jenž byl vskutku moudrý, dokonalý a spravedlivý. Osvojil si nesobeckost, potlačoval své žádosti sobeckých tužeb a odvrátil se od materiálních potěšení. Odešel do hor, kde přebýval v jeskyni. Zrazoval lidi od uctívání model a učil je cestám Boha, Pána Milosti, dokud proti němu nepovstali nevědomí. Zatkli jej a ve vězení ho odsoudili k smrti. Takto tě zpravuje toto rychle se míhající Pero. Jaký jen pronikavý vhled do filosofie měl tento znamenitý člověk! Je nejvýznačnějším ze všech filosofů a byl vysoce zběhlý v moudrosti. Dosvědčujeme, že je jedním z hrdinů a vynikajícím mistrem na tomto poli, jemuž byl oddán. Měl hluboké znalosti jak věd běžných mezi lidmi, tak i těch, které byly zahaleny jejich myslím. Zdá se Mi, že se napil jednoho doušku, když se vzedmuly trpytivé a životodárné vody Největšího oceánu. Byl tím, kdo pochopil jedinečnou, jemnou a všepronikající podstatu ve věcech, která se nejvíce podobá lidskému duchu, a objevil, že tato podstata se liší od substance věcí v jejich vytríbené podobě. K tomuto významnému tématu učinil zvláštní výklad. Kdyby jsi se na tento výklad dotázal [učenců] obdařených lidskou moudrostí a náležitých k této generaci, byl by jsi svědkem toho, že nejsou s to mu porozumět. Vpravdě, tvůj Pán hovoří pravdu, avšak většina lidí nechápe.

Po Sókratovi přišel božský Platón, jenž byl jeho žákem a usedl na stolec filosofie jako jeho nástupce. Doznal svou víru v Boha a Jeho znamení, která prostupují vším, co bylo a co bude. Pak přišel Aristotelés, známý to muž poznání. Ten objevil sílu plynné látky. Tito mužové, kteří vynikají jako vůdcové lidí a nejvýznamnější z nich, všichni do jednoho doznali svou víru v nesmrtelnou Bytost, která ve Svém sevření trímá otěže všech věd.

Rovněž se ti zmíním o vzývání Balínuse, jenž byl seznámen s teoriemi Otce filosofie týkajícími se tajemství stvoření, jak je podávají chrysolitové desky, aby tak každý mohl být ujistěn o věcech, jež jsme ti objasnili v této zjevené Desce, která, pokud ji sevre ruka spravedlnosti a poznání, zrodí životodárného ducha, jenž vzkřísí všechny stvořené věci. Velké požehnání náleží tomu, kdo plave v tomto oceánu a slavně chválí svého Pána, Štědrého, Nejmilovanějšího. Vskutku, vánky božského zjevení se z veršů tvého Pána linou do té míry, že nikdo nemůže brát v potaz jejich pravdu, kromě těch, kteří jsou připraveni o sluch, o zrak, o chápání a všechny lidské schopnosti. Vpravdě, tvůj Pán tomu dosvědčuje, avšak lidé nechápou.

Tento muž řekl: „Já jsem Balínús, onen moudrý, jenž koná zázraky a vyrábí talismany.“ Předčil každého v šíření umění a věd a vzlétl do nejzažších výšin pokory a vzývání. Popřej sluchu tomu, co řekl vzývaje Vlastníka všeho, Nejvznešenějšího: „Stojím v přítomnosti Svého Pána, prosím o Jeho dary a štědrost a chválím Ho tím, čím chválí On Sám Sebe, abych se stal zdrojem požehnání a vedení těch lidí, kteří uznávají má slova.“ A dále pravil: „Ó Pane! Ty jsi Bůh a není Boha kromě Tebe. Ty jsi Stvořitel a není jiného tvůrce kromě Tebe. Pomoz mi Svou milostí a posil mne. Mé srdce je zachváčeno nepokojem, mé údy se třesou, ztratil jsem rozum a má mysl mne zradila. Obdař mne silou a dej mému jazyku hovořit o Tvé moudrosti.“ A ještě dále pravil: „Ty jsi vskutku Vědoucí, Moudrý, Mocný, Slitovný.“ Tento člověk byl zpraven o tajemstvích stvoření a pronikl do tajů uložených ve spisech Hermových.⁵⁵

Nepřejeme si zmiňovat se o čemkoli dalším, proneseme však to, co Duch vložil do Mého srdce. Vpravdě, není jiného Boha kromě Něho, Vědouceho, Mocného, Pomocníka v nebezpečí, Nejskvělejšího, Nadevše chváleného. Při mém životě! V tento Den se nebeskému Stromu přičí provolat k světu cokoli jiného, než toto tvrzení: „Vpravdě, není jiného Boha než Mne, Nesrovnatelného, O všem zpraveného.“

Nebýt lásky, kterou k tobě chovám, nepronesl bych jediné slovo z toho, co bylo zmíněno. Važ si ceny tohoto postavení a chraň si ho jako svůj vlastní zrak a bud z těch, kteří jsou opravdu vděční.

Víš dobře, že jsme nečetli knihy, jež lidé vlastní, a nezískali jsme vědění běžné mezi nimi. Kdykoli si však přejeme citovat slova učenců⁵⁶, ihned se objeví před tváří tvého Pána ve formě desky vše, co se objevilo ve světě a je zjeveno ve Svatých knihách a Písmech. Takto ti pomocí písma odhalujeme to, co zrak spatřuje. Vskutku, Jeho vědění obsahuje zemi i nebesa.

Toto je Deska, kam Pero Neviděného zapsalo poznání všeho, co bylo a všeho, co bude - poznání, jež kromě Mého zázračného Jazyka nemůže nikdo vysvětlit. Vpravdě, Mé srdce samo o sobě Bůh očistil od pojetí učenců

a posvětil je od slov mudrců. Vskutku nezračí nic jiného, než projevy Boha. To dosvědčuje Jazyk velikosti v této jasné Knize.

Rci, ó lidé země! Chraňte se, aby vás žádná zmínka o moudrosti nepřipravila o její Zdroj či neodvedla od jejího Místa úsvitu. Upněte svá srdce na svého Pána, Vychovatele, Vševědoucího.

Každé zemi jsme určili díl, pro každou příležitost jsme zvolili patřičnou dávku, pro každou promluvu určený čas a pro každou situaci vhodnou poznámku. Pohled' na Řecko. Na dlouhou dobu jsme je učinili Sídlem moudrosti. Avšak když odbila určená hodina, jeho trůn byl převrácen, jeho jazyk umkl, jeho světlo pohaslo a jeho zástava byla stažena. Vpravdě, tvůj Pán je Tím, kdo dává i bere, Mocný, Silný.

V každé zemi jsme ustanovili světlo poznání, a když se určený čas nachýlí, vysvitne nad svým obzorem tak, jak nařídil Bůh, Vědoucí, Nadevše moudrý. Kdybychom si to přáli, popsali bychom ti vše, co existuje v každé zemi či co se v ní odehrálo. Vpravdě, vědění tvého Pána prostupuje nebesa i zemi.

Věz dále, že lidé dávných věků vytvořili věci, jež současní učenci nebyli schopni vytvořit. Připomínáme ti Múrtuse, jenž byl jedním z učených. Vynalezl přístroj, který přenášel zvuk na vzdálenost šedesáti mil. Mimo něj mnozí rovněž objevili věci, jež v tomto věku nikdo nikdy nespátřil. Vskutku, tvůj Pán zjevuje v každé době, cokoli si přeje, jako známku Své moudrosti. On je vskutku nejvyšší Nařizovatel, Nejmoudřejší.

Pravý filosof by nikdy nepopřel Boha ani Jeho důkazy, naopak by uznal Jeho slávu a všemocný majestát, jež zastihují všechny stvořené věci. Vpravdě, milujeme ty učence, kteří dali zrod věcem, jež sledují nejlepší prospěch lidstva a pomohli jsme jim silou Našeho nařízení, neboť jsme nadměru schopni dosáhnout Svého cíle.

Střeďte se toho, ó Mí milovaní, aby jste se posmívali zásluhám Mých učených služebníků, které si Bůh milostivě vyvolil, aby zračili Jeho Jméno „Stvořitel“ mezi lidmi. Všemmožně se snažte o rozvoj takových řemesel a podniků, z nichž každý - ať stár či mlád - bude mít prospěch. Straníme se těch nevědomců, kteří si planě představují, že Moudrost znamená dávat průchod svým planým představám a zavrhnout Boha, Pána všech lidí - jak nyní slyšíme některé z nedbalých, kteří dnes činí taková prohlášení.

Rci: Počátek Moudrosti a její původ znamená uznat, cokoli Bůh jasně vyložil, neboť skrze Jeho moc byly položeny základy státnictví, jež jest štítem chránícím tělo lidstva. Na chvíli se zamysli, aby jsi pochopil, co prohlásilo Mé nejvznešenější Pero v této zázračné Desce. Rci, každá věc týkající se státních záležitostí, jež je předmětem diskuse, spadá do stínu jednoho ze slov seslaných z nebes Jeho slavné a vznešené promluvy. Tak jsme ti vypověděli to, co potěší tvé srdce, přinese útěchu tvým očím a umožní ti povstat a šířit Jeho Věc mezi všemi lidmi.

Ó Můj Nabíle! Nechť tě nic nezarmoutí - naopak, jásej nesmírnou radostí, neboť jsem zmínil tvé jméno, obrátil Své srdce a Svou tvář k tobě a rozmlouval s tebou skrze tuto nevyvratitelnou a mocnou rozpravu. Rozmýšlej ve svém srdci o utrpení, jež jsem přestál, o vězení a zajetí, jež jsem zakusil, o strádání, jež Mne potkalo, a o obvinění, jež proti Mně lidé vznesli. Pohled', jsou vskutku zahaleni žalostným závojem.

Když rozprava dospěla až k tomuto okamžiku, objevil se rozbřesk božských tajemství a světlo promluvy zhaslo. Nechť Jeho sláva spočívá na moudrých lidech, jak to nařídil Všemocný, Nadevše chválený.

Rci: Chváleno budiž Tvé Jméno, ó Pane můj Bože! Snažně Tě prosím při Tvém Jménu, skrze něž jasným svitem zazářilo světlo moudrosti, když byla nebesa božské promluvy uvedena do pohybu mezi lidmi, abys mi milostivě pomohl Svým nebeským utvrzením a umožnil mi vzývat Tvé jméno mezi Tvými služebníky.

Ó Pane! K Tobě jsem obrátil svou tvář, osvobodil se od všeho kromě Tebe a pevně se přidržuji lemu roucha Tvých mnohých požehnaní. Rozvaž můj jazyk tak, aby prohlašoval to, co okouzlí mysl lidí a rozradostní jejich duši i ducha. Posil mne ve Tvé Věci natolik, že mi nezabrání ani nadvláda utlačovatelů mezi Tvými tvory, ani útok nevěřících mezi těmi, kdož prodlévají ve Tvé říši. Učiň mne lampou jasně zářící ve Tvých zemích, aby ti, v jejichž srdcích hoří světlo Tvého poznání a plápolá touha po Tvé lásce, byli vedeni jejím světlem.

Vskutku, Ty jsi mocný vykonat, cokoli si přeješ, a ve Svém sevření držíš království stvoření. Není jiného Boha kromě Tebe, Všemohoucího, Nadevše moudrého.

Asl-i-Kullu'l-Khayr (Slova Moudrosti)

VE JMÉNU BOHA, VZNEŠENÉHO, NEJVYŠŠÍHO

ZDROJEM všeho dobra je důvěra v Boha, podrobení se Jeho nařízení a spokojenost s Jeho svatou vůlí a Zlibostí.

Podstatou moudrosti je bázeň před Bohem, strach z Jeho biče a trestu a obava z Jeho spravedlnosti a rozhodnutí.

Podstatou náboženství je dosvědčovat to, co Pán zjevil, a následovat to, co nařídil ve Své mocné Knize.

Zdrojem veškeré slávy je přijetí všeho, co Pán poskytnul, a spokojenost s tím, co Bůh nařídil.

Podstatou lásky pro člověka je obrátit své srdce k Milovanému a oprostít se ode všeho kromě Něj a nepřát si nic kromě Jeho přání.

Pravá jistota pro služebníka je vykonávat svou profesi a povolání v tomto světě, pevně se držet Pána, nehledat nic než Jeho milost, neboť v Jeho Rukou se nachází osud všech Jeho služebníků.

Podstatou odpoutání pro člověka je obrátit svou tvář ke dvorům Pána, vstoupit do Jeho přítomnosti, pohlédnout na Jeho Tvář a stanout před Ním jako svědek.

Podstatou porozumění je dosvědčení vlastní chudoby a podrobení se Vůli Pána, Vládce, Milostivého, Nejmocnějšího.

Zdrojem odvahy a síly je šíření Božího slova a neochvějnost v Jeho lásce.

Podstatou dobročinnosti pro služebníka je vypočítávat požehnání svého Pána a vzdávat Mu dík po všechny časy a za všech okolností.

Podstatou víry je skromnost slov a přebytek skutků: Věz, že pro toho, jehož slova převažují nad skutky, je smrt lepší než život.

Podstatou pravého bezpečí je držet se málomluvnosti, pohlížet na konec věcí a odříci se světa.

Počátkem ušlechtilosti je to, když člověk vydává své bohatství na sebe, svou rodinu a na potřebné mezi svými bratry ve Víře.

Podstatou bohatství je láska ke Mně: Kdokoli Mě miluje, stává se vlastníkem všech věcí a kdokoli Mě nemiluje, ten je vpravdě potřebný a nuzný. Toto jest, co zjevil Prst slávy a nádhery.

Zdrojem veškerého zla pro člověka je odvrátit se od svého Pána a upřít svoje srdce na bezbožné věci.

Nejpalčivějším ohněm je brát v potaz Boží znamení, prázdň se přít o to, co zjevil, popřít Ho a chovat se zpupně před Jeho tváří.

Zdrojem veškeré učenosti je poznání Boha, velebena buď Jeho Sláva, a toto nelze dosáhnout jinak, než rozpoznáním Jeho Božského Projevu.

Podstatou ponížení je vyjít ze stínu Milosrdného a vyhledávat přibýtek Zlého.

Zdrojem omylu je neuvěřit v Jednoho pravého Boha, spoléhat na cokoli kromě Něj a unikat před Jeho Nařízením.

Pravou ztrátou je stížen ten, jenž promrhal své dny v naprosté nevědomosti o sobě samém.

Podstatou všeho, co jsme ti zjeví, je Spravedlnost, což pro člověka znamená osvobodit se od planých domněnek a napodobování, pohlédnout okem jednoty na Jeho skvělé dílo a patřit na všechny věci pronikavým zrakem.

Tak jsme tě poučili a zjeví ti Slova Moudrosti, abys mohl být vděčný Pánu, svému Bohu, a pyšnit se tím před lidstvem veškerým.

Lawḥ-i-Maqsúd (Deska Maqsúdovi)

Z úcty neoslovovali Bahá'í věřící Bahá'u'lláha přímo, ale psali Jeho písari, Mírzá Áqá Jánovi, přezdívanému „Služebník Boží“ a „Službu konající“. Odpověď mívala formu dopisu od Mírzá Áqá Jána citující slova Bahá'u'lláha, jenž však býval ve skutečnosti diktován Bahá'u'lláhem. Proto jsou všechny části Desky, i ty, které se zdají být slovy Mírzá Áqá Jána, Svatým Textem zjeveným Bahá'u'lláhem. Deska Maqsúdovi má tuto formu. Byla adresována Mírzá Maqsúdovi, jednomu z raných věřících, který v té době pobýval v Damašku a Jeruzalémě.

ON JE BŮH, VELEBEN JE ON, PÁN MAJESTÁTU A SÍLY

CHVÁLA, která je povznesena nad každou zmínku nebo vylíčení, přísluší Zbožňovanému, Vlastníku všech věcí viditelných i neviditelných, který umožnil Prvotnímu bodu zjevit nesčetné Knihy a Epištoly a který skrze moc Svého vznešeného Slova povolal k životu celé stvoření, ať už dřívějších nebo nedávných generací. Navíc v každém věku a cyklu ve shodě se Svou všepřevyšující moudrostí vyslal božského Posla, aby oživil sklíčené a skleslé duše živou vodou Svě promluvy, Posla, který je vpravdě Vykladač, skutečný Vykladač, protože člověk není schopen pochopit to, co vyplynulo z Pera slávy a co je zapsáno v Jeho nebeských Knihách. Lidé ve všech dobách a ve všech podmínkách potřebují někoho, kdo je nabádá, kdo je vede a kdo je učí a vzdělává. Proto vyslal Svě Posly, Svě Proroky a vyvolené, aby lidi seznámili s božským cílem, který je za zjevením Knih a povoláním Poslů, a aby si každý uvědomil svěřenectví Boha, které je skryto ve skutečnosti každé duše.

Člověk je nejvyšší Talisman. Nedostatek řádné výchovy jej však připravuje o to, co je jeho nitru vlastní. K životu byl povolán slovem z úst Božích, slovo následující jej přivedlo k poznání Pramene Jeho výchovy a slovem dalším bylo zajištěno jeho postavení a osud. Vznešená bytost praví: Pohlížejte na člověka jako na důl oplývající drahokamy nedozírné hodnoty. Jen výchovou lze dosáhnout toho, že ony poklady vyjdou na povrch, aby z nich lidstvo mohlo těžit. Kdokoliv by rozjímal nad zjevením Písem seslaných z nebes svaté Vůle Boží, snadno by poznal, že jejich cílem bylo, aby se na všechny lidi pohlíželo jako na jedinou duši, aby tak pečet' nesoucí slova „Království bude náležet Bohu“ mohla ozdobit každé srdce a světlo Boží štědrosti, milosti a slitování zaplavilo celé lidstvo. Jeden pravý Bůh, Jeho sláva budiž velebena, si nezádal ničeho Sám pro Sebe. Věrnost lidstva Mu neprospívá a jeho zvrácenost Mu neškodí. Z hrdla Slavíka Říše promluvy zní neustále toto volání: „Všechny věci, i tebe samotného, jsem chtěl pro tebe a ve tvém vlastním zájmu.“ Kdyby učení a světznalí lidé tohoto věku dovolili lidstvu nadechnout se vůně přátelství a lásky, porozumělo by každé chápající srdce smyslu pravé svobody a proniklo by do tajemství nerušeného míru a naprostého pokoje. Dospěje-li země do tohoto postavení, osvílí-li ji toto světlo, bude pak o ní vpravdě možno říci: „A neuzříš na ní ani propasti, ani strmých hor.“⁵⁷

Požehnání a mír budiž Tomu⁵⁸, skrze jehož příchod se Bathá⁵⁹ rozehrála úsměvem a sladká provoněnost Jehož roucha zalila vůní celé lidstvo - Tomu, který přišel chránit lidi před tím, co jim může ublížit v pozemském světě. Povzneseno, nezměrně povzneseno je Jeho postavení nad velebení všech bytostí a posvěceno nad chválu celého stvoření. Skrze Jeho příchod byl po celém světě pozvednut svatostánek rovnováhy a pořádku a mezi národy byl vztyčen prapor vědění. Necht' požehnání spočíne také na Jeho příbuzných a Jeho společnicích, skrze něž byl pozvednut prapor jednoty Boží a Jeho jednosti a byly rozvinuty korouhve nebeského vítězství. Jejich prostřednictvím bylo mezi Jeho stvořeními pevně ustanoveno náboženství Boha a mezi Jeho služebníky bylo velebeno Jeho Jméno. Snažně Ho prosím - On je veleben - aby zaštitil Svou Víru od zla Svých nepřátel, kteří strhli závoje, rozpoltili je ve dvě a nakonec způsobili, že byla korouhev islámu mezi všemi národy převrácena.

Obdrželi jsme tvůj dopis, ze kterého jsme ucítili vůni znovushledání. Pochválen buď Bůh, že se po přísném řízení osudu pozvedly vánky blízkosti a spojení a půdu srdce osvěžují vody radosti a potěšení. Za všech okolností děkujeme Bohu a chováme naději, že On - Jeho sláva budiž velebena - Svou milostivou prozřetelností povede všechny, kteří sídlí na zemi, k tomu, co je pro Něho přijatelné a co Ho těší.

Pohleďte na nepořádky sužující zemi po mnohá dlouhá léta, na zmatek, jenž zachvátil její národy. Buď je pustošena válkou nebo mučena náhlými a nepředvídanými pohromami. Ač svět obklopují utrpení a úzkost, jediný člověk se nepozastavil, aby zauvažoval nad jejich možnou příčinou či zdrojem. A kdykoli Pravý Rádce vyslovil nabádající slovo, hle, všichni Jej zavrhlí coby podněcovatele zla a Jeho tvrzení odmítli. Jak zarážející, jak matoucí je takové chování! Nenaleznou se dva lidé, o nichž je možno říci, že jsou navenek či vnitřně sjednoceni. Doklady nesouladu a zášti se objevují všude, ač byli všichni stvořeni pro souznění a jednotu. Vznešená bytost praví: Ó draze milovaní! Byl vztyčen svatostánek jednoty, nepovažujte se vzájemně za cizince. Jste ovoce jednoho stromu a listí jedné větve. Chováme naději, že svět ozáří světlo spravedlnosti a očítí jej od krutovlády. Jestliže pozemští vládcové a králové, ony symboly moci Boha - Jeho sláva budiž velebena - povstanou a rozhodnou se zasvětit se čemukoli, co podpoří nejvyšší zájmy celého lidstva, mezi dětmi lidí zajisté zavládne spravedlnost a oslnivost jejího světla zaplaví celou zemi. Vznešená bytost praví: Stavba světové rovnováhy a pořádku byla zbudována a nepřestane být udržována na dvojici pilířů, na odměně a trestu. A v jiné souvislosti výřečným jazykem⁶⁰ vyslovil následující: Spravedlnost velí mocné síle. Není ničím jiným než odměnou a trestem za skutky lidí. Mocný vliv této síly na celém světě ustanovuje svatostánek pořádku a způsobuje, že hříšníci svou povahu krotí ze strachu z trestu.

V jiném úryvku píše: Dejte pozor, ó shromáždění vládců světa! Není na zemi moc, jež by se svou podmanivou silou mohla rovnat moci spravedlnosti a moudrosti. Vpravdě potvrzuji, že není a nikdy nebylo vojska mocnějšího než je vojsko spravedlnosti a moudrosti. Požehnaný je král, jenž pochoduje s před sebou rozvinutým praporem moudrosti a s hojnými pluky spravedlnosti v patách. On jest vpravdě ornamentem zdobícím čelo míru a tvář bezpečí. Nemůže být nižádných pochybností, že osvíti-li lidstvo svým světlem denice spravedlnosti, nyní zastíněná mračny útlaku, tvář země se zcela změní.

Vznešená bytost, přejíc si odhalit předpoklady míru a pokoje ve světě a prospívání jeho národů, napsala: Nevyhnutelně nastane čas, kdy si lidé uvědomí naprostou nezbytnost uspořádat ohromné, všeobjímající shromáždění. Je nutné, aby se tam dostavili vládcové a králové světa, kteří účastníci se rokování musejí uvážit, jakými cestami a prostředky mají být mezi lidmi položeny základy světového Velkého míru. Takový mír si žádá, aby se velké Mocnosti odhodlaly mezi sebou plně smířit v zájmu pokoje národů na zemi. Pozvedne-li některý král zbraně proti jinému, všichni by měli povstat jako jeden muž a zabránit mu v tom. Bude-li tak učiněno, nebude národům světa již třeba zbraní, pouze za účelem zachování bezpečnosti svých říší a udržování vnitřního pořádku na vlastních územích. Tím se zajistí mír a klid pro všechny národy, vlády a státy. Rádi bychom doufali, že králové a vládcové země, ona zrcadla milostivého a všemohoucího jména Božího, dospějí k tomuto postavení a zaštití lidstvo před náporu tyranie.

Podobně praví: Jednou z věcí, která přispěje k jednotě a svornosti a která způsobí, že celý svět bude považován za jednu zemi, bude to, že se rozličný počet jazyků sníží na jeden a obdobně se i písma používaná ve světě omezí na jedno. Je povinností všech národů pověřit rozumné a učené lidi, aby svolali shromáždění a společnými konsultacemi vybrali jeden z různých existujících jazyků nebo aby vytvořili jazyk nový, kterému se budou učit děti ve všech školách světa.

Blíží se den, kdy všechny národy světa přijmou jeden celosvětový jazyk a jedno společné písmo. Dosáhne-li se toho, bude to, jako by člověk vstupoval do svého vlastního domova, ať jeho cesta povede do kteréhokoli z měst. Tyto záležitosti jsou závazné a zcela nezbytné. Je povinností každého chápavého a rozumného člověka, aby se usiloval proměnit vše, co bylo napsáno, ve skutečnost a činy.

V těchto dnech upadl svatostánek spravedlnosti do sevření útlaku a útisku. Snažně proste Jednoho pravého Boha - Jeho sláva budiž velebena - aby nepřipravil lidstvo o oceán pravého porozumění, protože kdyby byli lidé dbalí, lehce by pochopili, že cokoliv, co vyproudilo z Pera slávy a co Jím bylo zapsáno, je tím, čím je slunce pro celý svět a že v tom vězí blahobyť, bezpečí a pravé zájmy všech lidí. Jinak bude země každý den sužovat nová pohroma a propuknou nevídané zmatky. Bože dej, aby národům světa bylo milostivě pomozeno

při zachovávaní světla Jeho milujících rad v lampě moudrosti. Chováme naději, že každý bude ozdoben rouchem pravé moudrosti, základem vlády světa.

Vznešená bytost praví: Nebesa státnictví jsou osvětlena a září jasně světla těchto požehnaných slov, která vysvětlila z úsvitu Vůle Boží: Patří se, aby každý vládce každodenně vážil své vlastní bytí na vahách spravedlnosti a poctivosti a potom soudil mezi lidmi a radil jim konat tak, aby jejich kroky vedly na stezku moudrosti a porozumění. To je základní kámen a podstata státnictví. Z těchto slov každý osvětlený a moudrý člověk snadno pochopí to, co podpoří takové cíle, jako je blahobyt, bezpečnost a ochrana lidstva a zabezpečení lidských životů. Kdyby lidé hlubokého chápání vypili plnými doušky svůj díl z oceánu vnitřních významů, které leží ukryty v těchto slovech, a obeznámili by se s nimi, dosvědčili by vznešenost a dokonalost této promluvy. Pokud by tento pokorný [služebník] vyložil to, čeho si je vědom, všichni by dosvědčili dokonalou moudrost Boží. Tajemství státnictví a toho, co lidé potřebují, leží svinuty v těchto slovech. Tento pokorný služebník snažně a úpěnlivě prosí Jednoho pravého Boha - Jeho sláva budiž velebena - aby osvětlil oči lidí světa nádherou světla moudrosti, aby všichni rozpoznali to, co je v tento den nepostradatelné.

Ten, kdo se dnes zasvěcuje službě celému lidskému rodu, je skutečným člověkem. Vznešená bytost praví: Požehnaný a šťasten je ten, kdo povstal, aby prosazoval nejlepší zájmy národů a příbuzenstev země. Na jiném místě prohlásil: Nepřísluší se pyšnit tomu, kdo miluje svou vlastní zemi, nýbrž tomu, kdo miluje celý svět. Svět je jediným domovem a lidstvo jeho obyvateli.

Taková nabádání k jednotě a svornosti, která jsou Perem Nejvyššího zapsána v Knihách Proroků, odkazují k zvláštním záležitostem; nikoli k jednotě, která by vedla k nejednotě, nebo ke svornosti, která by vytvářela neshody. Toto je postavení, kde všemu je určena míra, postavení, kde se každé zasloužilé duši dostane, co jí patří. Dobře je těm, kteří oceňují význam a chápou záměr těchto slov, a běda nedbalým. Všechny důkazy přírody svou samotnou podstatou o tom nesou dostatečné svědectví. Každý soudný a moudrý člověk je dobře obeznámen s tím, co jsme zmínili, nikoli však ti, kteří zbloudili daleko od živé fontány spravedlivého úsudku a zmateně bloudí v pustině nevědomosti a slepého fanatismu.

Vznešená bytost praví: Ó děti lidí! Základním smyslem Víry Boží a Jeho Náboženství je spravovat zájmy a prosazovat jednotu lidského pokolení a pěstovat ducha přátelství a lásky mezi lidmi. Nedovolte, aby se stala zdrojem rozkolu a nesvornosti, nenávisli a nepřátelství. Toto jest přímá Stezka, pevný a nepohyblivý základ. Změny a nahodilosti světa neoslabí sílu ničeho, co bude na něm vystavěno, a tuto stavbu nepodkope ani běh nespočetných staletí. Doufáme, že náboženští vůdcové světa a jeho vládcové jednotně povstanou, aby napravili tento věk a aby obnovili jeho hojnost. Necht' rozjímají o potřebách této doby, poté ať se společně poradí a po horlivých a vyčerpávajících úvahách ať podají nemocnému a bolestí souženému světu lék, který si žádá.

Vznešená bytost praví: Nebesa božské moudrosti jsou ozářena dvěma světly konzultace a soucitu. Společně se radte o všech záležitostech, protože konzultace je lampou vedení, která ukazuje cestu a uděluje chápání.

Na počátku každé snahy je povinností se podívat na její konec. Ze všech umění a věd pošlejte děti studovat ty, jež vyústí ve prospěch člověka, zajistí jeho pokrok a pozvednou jeho postavení. Bude tak rozptýlen škodlivý pach nezákonnosti a díky velikému snažení vůdců národů tak budou všichni žít v ochraně, bezpečí a míru.

Vznešená bytost praví: Učení lidé dneška musí vést lidi tak, aby si osvojili ty obory vědění, které jsou užitečné, takže jak sami učení, tak i převážná většina lidstva z nich budou moci získat prospěch. Akademické snahy, které začínají a končí pouze slovy, nikdy nebyly a nebudou mít žádnou cenu. Většina vzdělaných perských učenců věnuje celé své životy studiu takové filosofie, jejímž konečným užitekem nejsou nic než slova.

Těm, kdo mají moc, se přikazuje konat vše s mírou. Co přesahuje hranice střídmosti, ztrácí svůj blahodárný vliv. Pomyslete například na věci jako je svoboda, civilizace a podobně. Ať na ně rozumní lidé pohlížejí jakkoli příznivě, přivedou-li se do krajnosti, budou mít na lidi zkázonosný vliv.

Pokud by tento bod měl být rozveden, bylo by třeba pečlivého vysvětlení, které, jak se obávám, by se mohlo stát únavným. Tento pokorný služebník pevně doufá, že Bůh - Jeho sláva budiž velebena - poskytne všem lidem to, co je dobré. Protože ten, kdo je takto obdařen, je vlastníkem všech věcí. Vznešená bytost praví: Jazyk moudrosti prohlašuje: Ten, kdo Mne nemá, je zbaven všech věcí. Odvráťte se od všeho, co je na zemi,

a neheďte nikoho jiného než Mne. Já jsem Slunce moudrosti a Oceán poznání. Osvěžuji zemdlelé a oživuji mrtvé. Já jsem to vedoucí Světlo, které ozářuje cestu. Já jsem královský Sokol na paži Všemocného. Rozprostírám skleslá křídla každého zemdlelého ptáka a vypouštím ho k letu.

A podobně praví: Nebesa pravého porozumění oslnivě září světlem dvou světél: tolerance a spravedlnosti.

Ó můj příteli! Nesmírné oceány leží ukryty v tomto stručném prohlášení. Požehnání jsou ti, kteří uznávají jeho hodnotu, zhluboka z něj pijí a chápou jeho význam, a běda nedbalým. Tento ubohý úpěnlivě prosí lidi světa, aby následovali spravedlnost, aby jejich jemný, jejich citlivý a drahocenný sluch, stvořený k naslouchání slovům moudrosti, byl osvobozen od překážek a takových zmínek, marných představ a planých preludů, které „nemohou nakrmit ani utišit hlad“, aby tak pravý Rádce mohl být milostivě nakloněn tomu vyložit, co je pro lidstvo zdrojem požehnání a pro všechny národy nejvyšším dobrem.

V současné době ve většině zemí světlo usmíření pohaslo a jeho zář se ztratila, zatímco byl zapálen oheň svárů a nepořádku, jenž prudce plápolá. Dvě velké mocnosti, které se považují za zakladatele a vůdce civilizace a za tvůrce ústav, povstaly proti následovníkům Víry spojené s Tím, kdo rozmlouval s Bohem.⁶¹ Buďte varováni, ó chápaví. Nepřísluší postavení člověka, aby se dopouštěl tyranie; přísluší mu zachovávat spravedlnost a být za všech okolností oděn rouchem spravedlnosti. Proste Jednoho pravého Boha, aby silnou rukou milující laskavosti a duchovní výchovy očistil jisté duše od poskvrn zlých vášní a zkažených tužeb, aby mohly povstat a promlouvat ku prospěchu Boha, aby snad důkazy nespravedlnosti mohly být zahlazeny a nádhera světla spravedlnosti mohla zalít svou září celý svět. Lidé jsou nevědomí a potřebují ty, kteří objasní pravdu.

Vznešená bytost praví: Člověk dokonalého vzdělání a mudrc obdařený pronikavou moudrostí jsou jako dvě oči pro tělo lidstva. Dež Bůh, aby země nebyla nikdy připravena o tyto dva největší dary. To, co bylo vyloženo a co bude zjeveno v budoucnosti, je pouze projevem planoucí touhy tohoto Služebníka věnovat se službě všem příbuzenstvům země.

Ó můj příteli! Za všech okolností by člověk měl využít každého prostředku, který podpoří bezpečnost a pokoj mezi národy světa. Vznešená bytost praví: Cokoliv vás v tomto slavném Dni očistí od zkaženosti a povede vás k míru a pokoji, je vpravdě Přímá stezka.

Kéž Bůh dá, aby národy světa byly díky nejvyššímu úsilí svých vládců a moudrých a učených ve svém středu přivedeny k poznání svých nejlepších zájmů. Jak dlouho setrvá lidstvo v pobloudilosti? Jak dlouho bude pokračovat bezpráví? Jak dlouho bude mezi lidmi vládnout chaos a zmatek? Jak dlouho bude společností zmítat nesoulad?

Tento pokorný služebník je naplněn úžasem, neboť přestože všichni lidé jsou obdařeni schopností vidět a slyšet, přece je shledáváme připravené o výsadu používat těchto schopností. Tento služebník byl podnícen k napsání těchto řádek z něžné lásky, kterou k tobě chová. Běda, odevšad vanou větry zoufalství a sváry, rozdělující a soužící lidské pokolení, sílí každým dnem. Již jsou patrná znamení hrozících křečí a zmatků, vždyť současný řád se jeví žalostně nedokonalým. Snažně prosím Boha, Jeho sláva budiž velebena, aby národy na zemi milostivě probudil a dal, že jim účel jejich chování prospěje, a pomohl jim dojít toho, co přísluší jejich postavení.

Kdyby člověk ocenil velikost svého postavení a vznešenost svého osudu, neprojevoval by nic jiného než dobrý charakter, čisté skutky a slušné a chvályhodné chování. Kdyby učené a moudří lidé dobré vůle lidem poskytli vedení, celá Země by byla považována za jedinou vlast. Vpravdě, toto je nepochybná pravda. Tento služebník se obrací na každou příčinlivou a podnikavou duši, aby projevila nejvyšší snahu a povstala napravit podmínky ve všech oblastech, oživila mrtvé živou vodou moudrosti a promluvy z lásky, kterou chová k Bohu, Jedinému, Nesrovnatelnému, Všemocnému, Dobro konajícímu.

Žádný moudrý člověk nemůže projevit své poznání jinak než slovy. To poukazuje na význam Slova, jak to potvrzují všechna Písma, ať dob dřívějších nebo nedávných. Skrze jeho moc a oživujícího ducha totiž dosáhli lidé světa tak význačného postavení. Navíc by slova a promluvy měly být působivé a pronikavé. Avšak žádné slovo nebude obdařeno těmito dvěma vlastnostmi, pokud nebude proneseno zcela ve prospěch Boha a s patřičným ohledem na okolnosti a potřeby lidí.

Vznešená bytost praví: Lidská promluva je podstata, která usiluje o vyjádření svého vlivu a vyžaduje umírněnost. Co se jejího vlivu týče, je podmíněn vytríbeností, která zpětně záleží na srdcích, která jsou

odpoutaná a čistá. Co se její umírněnosti týče, musí být spojena s taktem a moudrostí, jak to předepisují Svátá Písma a Desky.

Každé slovo je obdařeno duchem, proto by měl mluvčí nebo vykladač svá slova pečlivě pronášet ve vhodnou dobu a na vhodném místě, protože dojem, který každé slovo vyvolává, je jasně průkazný a patrný. Vznešená bytost praví: Jedno slovo může být přirovnáno k ohni, další ke světlu a jejich vliv se projevuje ve světě. Proto by měl osvětlený a moudrý člověk prvořadě promlouvat slovy jemnými jako mléko, aby mohly být nasyceny a vzdělány děti lidí a aby mohly dosáhnout konečného cíle lidského bytí, kterým je postavení pravého porozumění a ušlechtilosti. A podobně říká: Jedno slovo je jako jaro, které zapříčiňuje, že se zazelenají a rozkvetou křehké výhonky růžové zahrady vědění, zatímco jiné slovo je jako smrtelný jed. Přísluší rozvážnému člověku, aby promlouval s nejvyšší shovívavostí a snášenlivostí, aby sladkost jeho slov mohla každého přimět k dosažení toho, co přísluší postavení člověka.

Ó můj příteli! Slovo Boží je králem slov a jeho pronikající vliv je nezměrný. Vždy vládlo a bude vládnout říši bytí. Vznešená bytost praví: Slovo je univerzálním klíčem celého světa, vždyť se skrze jeho moc otevírají dveře lidských srdcí, které jsou ve skutečnosti branami nebes. Sotvaže se na zrcadle lásky zaleskl pouhý záblesk jeho zářivé nádhery, odrazilo se na něm požeňnané slovo „Já jsem Nadevše milovaný“. Je to oceán nevyčerpatelného bohatství obsahující všechny věci. Každá věc, kterou si lze představit, je jeho pouhou emanací. Vysoké, nezměřitelně vysoké je toto vznešené postavení, v jehož stínu se pohybuje podstata vznešenosti a nádhery, zahalená v chvále a zbožňování.

Běda, zdá se Mi, že lidský smysl chuti bolestně postihla horečka nedbalosti a pošetilosti, protože lidi shledáváme zcela nevědomé a připravené o sladkost Jeho promluvy. Vskutku, je k politování, že se člověk zbavuje ovoce stromu moudrosti, zatímco jeho dny a hodiny rychle plynou. Dejž Bůh, ať ruka božské síly ochrání celé lidstvo a řídí jejich kroky k obzoru pravého chápání.

Vpravdě, náš Pán Milosrdenství je Pomocník, Vědoucej, Moudrý.

Chtěl bych dodat, že jsme obdrželi tvůj druhý dopis odeslaný z Jeruzaléma, a že to, co jsi napsal a předložil, bylo prohlédnuto a přečteno v Jeho přítomnosti. Nařídil mi napsat následující:

Ó Maqsúde! Slyšeli jsme tvůj hlas a postřehli jsme vzdechy a nářky, které jsi ve své touze a snaze pronesl. Chválen buď Bůh! Sladká chuť lásky byla cítit z každého jeho slova. Dej Bůh, ať tato štědrost trvá navěky. „Službu konající“ pronášel verše, které jsi složil. Tvé jméno je často zmiňováno v přítomnosti tohoto Ukřivděného a pohledy Naší milující laskavosti a slitování míří k tobě.

Vysoké je postavení člověka. Veliké musí být také jeho snahy o obnovení světa a blahobytu národů. Snažně prosím Jednoho pravého Boha, aby tě milostivě utvrdil v tom, co přísluší postavení člověka.

Za všech okolností buď veden moudrostí, protože osoby, které chovají zlé úmysly, byli a stále jsou vytrvale zaneprázdněni intrikami. Dobrotivý Bože! Tak nezměřitelně velebené Bytosti, která nehledá nic než péči o ducha lásky a přátelství mezi lidmi, oživení světa a zušlechtnění jeho života, přičítali takové skutky, jaké se jazyk a pero stydí vypovědět.

Vzpomenuli jsme si na tebe a nyní se o tobě zmiňujeme. Snažně Ho prosíme - Jeho sláva budiž velebena - aby tě chránil rukama moci a síly a umožnil ti rozpoznat to, co bude sloužit tvým nejlepším zájmům, jak v tomto světě, tak ve světě příštím. On je Pán lidstva, Vlastník Trůnu na výsostech a pozemského světa lidí. Není Boha kromě Něho, Všemohoucího, Mocného. Dej Bůh, ať tento Ukřivděný zachovává věrnost. Nikdy na tebe nezapomněl a nikdy na tebe nezapomene.

Zmiňoval ses o svém záměru zůstat do jara v Damašku, potom pokračovat do Mosulu, pokud budeš mít prostředky. Tento pokorný služebník snažně prosí Boha - Jeho sláva budiž velebena - aby tě obdařil vhodnými prostředky a poskytl ti pomoc. On je Mocný a Silný.

Ačkoliv jsme s obyvateli této oblasti jednali s nejvyšší laskavostí, přesto jsme od nich nepostřehli žádnou známku přátelství. Měl bys zachovávat mnoho taktu a moudrosti, neboť se stále snaží hanět a popírat tuto Věc. Nechť jim Jeden pravý Bůh daruje spravedlnost.

Co se týká tvých vlastních záležitostí, pokud se spokojíš s čímkoliv, co se ti může přihodit, bude to chvályhodné. Zaměstnat se nějakou profesí je hodno chvály, protože když je člověk zaměstnán prací, je méně pravděpodobné, že se bude zabývat nepříjemnými stránkami života. Kéž Bůh dá, abys mohl zažít radost a zářné nadšení, potěšení a jásos v každém městě nebo zemi, kam zavítáš. Tento pokorný služebník nikdy

nezapomene na tohoto významného a laskavého přítele. Vzpomínal na tebe a bude na tebe vzpomínat i nadále. Nařízení záleží na Bohu, Pánu všech světů. Radostně doufám, že udělí Svou božskou pomoc a poskytne utvrzení v tom, co Jej těší a co je pro Něj přijatelné.

Každé slovo tvé poezie je vskutku zrcadlem, v němž se odrážejí důkazy oddanosti a lásky, kterou chováš k Bohu a Jeho vyvoleným. Dobře je tobě, který ses zhluboka napil vybraného vína promluvy a okusil jsi z pokojně plynoucího pramene pravého poznání. Šťasten je ten, kdo vypil svůj díl a dospěl k Němu, a běda nedbalým. Její důkladné pročtení ukázalo, že je vskutku vysoce působivá, protože popisuje jak světlo sjednocení, tak oheň odloučení.

Jsme vzdáleni toho v jakékoli době zoufat nad nezměrnou přízní Boha, neboť kdyby si to přál, způsobil by, aby se pouhý atom přetvořil ve slunce a jedna kapka v oceán. On odemyká tisíce dveří tam, kde si člověk nedovede představit ani jedině.

Tak nedbalý je tento služebník, že se slovy jako tato snaží obhájit svrchovanou moc Boží - Jeho sláva budiž velebena. Prosím Boha, Největšího, o odpuštění těchto výroků a prohlašuji, že tento služebník neustále rozpoznává svá žalostná provinění a přestupky. Snažně prosí o odpuštění svých hříchů z oceánu odpuštění svého Pána, Nejvelebnějšího, a žádá o to, co ho učiní zcela oddaným Bohu a umožní mu pronášet Jeho chválu, obrátit se k Němu a zcela Mu důvěřovat. Vpravdě, On je Mocný, Odpouštějící, Milosrdný. Chvála buď Bohu, Všemohoucímu, Vševědoucímu.

Tento pokorný služebník četl popis rozhovoru s cestovatelem, jenž jsi podrobně popsal ve svém dopise mému Pánu, nechť je Mu obětován můj život. Daná vysvětlení, jež byla předložena, probouzejí lidi z dřímoty nedbalosti. Vpravdě, skutky člověka samotného plodí nadbytek satanské moci. Neboť kdyby lidé dodržovali a zachovávali božská učení, každá stopa zla by zmizela z tváře země. Avšak různice, které se mezi lidmi rozšířily, a převládající vzpoury, sváry, konflikty a podobně jsou základními faktory, které vyvolávají satanského ducha. Přesto se Svatý duch těmto záležitostem vždy vyhýbal. Svět, ve kterém není vidět nic než spory, hádky a zkaženost, se musí stát sídlem trůnu, ba samotnou metropolí Satana.

Kolik milovaných a vyvolených Boha dnem a nocí naříkalo a bědovalo, aby snad sladký a vonný vánek zavál ze dvora Jeho potěšení a rozptýlil všechny odporné a hnilobné pachy ze světa. Avšak tohoto konečného cíle nemohlo být dosaženo a lidé o něj byli připraveni kvůli svým špatným skutkům, které na ně přivedly odplatu Boha v souladu se základními zásadami Jeho božské vlády. Naší povinností je zůstat za těchto okolností trpěliví, dokud od Boha, Odpouštějícího, Štědrého, neprijde úleva.

Velebena buď Tvé Jméno, ó Pane všech bytostí a Touho všech stvořených věcí! Snažně Tě prosím při Slovu, jež zapříčinilo, aby Hořící keř pozvedl svůj Hlas a Skála vykřikla, načež oblíbení spěchali dosáhnout dvora Tvé přítomnosti a čistí v srdci dospět k rozbřesku světla Tvé tváře, a při vzdeších Tvých opravdových milenců v jejich odloučení od Tvých vyvolených a při nářku těch, kteří touží spatřit Tvou tvář před svítající nádherou světla Tvého Zjevení, milostivě umožni Svým služebníkům rozpoznat to, co jsi jim nařídil Svou štědrostí a Svou milostí. Předepiš jim pak Svým Perem slávy to, co povede jejich kroky k oceánu Tvé štědrosti a co je přivede k živým vodám Tvého nebeského shledání.

Ó Pane! Nedívej se na věci, které vykonali, raději pohlédni na vznešenost Své nebeské štědrosti, která předcházela všem stvořeným věcem, viditelným i neviditelným. Ó Pane! Osviť jejich srdce zářivým světlem Tvého vědění a rozzař jejich oči skvoucí nádherou denice Tvé přízně.

Snažně Tě prosím, ó Pane Jmen a Stvořiteli nebes, při krvi prolité na Tvé Stezce a při hlavách nesených na kopích kvůli Tvé lásce a při duších, které uvadly ve svém odloučení od Tvých milovaných, a při srdcích zlomených pro velebení Tvého Slova, zaruč, aby se obyvatelé Tvé říše společně spojili ve své oddanosti Tvému nesrovnatelnému Slovu, aby tak mohli všichni uznat Tvou jednotu a Tvou jedinnost. Není Boha kromě Tebe, Všemohoucího, Nejvznešenějšího, Vědoucího, Moudrého.

Radostně doufám, že Ten, kdo je Všeponačující, Nedosažitelný, si povšimne žádosti tohoto pokorného služebníka, oděje lidi světa rouchem dobrých skutků a očistí je od zlých sklonů. On je Mocný, Silný, Nejmoudřejší, Všechápající. On slyší a vidí; On je Všeslyšící, Vševidoucí.

Súriy-i-Vafá (Súra Vafáova)

ON JE VŠEVĚDOUCÍ

Ó VAFÁ⁶²! Vzdej díky Bohu za to, že ti pomohl přijmout Jeho Věc, umožnil ti poznat Projev Svého vlastního Já a pozvedl tě, abys chválil Toho, jenž jest Nejsvětější připomínkou v tomto slavném Oznámení.

Jsi požehnan, ó Vafá, neboť jsi byl věrný Boží Smlouvě a Jeho Závěti v době, kdy ji všichni lidé porušili a zavrhlí Toho, v Něhož předtím uvěřili, a to přesto, že přišel obdařen každým důkazem a vzešel z obzoru Zjevení zahalen nepochybnou svrchovaností.

Přísluší ti však, abys činil vše, co je v tvých silách, a dosáhl tak podstaty věrnosti. To znamená být pevně přesvědčen ve svém srdci a dosvědčovat svým jazykem to, co dosvědčil Bůh Svému vlastnímu Já, prohlásiv: „Vpravdě jsem Sám Sobě postačující v Říši slávy.“ Komukoli je umožněno v těchto dnech slavnostně potvrdit tuto pravdu, ten dosáhl veškerého dobra a nebeský Duch na něj bude sestupovat v hodině ranní i noční, milostivě mu pomůže oslavovat Jméno jeho Pána, Milostivého, Slitovného. A toho nemůže nikdo nikdy dosáhnout, vyjma člověka, jenž očistil své srdce od všeho kromě Boha, svrchovaného Pána, Všemocného Milostivého.

Povstaň k službě Věci a rci: Přisahám při spravedlnosti Boží! Vpravdě, toto jest Prvotní bod, oděn Svým novým šatem a projeven ve Svém nejslavnějším Jménu. Nyní spatřuje vše z tohoto Obzoru. Vpravdě je nadřazen všem věcem. Mezi Shromážděním na výsostech je znám jako Největší oznámení a v Královstvích věčnosti jako Odvěká krása a před Trůnem tímto Jménem (Největším jménem), jež dalo sklouznout nohám všech kromě těch, kteří jsou chápáním obdařeni.

Rci, přísahám při Bohu! V tomto Zjevení byl největší důkaz Boží naplněn pro všechny obyvatele nebes i země ještě před tím, než byl seslán jediný verš z království svatosti a vznešenosti; ba co víc, zjevili jsme stejný počet všeho, co bylo sesláno během Zřízení Bayánu. Boj se Boha a nedovol, aby tvé skutky přišly nazmar a nebud' z těch, kteří jsou v nedbalost pohrouženi. Otevři oči, abys spatřil Dávnou krásu z tohoto zářného a jasného postavení.

Rci, Bůh je mi svědkem! Sám Přislíbený přišel z nebes, usazen na karmínovém oblaku, se zástupy zjevení po Své pravici a s anděly vnuknutí po Své levici a Nařízení bylo splněno rozkazem Boha, Všemocného, Všemohoucího. Načež uklouzly nohy všech kromě těch, které Bůh ochránil Svým něžným milosrdenstvím a započítal k těm, kteří Ho rozpoznali skrze Jeho vlastní Já a oprostili se ode všeho, co náleží světu.

Naslouchej Slovům svého Pána a očisti své srdce od jakékoli představy, aby na tebe mohlo zářit jasné světlo vzpomínky tvého Pána a abys dosáhl postavení jistoty.

Věz dále, že tvůj dopis dosáhl Naší přítomnosti a My jsme ho obdrželi a pročteli jeho obsah. Vzali jsme na vědomí tvé otázky a ihned ti na ně odpovíme. Přísluší každému v tento Den, aby se tázal Boha, na cokoli si přeje, a tvůj Pán na jeho žádost odpoví nepopíratelnými verši.

Tázal jsi se na téma návratu. Věz, že konec je stejný jako počátek. Stejně jako pohlížíš na počátek, musíš posuzovat i konec a být z těch, kteří skutečně chápou. Ba spíše pohlížeš na počátek jako na konec samotný a naopak, abys tak mohl dosáhnout pravého chápání. Věz dále, že každá stvořená věc vzniká a zaniká na příkaz Tvého Pána, Boha síly a moci.

Co se týče Návratu, jak Bůh ustanovil ve Svých posvátných a vznešených Deskách, skrze něž seznámil Své služebníky s tímto tématem, myslí se jím návrat všech stvořených věcí v Den vzkříšení a to je vskutku podstata Návratu, jehož jsi byl svědkem ve dnech, které náleží Bohu Samotnému a jsi z těch, kteří dosvědčují tuto pravdu.

Vskutku, Bůh je schopen způsobit, aby se všechna jména objevila v jediném jménu a všechny duše v jedné jedině duši. On je jistě silný a mocný. A tento Návrat se podle Jeho rozkazu uskutečňuje jakýmkoli způsobem

si On přeje. Vpravdě, On je Tím, kdo činí a nařizuje všechny věci. Neměl by jsi pak dále chápat naplnění Návratu a Vzkříšení jinak, než ve Slově Tvého Pána, Všemocného, Vševědoucího. Například, kdyby vzal hrst hlíny a prohlásil by ji za Toho, jehož jste následovali v minulosti, bylo by to nade vši pochybnost spravedlivé a pravdivé, stejně jako Jeho pravá Osoba, a nikdo nemá právo zpochybňovat Jeho pravomoc. On činí podle Své vůle a nařizuje podle Svého přání. Navíc se střež v tomto postavení obracet zrak k omezením a náznakům, naopak se přikloň k tomu, čím bylo samotné Zjevení naplněno a buď z těch, kdož jsou bystří. Takto podáváme vysvětlení jasným a zřejmým jazykem, abys mohl pochopit to, co jsi hledal u svého dávného Pána.

Pohled' na Den vzkříšení. Kdyby Bůh prohlásil nejnícotnější stvoření mezi věrnými za Prvního, jenž uvěřil v Bayán, neměl bys mít o tom žádných pochybností a musíš být z těch, kdo opravdu věří. V tomto postavení nehleď na lidská omezení a jména, spíše upři zrak na to, v čem spočívá hodnota Prvního, jenž uvěřil, což jest víra v Boha a rozpoznání Jeho Bytosti a ujištění o tom, že se naplnil Jeho neodvolatelný a závazný rozkaz.

Pohled' na Zjevení Středu Bayánu - požehnána jest Jeho sláva. Prohlásil Prvního, jenž v Něj uvěřil⁶³, za Muḥammada, Posla Božího. Patří se snad, aby se s Ním člověk přel slovy, že tento muž je z Persie, zatímco Ten druhý byl z Arábie, či že tento se jmenuje Husayn, zatímco Ten druhý byl zván Muḥammad? Nikoli, přísahám při svaté Boží bytosti, Vzneseném, Největším. Žádný rozumný a chápavý člověk by jistě nikdy neměl věnovat pozornost omezením a jménům, nýbrž tomu, čím byl Muḥammad obdařen, což nebylo nic jiného než Věc Boží. Onen chápavý člověk by stejně posuzoval Husayna a postavení, jež zastával ve Věci Boha, Všemocného, Vzneseného, Vědoucího, Moudrého. A jelikož byl První, jenž uvěřil v Boha během Zřízení Bayánu, obdařen stejnou pravomocí jako Muḥammad - Posel Boží, Bůh ho proto za Něho prohlásil, jmenovitě za Jeho návrat a vzkříšení. Toto postavení je posvěceno od každého omezení či jména a skrze ně není možno spatřit nic než Boha, Jednoho, Nesrovnatelného, Vševědoucího.

Věz dále, že kdyby On v Den zjevení prohlásil jeden z listů za projev všech Svých vynikajících titulů, nikdo nemá právo pronést slova jako proč nebo nač, a kdyby tak učinil, byl by považován za nevěřícího v Boha a započítán k těm, kteří zavrhlí Jeho Pravdu.

Střež se chovat tak, jako lidé Bayánu. Neboť oni vskutku žalostně chybili, svedli lidi z cesty, nedbali Boží Smlouvy a Jeho Závěti a přidružovali k Němu, Jednomu, Nekomparatelnému, Vševědoucímu. Vpravdě, nerozpoznali Střed Bayánu, neboť kdyby Jej rozpoznali, neodmítli by Jeho projev v této zářné a skvělé Bytosti. A jelikož upřeli svůj zrak na jména, jejich oči pohasly, když zaměnil Své Jméno „Nejvznešenější“ za „Nejslavnější“. Nerozpoznali Ho v těchto dnech a jsou započítáni ke ztraceným. Vskutku, kdyby Ho znali skrze Jeho vlastní Já či zásluhou toho, co zjevil, nepopřeli by Ho, když se objevil v tomto slavném a nekomparatelném Jménu, které Bůh ustanovil Mečem Svého Zjevení mezi nebem a zemí a skrze něž je pravda odlišena od omylu; od tohoto okamžiku až do Dne, kdy lidstvo bude stát před Pánem světů.

Věz dále, že v Den Jeho Projevu všechny stvořené věci kromě Boha budou zrozeny a spravedlivě uspořádány bez ohledu na jejich vznesené či nízké postavení. Den Návratu je nevyzpytatelný pro všechny lidi až do té doby, než bude Boží zjevení naplněno. On je vpravdě Ten, jenž nařizuje podle Své vůle. Když je Boží slovo projevováno všem stvořeným věcem, kdokoli mu popřeje sluchu a věnuje pozornost Volání, je vskutku započítán mezi nejvybranější duše, i kdyby byl nosičem popela. A kdokoli se odvrátí, je započítán jako nejnižší z Jeho služebníků, i kdyby byl vládcem lidí a vlastníkem všech knih, které se nacházejí mezi nebem a zemí.

Přísluší ti pohlédnout božským zrakem na věci, jež jsme ti zjevíli a poslali, a nikoli na lidi a to, co je mezi nimi zvykem. V dnešní den jsou jako slepec, kterého zalévá sluneční svit, a přesto volá: Kde je slunce? Zdalipak svítí? Popíral by pravdu a přel se o ni a nebyl by z chápavých. Nikdy nebude s to rozpoznat slunce či pochopit, co vniklo mezi ně a jeho samotného. Sám sobě by odporoval a všemožně se přel a byl vzpurný. Takový je stav oněch lidí. Nech je být, řka: Nechť se vám dostane toho, co si přejete, a nechť nám se dostane to, co si přejeme my. Vskutku, žalostný je úděl bezbožných.

Věz dále, že předchozí Projev potvrdil, že k návratu a vzkříšení duší dojde v Den Vzkříšení, i když návrat a vzkříšení vpravdě existuje pro každou stvořenou věc. Nepřejeme si však hovořit o něčem, co není zmíněno v Bayánu, neboť lidé zášti by mohli ztropit veliký povyk. Kéž by mohlo být odstraněno to, co stojí mezi lidskými dětmi a jejich Stvořitelem, aby mohli spatřit nepřemožitelnou Boží vládu a svrchovanost, napít se ze zřídla Jeho nebeských pramenů, osvěžit se vodou oceánu pravého porozumění a očistit se od nečistoty bezbožných a podezíravých.

K tvé otázce týkající se Božích světů. Věz vpravdě, že světy Boha jsou nespočetné a nekonečné ve svém postavení. Nikdo je nemůže spočítat ani pochopit kromě Boha, Vševědoucího, Nejmoudřejšího. Posud' svůj stav, když spíš. Vpravdě pravím, tento jev je nejtajemnějším znamením Boha mezi lidmi, kdyby to jen pochopili ve svých srdcích. Pohled', jak věci, jež jsi spatřil ve svém snu, se po značném časovém odstupu dokonale vyplní. Kdyby svět, ve kterém se nalézáš ve spánku, byl totožný se světem, ve kterém žiješ, musela by se událost skutečivší se ve snu přihodit v tomto světě v tom samém okamžiku, kdy se objevila. Kdyby tomu tak bylo, sám bys tomu dosvědčil. Jelikož tomu tak však není, je třeba tedy usoudit, že svět, v němž žiješ, je jiný a liší se od toho, který jsi zažil ve snu. Tento svět nemá žádný začátek ani konec. Bylo by pravdou, kdyby jsi tvrdil, že ten samý svět se z nařízení Nadevše slavného a Všemocného Boha nachází v tvém vlastním nitru a je v tobě svinut. Bylo by stejnou pravdou tvrdit, že tvůj duch poté, co překročil hranice spánku a oprostil se od všech pozemských přichylností, s přičiněním Boha křižoval říší, která leží ukryta v nejzažší podstatě tohoto světa. Vpravdě říkám, Boží stvoření obsahuje světy mimo tento svět a stvoření mimo tato stvoření. V každém z těchto světů [Bůh] nařídil věci, které nemůže prozkoumat nikdo, kromě Něj, Všezkoumajícího, Nejmoudřejšího. Rozjímej nad tím, co jsme ti zjevili, abys mohl objevit záměr Boha, tvého Pána a Pána všech světů. V těchto slovech byla schraňována tajemství Božské moudrosti. Opustili jsme toto téma v důsledku žalu, který nám způsobilý činy těch, kteří byli stvoření Našimi slovy, pokud jsi z těch, kteří popřejí sluchu Našemu Hlasu.

Kde je ten, kdo Mi může pomoci a zaštití Mě před meči těchto bezbožných duší? Kde je vnímavý člověk, který pohledne na Boží slova svými vlastníma očima a oprostí se od názorů a představ lidí země?

Ó služebníku! Varuj služebníky Boží a neodmítej to, čemu nerozumíš. Rci, pros Boha, aby vaším srdcím otevřel portály pravého poznání, abyste mohli být zpraveni o tom, o čem nebyl nikdo zpraven. Vpravdě, On je Dárce, Odpouštějící, Slitovný.

Dále jsi se Mne zeptal na Boží nařízení. Věz, vpravdě, že cokoli bylo předepsáno v Knize je pravdou, není o tom žádné pochybnosti a každému náleží následovat to, co bylo sesláno Zjevitelem, Vševědoucím. Pokud by je člověk zavrhl přesto, že si je jich vědom, Bůh by se vpravdě takového člověka zřekl, stejně jako bychom se ho zřekli My, neboť Jeho nařízení představují plody božského Stromu a nikdo kromě nedbalých a svévolných se od nich neodchýlí.

Co se týče Ráje: je skutečný a nemůže být o tom žádných pochyb. Nyní se v tomto světě uskutečňuje prostřednictvím Mé lásky a Mé spokojenosti. Kdokoli jich dosáhne, Bůh mu pomůže v tomto nízkém světě a po smrti mu umožní získat přijetí do Ráje, jehož nesmírnost je stejná jako nesmírnost nebes a země. Panny slávy a svatosti v něm na něj čekají v hodině ranní i večerní, zatímco denice nehynoucí krásy jeho Pána jej bude po všechny časy zalévat svou září a on se rozsvítí takovým jasem, že žádný nebude s to na něj upřít zrak. Takové jest ustanovení Prozřetelnosti, avšak lidé jsou zahaleni žalostným závojem. Podobně chápej povahu pekelného ohně a buď z těch, kdo opravdu věří. Za každý čin zde vykonaný tam bude odměna dle Božího uvážení a to jasně dosvědčují tato nařízení a zákony samotné, jež předepsal Všemocný. Pokud by nebyly skutky odměňovány a nevydaly by žádné plody, pak by se jistotně Věc Boží - On jest Vznesený - stala marnou. On je nezměrně vysoko vyvýšen nad takové rouhačství! Pro ty však, kdo se oprostili od všech přichylností, je vpravdě čin svou vlastní odměnou. Kdybychom se měli o tomto tématu dále šířit, musely by být napsány početné Desky.

Při spravedlnosti Jednoho pravého Boha! Pero není schopno se pohybovat důsledkem toho, co postihlo tvého Pána, a hořce pláče a stejně i Já pláče a stejně pláče i oko Toho, kdo je Podstatou Velikosti za Svatostánkem Jmen, zatímco sedí na Trůnu Svého slavného Jména.

Očisti své srdce, abychom z něho mohli dát vytrysknout pramenům moudrosti a promluvy a tak ti umožnit, abys pozvedl svůj hlas mezi veškerým lidstvem. Rozvaž svůj jazyk a hlásej pravdu pro připomínku svého milosrdného Pána. Nikoho se neobávej, vlož svou plnou důvěru v Boha, Všemocného, Vševědoucího. Rci, ó lidé, vyplňte vše, čemu rozumíte z Perského Bayánu, a čemukoli nerozumíte, zeptejte se na to této neomylné Připomínky, aby vám mohla jasně vysvětlit, co Bůh ve Své Knize zamýšlel, neboť On vpravdě zná to, co se v Bayánu ukrývá skrze Vůli Všemohoucího, Mocného.

Tázal jsi se na varování, které jsme dali lidem v čase Našeho odjezdu z 'Iráqu v tom smyslu, že se Slunce ztratí z dohledu, ptáci temnoty se dají do pohybu a zástavy Sámíriho⁶⁴ budou vysoko vztyčeny. Při Bohu

přísahám! Tito ptáci se v oněch dnech začaly pohybovat a Sámirí spustil svůj povyk. Dobře je tomu, kdo zkoumá a je započítán k těm, kdož chápou. Varovali jsme je rovněž, že se objeví [zlaté] tele. Bůh je Mým svědkem! Všechna Naše varování se uskutečnila tak, jak vpravdě musela, neboť vyšla z prstů slávy a moci. Snažně pros Boha, aby tě ochránil před zlovůli oněch lidí a očistil tě od narážek vzpurných. Posil tak svá bedra za účelem hlásání Věci a nevěnuj prázdnou pozornost řečem lidu Bayánu, neboť on vpravdě není schopen chápání a nebyl s to pochopit podstatu Věci, tak jak je zjevena v tomto Vznešeném, Největším prohlášení!

Tak jsme ti poskytli vnuknutí a vpravili do tvého srdce to, co tě učiní nezávislým na zmínkách celého lidstva.

Sláva Boží necht' spočine na tobě a na těch, kteří naslouchají slovům tebou pronesených z lásky k Bohu, tvému Pánu a zůstávají pevní v Jeho Věci. Všechna chvála budiž Bohu, Pánu světů.

Lawḥ-i-Siyyid-i-Mihdíy-i-Dahají (Deska Siyyid-i-Mihdíy-i-Dahají)

ON JE NEJSVĚTĚJŠÍ, NEJVĚTŠÍ, NEJVZNEŠENĚJŠÍ, NEJVYŠŠÍ

Ó MÉ Jméno!⁶⁵ Vzdávej chválu Bohu za to, že si tě milostivě vyvolil za děšť štědrosti tomu, co jsme zaseli v čisté a požehnané půdě, a umožnili jsme ti sloužit jako jaro milostivé laskavosti pro zázračné a vznešené stromy, které jsme zasadili. Tato milost je vskutku tak veliká, že žádná ze stvořených věcí ve světě bytí ji nikdy nemůže předčit. Dále jsme ti dali napít vybraného vína promluvy z kalichu nebeských darů tvého milosrdného Pána, jímž není nikdo jiný než tento Jazyk svatosti - Jazyk, který ihned jak promluvil, vzkřísil celé stvoření, uvedl do pohybu veškeré bytosti a dal Slavíku zpívat své melodie. Toto je Zřídlo životodárné vody pro všechny, kdož přebývají v království bytí.

Častokrát jsme k tobě zaváli sladké vůně Nadevše milosrdného z této Větve, jež se pohybuje po Desce tvého Pána, Mocného, Nespoutaného. Při spravedlnosti jednoho pravého Boha! Kdyby se všechny stvořené věci, viditelné i neviditelné, k Němu obrátili, spatřil bys je, jak letí vstříc svému Nejvyššímu cíli, Místu, odkud božský Lotosový strom volá: Vpravdě, není jiného Boha kromě Mne, Všemohoucího, Nejštědřejšího.

Velké je tvoje požehnání, neboť jsi cestoval Božími kraji, byl jsi vtělením radosti a ujištění pro lid Bahá, jenž se zřekl všeho kromě Něj a obrátil svá srdce k tomuto Dvoru zalévajícímu svou září všechny říše, a pokropil jsi jej vzdouvajícími se vodami tohoto Oceánu, jehož vod se dostalo tobě samotnému - Oceánu, který obklopuje všechny stvořené věci.

Vskutku jsi pochopil, co znamená pomáhat Bohu, a povstal jsi, abys tak učinil silou moudrosti a promluvy. Rci: Pomáhat Mi znamená učit Mou Věc. Tímto tématem jsou ozdobeny celé Desky. Toto je neměnný příkaz Boha, věčný v minulosti i v budoucnosti. Pochopte to, ó lidé porozumění! Ti, kteří překročili hranice moudrosti, nepochopili význam pomoci Bohu, jež byla předepsána v Knize. Rci: Bojte se Boha a nezasévejte semena nesnášenlivosti mezi lidmi. Následujte to, co vám nařídil váš Pán, Všemohoucí, Všemědoucí. On zná podstatu vítězství a naučil tě jí pomocí promluvy, již prázdné představy těch, kteří bloudí pustinami pochybností, nemohou nikdy narušit.

Ó Mé Jméno! Dej všem stvořeným věcem znovu napít z poháru, jenž způsobil dmutí všech moří. Poté zapal v srdcích oheň, jenž roznítil tento purpurový Strom, aby mohla povstat vzývající a oslavující Jeho Jméno mezi stoupenci všech Vyznání.

Mnoho tvých dopisů bylo předloženo před Naš Trůn. Přečetli jsme je na znamení Naší milosti a pro každé jméno v nich zmíněné jsme zjevili to, co přivádí mysl do vytržení a dává duchu křídla. Navíc jsme ti opakovaně umožnili naslouchat vrkání nebeských ptáků a zpěvu slavíků, zpívajících na větvích své melodie. Takto bylo ve vzpomínce na tebe Boží Pero uvedeno do pohybu, abys mohl napomínat lidi pomocí této promluvy, jež byla Bohem určena k tomu, aby zjevovala znamení Jeho slávy.

Požehnáno je místo, kde se pozvedla hymna Jeho slávy, a požehnán je sluch, jenž naslouchal tomu, co bylo sesláno z nebes milující laskavosti tvého Pána, Nadevše milosrdného.

Napomínej Boží služebníky tak, jak jsi byl Námi napomínán, aby se mohli vyvarovat čehokoli, co jim bylo zakázáno v Matce knih. Ti, kteří páchají skutky, jež mohou zůsobit zmatek mezi lidmi, vskutku zbloudili daleko od pomoci Bohu a Jeho Věci a jsou započítáni mezi pachatele nepravostí v Desce, již Bůh ustanovil místem úsvitu všech Desek.

Rci: Kdyby se Nám zachtělo, dali bychom této Věci zvítězit silou jediného slova z Naší přítomnosti. On jest vpravdě Všemocný, Vše si podmaňující. Kdyby to bylo Božím záměrem, z lesů nebeské moci by se objevil lev nezdolné síly, jehož řev se podobá burácení hromu odrážejícího se v horách. Jelikož však Naše milující prozřetelnost obklopuje všechny věci, určili jsme, že úplného vítězství musí být dosaženo pomocí řeči a

promluvy, aby se tak Naši služebníci kdekoli na zemi mohli stát příjemci božského dobra. Toto není nic než známka Božích darů jim uštědřených. Vpravdě, tvůj Pán je Nadevše postačující, Nejvznešenější.

Rci: Bojte se Boha a nečiňte skutky, jež by způsobily náрек Mých milovaných na zemi. Tak vám nařizuje toto Pero, které uvedlo Pero slávy do pohybu v aréně moudrosti a porozumění.

Odevzdej Mé pozdravy těm, jejichž tváře zračí září Bahá, a pak jim pověz o této promluvě, jež přináší radost očím spravedlivých. Boží sláva nechť spočívá na tobě a na nich, kdož pevně přilnuli k Lanu Boha, Zjevitele veršů...

Varuj obyvatele oněch krajů před provokativními činy, rozbroji, nepokoji a čímkoli jiným, co by mohlo způsobit potíže. To, co je v těchto dnech chvályhodné, jest šíření Víry. Kdyby se například lidé pachtící se za určitými cíli raději věnovali učením Věci, všichni obyvatelé oněch krajů by si hned poté oblékli roucho víry.

Kdyby si kdokoli uvědomil sladkost následujícího úryvku, zjeveného na počest Nabíla z Qá'ínu⁶⁶, rychle by pochopil význam této pomoci: Lidská promluva je skutečnost, jež tíhne k uplatňování svého vlivu a vyžaduje umírněnost. Co se jejího účinku týče, ten záleží na vytrženosti, která zpětně závisí na čistých a odpoutaných srdcích. A co se týká umírněnosti v ní, ta musí být spojena s taktem a moudrostí, jak předepisují Svaté Spisy a Desky.

Ó Mé Jméno! Promluva musí být obdařena pronikavou silou. Jestliže by totiž postrádala tuto vlastnost, nebyla by schopna uplatnit svůj účinek. A tento pronikavý účinek závisí na čistém duchu a srdci bez poskvrny. Stejně tak vyžaduje umírněnost, bez níž by ji posluchač nebyl schopen unést, ba od samého počátku by se stavěl na odpor. Umírněnosti lze dosáhnout, když promluvu smísíme s projevy božské moudrosti, jež jsou zaznamenány v posvátných Knihách a Deskách. Jestliže je pak něčí promluva obdařena těmito dvěma požadavky, ukáže se být na výsost účinnou a stane se prvotním činitelem přeměny lidských duší. To je postavení svrchovaného vítězství a nebeského panství. Kdokoli ho dosáhne, bude obdařen schopností učit Věc Boží a podmanit si lidská srdce a mysle.

Ó Mé Jméno! Denice promluvy jasně zářící z rozbřesku božského Zjevení osvětila Svitky a Desky do té míry, že se království promluvy a vznešené panství porozumění chvějí radostí a vytržením a vyzářují nádheru Jeho světla, avšak většina lidstva nechápe.

Důvodem, proč téma pomoci a podpory znovu a znovu vyvěralo a bude vyvěrat z Pera Prozřetelnosti, je varovat přátele Boha, aby se vyvarovali činnosti, jež by mohla zavdat příčinu k rozbrojům a nepokojům. Všem do jednoho se nařizuje pilně hledat způsob, jak pomáhat Boží Věci tak, jak jsme vysvětlili. Toto je znamení Jeho milosti obzvláště udělené Jeho milovaným, aby každý z nich mohl dosáhnout postavení, vystižené těmito slovy: „Kdokoli vzkřísí jednu duši, vzkřísil veškeré lidstvo“.

Dočasná vítězství bylo a nadále bude ve stínu tohoto postavení. Jeho určená hodina je zaznamenána v Boží Knize. On ji vpravdě zná a projeví ji silou Svě moci. Vskutku, On je Mocný, Vše si podmaňující, Všemocný, Vševědoucí, Nadevše moudrý.

Posvěcené duše by se měly zamýšlet a rozjímat ve svých srdcích nad způsoby učení. Z textů úžasných nebeských Spisů by se měly nazpaměť učit různé věty a úryvky týkající se rozličných témat, aby pak mohly v průběhu své rozmluvy přednášet božské verše, kdykoli to bude příhodné, neboť tyto svaté verše představují nejmocnější elixír, největší a nejmocnější talisman. Jejich účinek je tak silný, že posluchač nenalezne důvod k otálení. Přisahám při Svém životě! Toto Zjevení je obdařeno takovou silou, že bude sloužit jako úhelný kámen všem národům a pokolením na zemi. Kdyby se kdokoli na chvíli pozorně zamyslel, pochopil by, že nikdo nemá ani nemůže mít před ním úniku.

Kitáb-i-Aqdas byl zjeven takovým způsobem, že přitahuje a zahrnuje všechna božsky ustanovená Náboženství. Požehnaní ti, kdo ho čtou. Požehnaní ti, kdo mu rozumějí. Požehnaní ti, kdo nad ním rozjímají. Požehnaní ti, kdo chápou jeho význam. Jeho rozsah je tak veliký, že zahrnul všechny lidi ještě dříve, než ho rozpoznali. Brzy bude jeho svrchovaná moc, jeho pronikavý vliv a velikost jeho moci projevena na zemi. Vpravdě, tvůj Bůh je Vševědoucí, O všem zpravený.

Ó Mé Jméno! Naslouchej Mému Hlasu vycházejícímu od Mého Trůnu. Přeje si zmiňovat se o tobě po všechny časy, neboť jsi osvědčil svou pevnost v oslavování Jeho ctností mezi lidmi. Vskutku, tvůj Pán miluje věrnost, jaká se nachází v říši stvoření, a dal jí přednost před všemi chvályhodnými vlastnostmi. Vpravdě, On je Mocný a Silný.

Věz dále, že jsme slyšeli tvou chválu pronesenou v tvé rozmluvě s Bohem, tvým Pánem, Vzneseným, Štědrým. Velké je vsutku požehnání, jež tě očekává, neboť si obětoval své vlastní záležitosti ve prospěch této neporazitelné, této mocné a osvícené Věci. Prosíme Boha, aby tvé volání učinil magnetem, přitahujícím ztělesnění jmen ve světě bytí, aby k němu mohly bez zaváhání pospíšet všechny bytosti a naslouchat mu. Není jiného Boha kromě Něho, Vzneseného, Vynikajícího, navždy Požehnaného, Dokonalého, Důstojného, Nejslavnějšího, Nejštědřejšího, Vševědoucího, O všem zpraveného.

Lawḥ-i-Burhán (Deska důkazu)

Tato Deska byla zjevena po mučednické smrti Krále mučedníků a Milovaného mučedníků (viz God Passes By, str. 200-201) a byla adresována Shaykhu Muḥammad Bâqirovi, kterého Bahá'u'lláh označil přídomkem „Vlk“. V této Desce Bahá'u'lláh odkazuje k Míru Muḥammad Husaynovi, isfahánskému imámu Jum'ih, který dostal přívlastek „Zmije“ a který společně s Shaykhem Muḥammad Bâqirem pronásledoval Bahá'í věřící. (viz God Passes By, strany 198, 200-201 a 219). Epištola Synovi Vlka byla určena Shaykhu Muḥammad Taqí-i-Najafímu, synovi Shaykha Muḥammad Bâqira.

ON je Všemocný, Vševědoucí, Nejmoudřejší! Větry nenávisti obklíčily Archu Bathá (Mekka) v důsledku toho, co napáchaly ruce tyranů. Ó Bâqire! Odsoudil jsi ty, pro něž knihy světa zaplakaly a v jejichž prospěch svědčila písmena všech náboženství. Ty, jenž jsi sešel z cesty, jsi vpravdě zahalen do tlustého závoje. Při Bohu Samotném! Odsoudil jsi ty, jimiž byl ozáren obzor víry. To dosvědčují Rozbřesky Zjevení a Projevy Věci tvého Pána, Nejmilosrdnějšího, kteří na Tvé přímé stezce obětovali svoje duše a vše co vlastnili. Víra Boží sténá vůkol vlivem tvého útlaku a ty se veselíš a raduješ. V Mém srdci není nenávist ani k tobě ani ke komukoli jinému. Každý učený člověk na tebe a tobě podobné pohlíží jako na ty, kdož byli stíženi zjevným bláznovstvím. Kdyby jsi si uvědomil, co jsi učinil, vrhl by jsi se do ohně či opustil svůj dům a uprchl do hor nebo by jsi sténal až do návratu na místo tobě určené Pánem moci a síly. Ó ty, jenž se podobáš nicotě! Roztrhni závoje planých smyšlenek a prázdných představ, abys mohl pohlédnout na Denici poznání, zářící z tohoto světlého Obzoru. Roztrhal jsi na kusy potomka Samotného Proroka a představoval jsi si, že pomáháš Víře Boží. Tak tě naváděla tvá duše a ty jsi vpravdě z nedbalých. Tvůj čin strávil srdce Zástupu na výsostech i těch, kteří kroužili kolem Věci Boha, Pána světů. Duše Čisté (Fátimy, dcery Proroka Muḥammada) se roztavila vlivem tvé krutosti a obyvatelé Ráje hořce zaplakali na onom požehnaném Místě.

Zapřísahám tě při Bohu, sud' spravedlivě! Jaký důkaz měli židovští učenci, na jehož základě odsoudili Ducha Božího (Ježíše), když k nim s pravdou přišel? Jaký důkaz měli farizejové a modloslužebníci k tomu, aby odmítli Muḥammada, Božího Posla, když k nim přišel s Knihou, která rozsoudila mezi pravdou a lží pomocí spravedlnosti, jež temnotu země přeměnila na světlo a uchvátila srdce těch, kdož Ho poznali? Vskutku jsi v tento den přinesl stejné důkazy, jaké v onom věku používali bláhoví duchovní. Tomu dosvědčuje Král říše milosti v tomto velkém Vězení. Vpravdě jsi následoval jejich cestu, ba jsi je překonal v krutosti a myslil jsi si, že pomáháš Víře a bráníš Zákon Boha, Vševědoucího, Nejmoudřejšího. Při Tom, jenž jest Pravdou! Vinou tvé nespravedlnosti Gabriel sténá a Zákon Boží, skrze nějž ovanuly vánky spravedlnosti všechny na nebi i na zemi, prolévá slzy. Domníváš se, že rozsudek, který jsi vynesl, ti byl ku prospěchu? Nikoli, při NĚm, jenž jest Králem všech Jmen! Tvou škodu dosvědčuje Ten, kdo je Králem všech věcí, tak jak je zaznamenána v chráněné Desce. Když jsi perem napsal rozsudek, to samé pero proti tobě vzneslo obvinění. To dosvědčuje Pero Boha, Nejvyššího, v Jeho nedosažitelném postavení.

Ó ty, jenž jsi sešel z cesty! Nikdy jsi Mne neviděl ani jsi se se Mnou nesetkal, ba dokonce jsi nebyl Mým společníkem ani na malou chvíli. Jak je tedy možné, že jsi lidem nařídil, aby Mě proklínali? Následoval jsi nabádání svých vlastních žádostí, nebo jsi snad poslouchal svého Pána? Dokaž to, pokud jsi z pravdomluvných. My dosvědčujeme, že jsi Zákon Boží hodil za hlavu a propadl jsi nutkání svých žádostí. Vskutku, nic neunikne Jeho vědění; On je vpravdě Nesrovnatelný, O všem zpravený. Ó nedbalý! Naslouchej tomu, co Milosrdný zjevil v Koránu: „Neříkejte každému, kdo vám nabídne mír: 'Ty jsi nevěřící!'“,⁶⁷ Tak nařídil Ten, v jehož sevření se nachází království Zjevení a stvoření, pokud budeš z těch, kteří naslouchají. Odložil jsi nařízení Boha a přilnul k nabádání své vlastní žádosti. Běda proto tobě, nedbalý pochybovači! Pokud Mě popřeš, jakým důkazem můžeš pak dokázat pravdu toho, co vlastniš? Předved' jej tedy, ty který přidružuješ k Bohu a odvracíš se od Jeho svrchovanosti, která obsáhla světy!

Bláhovče! Věz, že vpravdě učený je ten, kdož uznal Mé Zjevení a napil se z Oceánu Mého poznání, vzletl do povětří Mé lásky a odhodil vše kromě Mne a pevně se přidržel toho, co bylo sesláno z Království Mé zázračné promluvy. On je vpravdě podoben zraku lidstva a životodárnému duchu těla celého stvoření. Oslaven buď Nadevše milosrdný, který ho osvítil a dal mu povstat a sloužit Jeho velké a mocné Věci. Vpravdě, takový člověk je požehnan Zástupem na výsostech a těmi, kdo prodlévají ve Svatostánku velikosti, kteří se napili Mého zapečetěného Vína v mém Jménu, Všemocný, Nejmocnější. Ó Bákire! Pokud jsi z těch, kteří zastávají tak vysoké postavení, předlož tedy znamení od Boha, Stvořitele nebes. A pokud bys rozpoznal svou bezmocnost, zkrot' své žádosti a navrať se ke svému Pánu, aby ti snad mohl odpustit tvé hříchy, které spálily listy Božského lotosového stromu, daly Skále vykřiknout a očím chápavých lidí prolévat slzy. Kvůli tobě byl Závoj Božství roztržen a Archa ztroskotala a Velbloudice byla podříznuta a Duch (Ježíš) zasténal ve Svém vznešeném útočišti. Přeš se s Tím, kdo k tobě přišel s Božími důkazy a Jeho znameními, které sám vlastníš a které vlastní obyvatelé země? Otevři oči, abys mohl spatřit tohoto Ukřivděného, jak září na obzoru vůle Boha, Vládce, Pravdy, Skvělého. Popřej pak sluchu svému srdci, abys mohl naslouchat řeči Božského lotosového stromu, který byl vpravdě vztyčen Bohem, Všemocným, Dobrotivým. Vskutku, tento Strom bez ohledu na věci, které ho postihly důsledkem tvé krutosti a hříchů tobě podobných, hlasitě volá a svolává lidi k Sadratu'l-Muntahá a Nejvyššímu obzoru. Požehnaná duše, která pohlédla na Nejmocnější Znamení a požehnané ucho, které zaslechlo Jeho nejsladší Hlas a běda každému, kdo se odvrátil a jednal zlovolně.

Ó ty, jenž jsi se odvrátil od Boha! Kdyby jsi pohlédl okem spravedlnosti na Božský lotosový strom, rozpoznal bys stopy po svém meči na jeho výhoncích, větvích a listech, přesto že tě Bůh stvořil, abys ho rozpoznal a sloužil mu. Přemýšlej, aby jsi si tak snad uvědomil svou špatnost a započítal se ke kajícím. Myslíš si snad, že se bojíme tvé krutosti? Věz a buď si jist, že od prvního dne, kdy povstal hlas Nejvznešenějšího Pera mezi zemí a nebem, nabídli jsme Naše duše, Naše těla, Naše syny a Naše majetky na stezce Boha, Vznešeného, Velikého, a to je Naší slávou mezi všemi stvořenými věcmi a Zástupem na výsostech. Tomu dosvědčují věci, které se nám přihodily na této přímé stezce. Při Bohu! Naše srdce se roztavila, Naše těla byla ukřižována, Naše krev byla prolita, zatímco Naše oči se upínaly na obzor milující laskavosti jejich Pána, Svědka, Vševidoucího. Čím žalostnější bylo jejich utrpení, tím více rostla láska lidu Bahá. Jejich upřímnost dosvědčil Nadevše milosrdný tím, co seslal v Koránu. Pravit: „Pak žádejte si smrt, jste-li pravdomluvní.“⁶⁸ Kdo je přednější - ten, kdo se ukryl za zástěnou, či ten, kdo se obětoval na stezce Boží? Posuzuj spravedlivě a nebuď z těch kdo zmateně bloudí pustinou lži. Byli tak uchváteni živými vodami lásky Nejmilosrdnějšího, že ani zbraně světa, ani meče národů jim nezabránily obrátit svou tvář k oceánu štědrosti svého Pána, Dárce, Štědrého.

Při Bohu! Potíže se Mne nedotkly a odmítnutí duchovních nebylo s to Mne oslabit. Pravit jsem a stále pravím před tváří celého lidstva: „Dveře milosti byly odemčeny a Ten, kdo je Rozbřeskem Spravedlnosti, přišel se zjevnými znameními a jasnými důkazy od Boha, Pána síly a moci!“ Staň přede Mnou, abys mohl naslouchat tajemstvím, které slyšel Syn 'Imránův (Mojžíš) na Sinaji Moudrosti. Tak ti nařizuje Ten, kdo je Rozbřeskem Zjevení Tvého Pána, Boha Milosti, ze Svého velkého Vězení.

Učinilo tě snad vůdcovství pyšným? Přečti si, co Bůh zjevil svrchovanému panovníkovi, tureckému sultánu, který Mě uvěznil v této pevnosti, abys mohl zvědět, v jakých podmínkách se nalézá tento Ukřivděný, jak bylo nařízeno Bohem, Jedním, Jediným, O všem zpraveným. Těší tě, že nízcí a bezcenní lidé jsou tvými následovníky? Podporují tě, jak to dělali lidé před nimi, kteří následovali Annáše, jenž bez jasného důkazu odsoudil Ducha (Ježíše).

Pročítej Kitáb-i-Íqán a to, co Nejmilosrdnější seslal vládci Paříže (Napoleonovi III.) a jemu podobným, aby jsi se obeznámil s věcmi, jež se udály v minulosti a aby jsi se přesvědčil, že jsme nezamýšleli šířit nepokoje na zemi, po té co byla uspořádána. Zcela kvůli Bohu vyzýváme Jeho služebníky. Kdokoli si přeje, nechť se k Němu obrátí, a kdokoli si přeje, nechť se odvrátí. Náš Pán, Milosrdný, je vskutku Sám Sobě postačující, Nadevše chválený. Ó shromáždění duchovních! Toto je den, kdy žádná z věcí ani žádné z jmen vám nemůže být ku prospěchu kromě tohoto Jména, které Bůh učinil Projevem Své Věci a Rozbřeskem Svých nejvznešenějších titulů pro všechny, kdož přebývají v království stvoření. Požehnaný je ten člověk, který rozpoznal vůni Nadevše milosrdného a byl započítán k pevným. Vaše vědy vám v tento den nebudou ku prospěchu, ani vaše umění, poklady či vaše sláva. Odhoďte je všechny za svá záda a upněte své tváře k

Nejvznešenějšímu slovu, jehož prostřednictvím byly Spisy a Knihy a tato zářná Deska jasně vysvětleny. Ó shromáždění duchovních, odhodte věci, které jste sepsali perem vašich planých smyšlenek a prázdných představ. Při Bohu! Denice poznání zazářila z obzoru jistoty.

Ó Báqire! Čti a připomeň si, co v minulosti pravil věřící tvého původu: „Což chcete zabít člověka jen proto, že říká: Pánem mým je Bůh? Vždyť přišel k vám s jasnými důkazy od Pána vašeho; je-li lhářem, tedy lež jeho se proti němu obrátí, však hovoří-li pravdu, budete postiženi částí toho, čím vám hrozí. Vždyť Bůh nevede správnou cestou toho, kdo přestupníkem je a lhářem.“⁶⁹

Ó ty, jenž jsi sešel z cesty! Pokud máš jakékoli pochyby ohledně Našeho chování, věz, že jsme dosvědčili to, co Bůh Sám dosvědčuje od stvoření nebes a země, že není jiného Boha kromě Něho, Nejmocnějšího, Nejštědřejšího. Dosvědčujeme, že je Jeden ve Své Podstatě, Jeden ve Svých Přídomcích. Nemá nikoho, kdo by Mu byl roven v celém vesmíru, ani kdo by se s Ním mohl měřit ve veškerém stvoření. Poslal Své Posly a seslal Své Knihy, aby Jeho stvořením oznámili Přímodu stezku.

Byl šáh informován a rozhodl se přivřít oči nad tvými skutky? Nebo ho zachvátil strach před vytím smečky vlků, kteří za záda svá odhodili Boží stezku a následovali tě bez jakéhokoli jasného důkazu či Knihy? Slyšeli jsme, že perské provincie byly ozdobeny ornamentem spravedlnosti. Když jsme však pohlédli blíže, zjistili jsme, že jsou rozbrěskem tyranie a zřídly nespravedlnosti. Vidíme spravedlnost ve spárech útlaku. Prosíme Boha, aby ji osvobodil Svou mocí a Svým panstvím. On vskutku zastiňuje vše, co se v nebi i na zemi vyskytuje. Nikdo nemá právo proti komukoli protestovat ohledně toho, co se přihodilo Věci Boží. Patří se každému, kdo se obrátí k Nejvyššímu obzoru, aby pevně přilnul k lanu trpělivosti a vložil svou důvěru v Boha, Pomocník v nebezpečí, Nespoutaného. Ó milovaní Boha! Vypijte svůj díl ze studnice moudrosti a kráčejte zahradou moudrosti a létejte v povětří moudrosti a hovořte s moudrostí a výřečností. Tak vám káže váš Pán, Všemocný, Všeznalý.

Ó Báqire! Nespolehej na svou slávu a moc. Jsi jako poslední záblesk denního světla na vrcholku hory. Brzy se vytratíš, jak nařídil Bůh, Vlastník všeho, Nejvyšší. Tvá sláva a sláva tobě podobných vám byla odebrána a to bylo vskutku nařízeno Tím, u něhož je Matka Desek. Kde je ten, jenž se přel s Bohem a kam se poděl ten, kdož bral v potaz Jeho znamení a odvrátil se od Jeho vlády? Kde jsou ti, kdož sťali Jeho vyvolené a prolili krev Jeho světců? Přemýšlej, abys snad pocítil závan svých skutků, ó hloupý pochybovači! Kvůli tobě Apoštol (Muhammad) zanařikal a Čistá (Fátima) vykřikla a země byla ponechána ladem a tma padla na všechny kraje. Ó shromáždění duchovních! Kvůli vám byli lidé poníženi, zástava islámu byla stržena a jeho mocný trůn převrácen. Kdykoli se bystrý člověk hodlal přidržet toho, co by povýšilo věc islámu, spustili jste křik a tak mu bylo zabráněno, aby dosáhl svého záměru, zatímco země zůstala ve zjevných troskách.

Vzpomeň na tureckého sultána! Nepřál si válku, ale tobě podobní si ji přáli. Když její oheň vypukl a její plameny vyšlehl do výše, vláda i lid byly touto válkou oslabeni. To dosvědčuje každý čestný a chápavý člověk. Její útrapy byly tak veliké, že její dým obklopil Zemi tajemství (Adrianopol) a její okolí a to, co bylo zjeveno v Desce sultánovi, se projevilo. Tak to bylo nařízeno v Knize příkazem Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sobě postačujícího.

Ó Mé Nejvyšší pero! Zanechej zmínky o Vlku a připomeň si Zmiji (isfahánský imám Jum'ih), jehož krutost způsobila, že celé stvoření zasténalo a údy svatých se roztráslly. Tak ti káže Pán všech jmen v tomto slavném postavení. Čistá (Fátima) vykřikla kvůli tvé nespravedlnosti a přesto se považuješ za potomka rodiny Posla Božího! Tak tě nabádala tvá duše, ó ty, jenž jsi se oddělil od Boha, Pána všeho, co bylo a co bude. Sud' spravedlivě, ó Zmije! Kvůli jakému zločinu jsi uštkl děti (Krále mučedníků a Milovaného mučedníků) Posla Božího a vyplnil jejich majetek? Popřel jsi Toho, kdo tě stvořil Svým příkazem „buď a ono jest“? Zacházal jsi s dětmi Posla Božího jak ani 'Ád nenakládá s Húdem, ani Thamúd se Sálihem či Žid s Duchem Božím (Ježíšem), Pánem všeho bytí. Uvádíš v pochybnost znamení svého Pána, kterým se všechny knihy světa poklonily, jakmile byly seslány z nebes Jeho Věci? Přemítej, aby jsi si uvědomil svůj čin, ó nedbalý vyvrženče! Zanedlouho se tě zmocní závan trestu tak, jak se zmocnil těch před tebou. Jen počkej, ty, jenž přidružuješ k Bohu, Pánu viditelného i neviditelného. Toto je den, který Bůh oznámil jazykem Svého Posla. Přemýšlej, abys pochopil, co Nejmilosrdnější zjevil v Koránu a v této psané Desce. Toto je den, kdy Rozbrěsk Zjevení přišel s jasnými znameními, jež nikdo nespočte. Toto je den, kdy každý člověk obdařený chápáním ucítil vůni vánku Nejmilosrdnějšího ve světě stvoření a každý člověk obdařený vnitřním zrakem pospíšil k životodárným vodám

milosti Svého Pána, Krále králů. Ó nedbalče! Příběh Oběti (Ismaíla) byl převyprávěn a ten, kdo měl být obětován, namířil své kroky k obětišti a již se nevrátil kvůli tomu, co spáchala tvá ruka, ó zvrácený nenávistníku! Představoval jsi si snad, že mučednictví poníží tuto Věc? Nikoli, při NĚm, jehož Bůh učinil Pokladnicí Svého Zjevení, pokud jsi z těch, co chápou. Běda tobě, kdož jsi přidružoval k Bohu, a běda těm, kdož si tě vyvolili za vůdce bez jasného znamení či zjevné Knihy. Kolik jen utlačitelů před tebou povstalo, aby uhasili světlo Boží, a kolik jen bezbožníků vraždilo a plenilo až srdce a duše lidí sténaly v důsledku jejich krutostí! Slunce spravedlnosti bylo zatemněno, neboť ztělesněný tyran se usadil na trůnu nenávisti, a lidé přesto nechápou. Děti Posla byly sťaty a jejich majetek byl zplundrován. Rci: Byly to podle tebe jejich majetky a nebo oni, kdo popřel Boha? Sud' spravedlivě, ó nevědomý, kterýž jsi byl oddělen od Boha jakoby závojem. Přílnul jsi k útlaku a zahodil jsi spravedlnost; nato všechny stvořené věci zaúpěly a přesto jsi stále mezi zbloudilými. Odsoudil jsi k smrti sešlé věkem a mladé jsi vyplenil. Myslíš si, že využiješ to, co jsi ve své nepravosti shromáždil? Nikoli, při Mně Samotném! Tak tě zpravuje Ten, jenž je Znalý všeho. Při Bohu! Věci, které vlastníš, ti nepřinesou pražádný užitek, ani to, čeho jsi se zmocnil prostřednictvím své krutosti. To dosvědčuje Tvůj Pán, Vševědoucí. Povstal jsi uhasit světlo této Věci; brzy bude tvé vlastní světlo uhašeno na Jeho příkaz. On je vpravdě Pán síly a moci. Pomíjivosti světa ani moc národů Ho nemohou zviklat. On dělá, cokoli se Mu zlíbí, a nařizuje, cokoli si přeje mocí Své svrchovanosti. Pomysli na velbloudici. I když byla jen zvířetem, Nadevše milosrdný ji přesto povýšil do tak vysokého postavení, že pozemské jazyky o ní činily zmínku a oslavovaly její chválu. On vskutku zastihuje vše co je v nebi i na zemi. Není jiného Boha kromě NĚj, Všemocného, Velikého. Tak jsme ozdobili nebesa Naší Desky slunci Našich slov. Požehnaný člověk, který k nim dospěl a byl osvěcen jejich světlem a běda takovým, kdo se odvrátili a popřeli Ho a daleko od NĚj zbloudili. Pochválen buď Bůh, Pán světů.

Kitáb-i-‘Ahd (Kniha Smlouvy)

I KDYŽ Říše slávy nevlastní žádnou z pomíjivých věcí světa, přesto jsme v pokladnici důvěry a odevzdání odkázali Naším dědicům vznešené a nadevše cenné dědictví. Neodkázali jsme jim pozemské poklady ani starosti s nimi spojené. Při Bohu! V pozemském bohatství se ukrývá strach a nebezpečí. Považ a připamatuj si, co Nadevše milosrdný zjevil v Koránu: „Běda pomlouvači, jenž na cti utrhá, který bohatství hromadí a stále je počítá.“⁷⁰ Pomíjivé je světské bohatství; cokoli podléhá zániku a změně není a nikdy nebylo hodno pozornosti, pouze do určité míry.

Cílem, pro nějž tento Ukřivděný přestál strasti a soužení, zjevoval Svaté verše a předkládal důkazy, nebylo nic jiného, než uhasit plamen nenávisti a nepřátelství, aby obzor lidských srdcí mohlo ozářit světlo svornosti a aby mohla dospět ke skutečnému míru a pokoji. Z rozbřesku božské Desky se jasně rozzářila denice promluvy a přísluší každému na ni popatřit: Vyzýváme vás, ó lidé světa, abyste následovali to, co povýší vaše postavení. Pevně se přidržete bázně před Bohem a neochvějně se přikloňte k tomu, co je správné. Vpravdě pravím, jazyk má sloužit ke zmínce o dobrém, nešpiňte jej nepatřičnou mluvou. Bůh prominul věci minulé. Odteď by každý měl zmiňovat to, co je patřičné a správné, a měl by upustit od pomlouvání, nadávání a všeho, co způsobuje lidem smutek. Vznešené je postavení člověka! Nedávno vyplynulo toto Slovo z pokladnice Našeho Pera slávy: Veliký a požehnaný je tento Den - Den, v němž vše, co bylo ukryto v člověku, bylo a bude projeveno. Požehnané je postavení člověka, pokud se pevně přidrží spravedlivosti a pravdy a pevně a neochvějně vytrvá ve Víře. V očích Nadevše milosrdného je pravý člověk podoběn obloze; jejím sluncem a měsícem je jeho zrak a sluch a jeho zářící povaha jejími hvězdami. Jemu náleží vznešené postavení a jeho vliv vzdělává svět bytí.

Každá vnímavá duše, jež se v tento Den nadechla vůně Jeho roucha a s čistým srdcem obrátila svou tvář k nadevše slavnému Obzoru, je započítána mezi lid Bahá v Karmínové knize. Uchopte v Mém Jménu kalich Mé milující laskavosti a poté vypijte svůj díl v Mé slavné a divuplné připomínce.

Ó vy, kteří přebýváte na zemi! Víra Boží je tu kvůli lásce a jednotě; nečiňte z ní příčinu nepřátelství či rozbřojů. V očích chápajících lidí a těch, kdož zahlédli Nejvznešenější vizi, byly již veškeré účinné prostředky pro zajištění a rozšíření štěstí a blahobytu lidských dětí zjeveny Perem slávy. Pozemští pošetilci, ponoukaní zlovolnými vášněmi a žádostmi, však zůstali neteční k dokonalé moudrosti Toho, kdo je vpravdě Nejmoudřejší, zatímco jejich slova a činy jsou poháněny prázdnými představami a marnými domněnkami.

Ó vy milovaní a příjemci Boží důvěry! Králové jsou projevy Boží vlády a rozbřesky Božího bohatství a moci. Modlete se za ně. On je obdařil vládou na zemi a za Svě panství si zvolil srdce lidí.

Svár a spory jsou kategoricky zakázány v Jeho Knize. Toto je Boží nařízení v Největším zjevení. Je božsky zaštitěno před zrušením a On je obdařil odleskem Svého potvrzení. Vpravdě, On je Vševědoucí, Nejmoudřejší.

Přísluší každému, aby pomáhal těmto rozbřeskům pravomoci a zdrojům vlády, již se ozdobili ozdobou spravedlnosti. Požehnaní jsou vládci a učenci mezi lidem Bahá. Oni jsou Mými důvěrníky mezi Mými služebníky a projevy Mých příkázání mezi Mými lidmi. Na nich spočívá Má sláva, Mé požehnání a Má milost, které pronikly svět bytí. Ze slov promluvy zjevené v Kitáb-i-Aqdas v této souvislosti jasně a oslnivě září světlo božské milosti.

Ó Mé Větve! Mocná a dokonalá síla se skrývá ve světě bytí. Upněte svůj zrak na ni a na její sjednocující vliv a nikoli na různost, jež z ní vyvstává.

Vůle božského Ustanovitele Závěti je následující: Aghsánům, Afnánům a Mému Příbuzenstvu náleží povinnost, aby všichni do jednoho obrátili své tváře k Nejmocnější Větvi. Zvažte to, co jsme zjevíli v Naší Nejsvětější knize: „Až oceán Mé přítomnosti zmizí a Kniha zjevení bude ukončena, obraťte své tváře k Tomu, jehož si Bůh vyvolil, který vzešel z tohoto Odvěkého kořene.“ Předmětem tohoto posvátného verše není nikdo

jiný, než Nejmocnější větev ('Abdu'l-Bahá). Tak jsme ti milostivě zjevili naši mocnou Vůli a Já jsem, vskutku, Milostivý, Nejmocnější. Vpravdě, Bůh nařídil, že postavení Větší větve (Muḥammad 'Alí) je nižší než postavení Největší větve ('Abdu'l-Bahá). On je, v pravdě, Nařizovatel, Nejmoudřejší. Rozhodli jsme, že „Větší“ bude následovat po „Největší“, jak nařídil Vševědoucí, O všem zpravený.

Patří se, aby každý projevoval lásku Aghsánům, avšak Bůh jim neudělil žádné právo na majetek druhých.

Ó Moji Aghsánové, Afnánové a Mé příbuzenstvo! Nabádáme Vás, abyste žili v bázi před Bohem, konali chvályhodné skutky a činili to, co se sluší a patří a slouží k povýšení vašeho postavení. Vpravdě pravím, bázeň před Bohem je nejsilnějším velitelem, jenž může učinit Věc Boží vítěznou, a voje, jež tomuto veliteli přísluší, jsou dobrá povaha a čisté a správné skutky.

Rci: „Ó služebníci! Nečiňte prostředky pořádku příčinou zmatků a nástroj jednoty příležitostí ke sváru. Úpěnlivě doufáme, že lid Bahá se nechá vést těmito pozhnanými slovy: „Rci: všechny věci pocházejí od Boha.“ Tato vznešená promluva je jako voda, jež uhasí oheň nenávisti a nepřátelství, jenž doutná v lidských srdcích a hrudích. Touto jedinou promluvou svářící se národy a příbuzenstva dospějí ke světlu pravé jednoty. Vpravdě, On hovoří pravdivě a ukazuje cestu. On je Všemocný, Vznešený, Milostivý.

Náleží každému, aby prokazoval slušnost Aghsánům a choval je ve vážnosti, aby Věc Boží mohla být oslavena a Jeho Slovo vyzdviženo. Toto nařízení bylo znovu a znovu zmíněno a zaznamenáno ve Svatém písmu. Dobře se povede tomu, jenž dospěje k tomu, co pro něj předepsal Nařizovatel, Dávný z dnů. Je vám dále nařízeno, abyste chovali v úctě členy Svaté rodiny, Afnány a příbuzenstvo. Dále vás nabádáme, abyste sloužili všem národům a zasazovali se o zlepšení světa.

Z nebes promluvy Toho, kdož jest Touhou světa, bylo sesláno to, co vede k obnově světa a spáse národů a příbuzenstev světa. Popřejte sluchu radám Pera slávy. Je to pro vás lepší, než cokoli jest na zemi. To dosvědčuje Má slavná a obdivuhodná Kniha.

Lawḥ-i-Arḍ-i-Bá
(Deska Země Bá)

CHVÁLA buď Tomu, jenž poctil Zemi Bá⁷¹ přítomností Toho, kolem něhož krouží všechna jména. Všechny atomy země oznámily všem stvořeným věcem, že zpoza brány Věžeňského města se objevilo a nad jeho obzorem se zaskvělo Slunce krásy velké, Nejmocnější Větve Boha - Jeho odvěkého a nezměnitelného Tajemství - ubírající se na své cestě do jiné země. Smutek tudíž zahalil toto Věžeňské město, zatímco jiná země se raduje. Veleben, nezměrně veleben je náš Pán, Tvůrce nebes a Stvořitel všech věcí, Ten, jehož svrchovaností se otevřely dveře vězení, protože se naplnilo to, co bylo předtím v Deskách příslibeno. On je vpravdě mocný nad tím, co si přeje, a v Jeho sevření je panství celého stvoření. On je Nejmocnější, Vševědoucí, Nejmoudřejší.

Požehnána, dvojnásobně požehnána je země, po níž kráčely Jeho šlépěje, a oko, které se těšilo z krásy Jeho tváře, požehnáno je ucho, kterému se dostalo cti naslouchat Jeho volání, a srdce, které okusilo sladkost Jeho lásky, a hrud', která se rozehřála Jeho připomínkou, požehnáno je pero, které vyslovilo Jeho chválu, a svitek, který nesl svědectví Jeho spisů. Úpěnlivě prosíme Boha - budiž požehnán a veleben - aby nás poctil tím, že se s Ním brzy setkáme. On je, v pravdě, Všeslyšící, Všemocný, Ten, který je připraven odpovědět.

Výňatky z ostatních Desek

BŮH svědčí, že není jiného Boha kromě Něho, a že Ten, který přišel z nebe božského zjevení, je Skryté tajemství, Neproniknutelná záhada, jehož příchod byl předpovězen v Knize Boha a zvěstován Jeho Proroky a Posly. Skrze Něj byly rozluštny záhady, závoje roztrženy ve dvě a znamení a svědectví byla odkryta. Hle! Nyní se projevil. Odhaluje, cokoli se Mu zlíbí, a kráčí na vyvýšených místech země, obdařený všepřevyšujícím majestátem a mocí.

Požehnaný je onen silný člověk, který rozdrtní bůžky marnivých představ mocí Jména svého Pána, Toho, který vládne nade všemi lidmi.

Ó Můj Afnáne! Rádi bychom zmínili tvé jméno na znamení milosti z Naší strany, aby tě sladké vůně Mé připomínky mohly přivábit k Mému Království a přiblížit tě Svatostánku Mého majestátu, který byl vztyčen mocí tohoto Jména - Jména, jež způsobilo, že se otráslly všechny základy.

Rci: Ó národy na zemi! Při spravedlnosti Boží! Cokoli vám bylo přislíbeno v Knihách vašeho Pána, Vládce Dne návratu, se splnilo a projevilo. Střežte se, aby vás změny a nahodilosti světa nepřipravily o Toho, kdož je Svrchovaná pravda. Zakrátko vše viditelné pomine a pouze to, co bylo zjeveno Bohem, Pánem světů, přetrvává.

Rci: Toto jest Den záslužných skutků, kež byste to jen věděli. Toto jest Den oslavy Boha a výkladu Jeho Slova, kež byste to jen chápali. Opusťte věci běžné mezi lidmi a pevně se přidržte toho, co vám nakázal Bůh, Pomocník v nebezpečí, Sám Sobě dostačující. Rychle se blíží den, kdy vám žádný z pokladů země nebude k užítku. To dosvědčuje Pán Jmen, Ten, který prohlašuje: Vpravdě, není Boha kromě Něho, Svrchované pravdy, Znalce věcí neviděných.

Dobře se ti povede, ó Můj Afnáne, neboť jsi byl poctěn Mými Svatými verši, vdechl jsi sladké vůně Mého Zjevení a odvětil jsi na Mé Volání v době, kdy Mě Mí služebníci a Má stvoření popřeli, hodili Matku knih za hlavu a přiklonili se k příkazům zastánců planých preludů a marných představ. Takto promluvil Jazyk vznešenosti v království promluvy na příkaz Boha, Pána stvoření.

Vytrvej svědomitě ve službě Věci a skrze moc Jména svého Pána, Vlastníka všech věcí viditelných a neviditelných, si zachovej postavení, jež ti bylo uděleno. Přisahám při spravedlnosti Boží! Kdyby byl kdokoli zpraven o tom, co je zahaleno před zraky lidí, okouznilo by ho to natolik, že by vzlétl k Bohu, Pánu všeho co bylo a bude.

Nechť Jeho sláva spočívá na tobě a na těch, kteří se k Němu přiblížili, a porozuměli významu toho, co vznešené Pero Boha, Všemohoucího, Nadevše milujícího, zaznamenalo v této Desce.

VŠECHNA chvála buď Tobě, ó můj Bože, neboť jsi ozdobil svět nádherou úsvitu následujícího po noci, v němž se narodil Ten, který zvěstoval Projev Tvé vše převyšující svrchovanosti, Úsvit Tvé božské Podstaty a Zjevení Tvého nejvyššího vladařství. Úpěnlivě Tě prosím, ó Stvořiteli nebes a Tvůrce jmen, abys milostivě pomohl těm, kteří se uchýlili do stínu Tvého hojného milosrdenství a pozvedli své hlasy mezi národy světa k velebení Tvého Jména.

Ó můj Bože! Spatřuješ Pána všeho lidstva uzavřeného v Jeho Největším vězení, hlasitě volajícího Tvé Jméno, hledícího na Tvou tvář, prohlašujícího to, co okouznilo obyvatele Tvých království zjevení a stvoření. Ó můj Bože! Spatřuji Svě vlastní Já jaté v rukou Tvých služebníků, přesto však světlo Tvé svrchovanosti a zjevení Tvé nepřemožitelné moci zářivě svítí z Jeho tváře, umožňujíc všem s jistotou poznat, že Ty jsi Bůh a že není jiného Boha kromě Tebe. Ani moc mocných Tě nemůže odradit, ani nadvláda vládců Tě nemůže přemoci. Činíš, cokoli se Ti zlíbí skrze Svou svrchovanost, která obklopuje všechny stvořené věci, a nařizuješ to, co si přeješ mocí Svého příkazu, jenž proniká celým stvořením.

Úpěnlivě Tě žádám při slávě Tvého Projevu a při síle Tvé moci, Tvé svrchovanosti a Tvého velebení, abys učinil vítěznými ty, kteří povstali, aby Ti sloužili, kteří pomáhali Tvé Věci a pokořili se před nádherou světla Tvé tváře. Učiň je pak, ó můj Bože, vítězi nad Tvými nepřáteli a dej, aby byli neochvějní ve Tvé službě, aby

skrze ně mohla být ustanovena svědectví o Tvém panství ve Tvých říších a projevena znamení Tvé nezdolné moci ve Tvých zemích. Vpravdě, jsi mocný činit cokoli se Ti zlíbí, není Boha kromě Tebe, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího.

Tato slavná Deska byla zjevena o výročí narození (Bába), abys ji mohl přednášet v duchu pokory a prosby a vzdávat díky Svému Pánu, Vševědoucímu, Se vším obeznámenému. Vynalož veškeré úsilí, abys prokázal službu Bohu, aby od tebe mohlo vzejít to, co zvěční tvou památku v jeho slavném a vznešeném nebi.

Rci: Velebený jsi, ó můj Bože! Úpěnlivě Tě žádám při Místě úsvitu Tvých znamení a při Zjeviteli Tvých jasných známek, abys dovolil, abych se mohl za všech okolností pevně přidržovat lana Tvé milující prozřetelnosti a vytrvale přilnout k lemu Tvé štědrosti. Započítej mě pak k těm, kterým změny a nahodilosti světa nedokázaly zabránit, aby Ti sloužili a prokazovali Ti věrnost, které nebyl nápor lidí s to odvrátit od velebení tvého Jména a oslavy Tvé chvály. Milostivě mi dopomož, ó můj Pane, činit cokoli miluješ a cokoli si přeješ. Umožni mi pak naplnit to, co povznese Tvé Jméno a roznlítí oheň Tvé lásky.

Ty jsi, v pravdě, Odpouštějící, Štědrý.

Ó HUSAYNE! Dej Bůh, abys byl vždy rozjasněný a zářivý, planoucí světlem Slunce pravdy a abys mohl rozvázat svůj jazyk k velebení Jména Božího, což je nejchvályhodnější ze všech činů.

Považ zástupy duší, které se zdály být nezměrně dychtivé a žízňivé, a přesto když se ve světě bytí vzdmul Oceán živoucích vod, zůstaly o něj připraveny, neboť nedokázaly upustit od planých preludů a být si přesvědčivě vědomy Toho, kdo je Předmětem všeho poznání. Toto selhání je odplata za skutky, které předtím napáchaly jejich ruce.

Vzdávej díky Milovanému světa, že ti milostivě dopomohl dosáhnout utvrzení v této slavné Věci. Snažně Ho navíc pros, aby v ní učinil Svě milované neochvějnými, neboť pobuřující spisy podněcovatelů nesváru jsou dodaleka rozšířeny a ryk zvěstovatelů zla se hlasitě pozvedá. Šťastní jsou ti, kteří hodili za hlavu vše ostatní kromě Boha a pevně se přidrželi toho, co jim nakázal Pán síly a moci.

Jeho sláva buď tobě a takovým, jimž bylo umožněno rozpoznat a přijmout tuto mocnou Věc.

TOTO je Deska, kterou Pán všeho bytí seslal ze Svého slavného postavení na počest toho, kdo uvěřil v Boha, Všemocného, Nadevše milujícího.

Požehnaný je poutník, který rozpoznal Vytouženého, a hledající, který dbal Volání Toho, kdo je stanoveným Cílem všeho lidstva, a učenec, který uvěřil v Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího.

Jak obrovský byl počet učenců, kteří se odvrátili od cesty Boží, a jak mnoho bylo lidí neučených, kteří porozuměli pravdě a pospíšili k Němu, řkouce: „Pochválen buď, ó Pane všech věcí viditelných a neviditelných.“

Při spravedlnosti Boží! Obzor světa je rozzářený světlem Největšího světla, přesto však si to většina lidstva neuvědomuje. Vpravdě Ten, kdož je Svrchovaná pravda, se pohybuje před zraky všech lidí. To dosvědčuje Ten, který prohlašuje v samém srdci světa: „Vpravdě není Boha kromě Mne, Všemocného nade všemi věcmi, ať minulosti či budoucnosti.“

Veliké je požehnání věřícího, jenž k Němu namířil své kroky a získal přístup do Jeho přítomnosti, a běda nechť postihne každého nevěřícího, který se odvrátil od Boha a následoval vzdorné a vyvržené.

Ó PŘÍTELI! V Bayánu jsme každému nařídili vidět v tomto Největším zjevení svými vlastníma očima a slyšet svými vlastníma ušima. Když však obzor světa osvítilo zářivé světlo tohoto Zjevení, mnoho lidí na toto božské přikázání zapomnělo, spustilo z očí toto nebeské nabádání a ponořilo se do marnivých představ, které zplodila jejich mysl. Vskutku, tvář slunce spravedlnosti a poctivosti je skryta za mraky planých preludů, jež vytvořili pošetilci. Tudíž není třeba se podívat nad tím, že pohyby ptáků temnoty přitahují pozornost. Skrze moc Jména Nejmilovanějšího přizvi vnímavé duše na Boží svatý dvůr, aby snad nezůstali připraveni o nebeské Zřídlo živé vody. On je v pravdě Milostivý, Odpouštějící.

Pohled milující laskavosti Boha - povznesen a veleben je On - byl ustavičně namířen k Jeho milovaným přátelům; vpravdě On je Ten, který ví a pamatuje si.

Ó JAVÁDE! Taková je velikost tohoto Dne, že sama Hodina je zachváčena vzrušením a všechna nebeská Písma doznávají jeho nezdolný majestát. V tento Den Kniha slavnostně dosvědčuje Jeho slávu a Váha je pohnuta, aby pozvedla svůj hlas. Toto jest Den, v němž Sirát hlasitě volá: „Já jsem přímá Stezka,“ a hora Sinaj provolává: „Vpravdě, Pán zjevení přišel.“

Lidé na zemi, jsouce přemoženi opilostí zvrácených sklonů, shledávají, že se nalézají ve stavu otupělosti. Jsou tudíž připraveni o podivuhodná znamení Boží, je jim zabráněno dosáhnout konečného cíle a jsou připraveni o volně plynoucí proudy božské milosti.

Patří se, aby lid Boží byl shovívavý. Měl by sdělovat Slovo Boží podle konkrétní míry porozumění a schopností posluchače, aby se snad děti lidí mohly probudit z nedbalosti a upřít své tváře k tomuto Obzoru, který je nezměrně povznesený nade všechny obzory.

Ó Javáde! Vždy ti byly a i nadále ti budou udělovány mnohočetné dary Boží. Chválen buď Bůh! Byl ti poskytnut štít před největší hrůzou a dokázal jsi se přiblížit k této Největší štědrosti v době, kdy bylo všem lidem zabráněno rozpoznat věčného Krále kvůli závojm světské slávy, jmenovitě kvůli současnému duchovenstvu. Chraň si toto svědectví pronesené Nadevše slavným perem tak draze jako svůj vlastní život a všemožně se usiluj je zachovat mocí Jména Toho, kdož je Milovaný celého stvoření, aby mohla být tato vznešená pocta důkazem proti očím a rukám lupičů. Vpravdě, tvůj Pán je Vykladač, Vševědoucí.

Předej pozdravy tohoto Ukřivděného všem milovaným přátelům v onom kraji a připomeň jim Naši podivuhodnou a vznešenou připomínku, aby snad mohli opustit věci běžné mezi nimi, mohli upnout svá srdce na to, co náleží Bohu, a zůstat očištěni od nepatřičných skutků a činností.

Nechť sláva Všemohoucího, Nadevše moudrého, spočine na tobě a na těch, kteří jsou s tebou spřízněni.

ČINÍME zmínku o něm, jenž byl váben Naším Voláním, když se pozvedlo z vrcholku všepřevyšující slávy, a upřel svou tvář k Bohu, Pánu stvoření. Je počítán k těm, kteří slyšeli a odvětili na volání svého Pána v době, kdy jsou národy světa zahaleny patrnými závoji. Dosvědčuje, co Bůh dosvědčil, a uznává svou víru v to, co pronesl Jazyk vznešenosti. O tom svědčí Pán Jmen v této podivuhodné Desce.

Ó Mé vznešené Pero! Přines mu Mým jménem radostné zvěsti o věcech, které Bůh, Mocný, Všemohoucí, pro něj vyhradil. Vskutku on byl po většinu času obklopen četnými trýzněmi, a vpravdě jeho milosrdný Pán je Tím, který vidí a zná všechny věci. Raduj se převelikou radostí, neboť tento Ukřivděný obrátil Svou tvář k tobě, v minulosti zmínil tvé jméno a zmiňuje ho i v této chvíli.

Mým milovaným přátelům předej připomínku v mém Jménu a doruč jim zvěsti o milostivých darech jejich Pána, Dárce, Nadevše štědrého. Z tohoto vznešeného postavení posíláme Náš pozdrav těm věřícím, kteří se pevně přidrželi Pevné rukojeti a zhluboka se napili vybraného vína stálosti z ruky přízně svého Pána, Všemohoucího, Nadevše chváleného.

V tento Den schopnost sluchu provolává: „Toto je můj Den, v němž naslouchám podivuhodnému Hlasu přicházejícímu z posvátných míst Vězení mého Pána, Jasného, Slyšícího.“ A schopnost zraku hlasitě volá: „Vpravdě, toto je můj Den, neboť hledím na Úsvit slávy zářivě svítící z příkazu Toho, jenž je Nařizovatel, Nadevše mocný.“ Požehnané ucho, které uslyšelo volání: „Pohled' a uvidíš Mne.“⁷² a šťastné oko, které patřilo na nejpodivuhodnější Znamení svítající z tohoto oslnivého obzoru.

Rci: Ó shromáždění vládců, učenců a mudrců! Přislíbený den nadešel a Pán Zástupů se objevil. Radujte se velikou radostí kvůli tomuto největšímu štěstí. Pomozte Mu pak mocí moudrosti a promluvy. Tak vám přikazuje Ten, který vždy prohlašoval: „Vpravdě, není Boha kromě Mne, Vševědoucího, Nadevše moudrého.“

Nechť Jeho sláva spočine na tobě a na těch, kteří jsou s tebou, a těch, kteří tě milují a popřávají sluchu slovům, jež pronášíš při velebení tohoto mocného, tohoto všepřevyšujícího Zjevení.

Ó TY, který nosíš Mé Jméno, Júd⁷³ (Štědrost)! Tobě buď Má Sláva. Popřej sluchu tomu, co jsi slyšel již dříve, když Denice svědectví zářivě svítla nad obzorem 'Iráqu, kdy Baghdád sloužil za Sídlo Trůnu tvého Pána, Vznešeného, Mocného.

Dosvědčuji, že jsi naslouchal melodii Boha a Jeho sladké řeči, naklonil svůj sluch vrkotání Holubice božského Zjevení a uslyšel Slavíka věrnosti prozpěvujícího své tóny na Větvi slávy: Vpravdě, není jiného Boha kromě Mne, Nesrovnatelného, Se vším obeznameného.

Ó ty, který nosíš Mé Jméno! Pohledy Boží milující laskavosti na tebe směřovaly a nepřestanou na tebe směřovat. Když jsi byl v Jeho přítomnosti, uslyšel jsi Hlas Jednoho pravého Boha - velebena buď Jeho sláva - a popatřil jsi na odhalenou nádheru Světla božského poznání. Zamysli se na chvíli! Jak vznešená je Promluva Toho, kdo je Svrchovaná pravda, a jak bídné jsou plané spory lidí! Haldy marnivých přeludů ucply lidské uši a zabránily jim slyšet Hlas Boží a závoje lidské učenosti a falešných představ zabránily jejich očím spatřit nádheru světla Jeho tváře. Paží síly a moci jsme zachránili množství duší z bahniště hrozícího zániku a umožnili jim dospět k Úsvitu slávy. Odkryli jsme navíc božské tajemství a nejjasnějším jazykem předpověděli budoucí události, aby ani pochyby nevěrných, ani popírání zlovolných, ani našeptávání nedbalých nemohlo odradit hledače pravdy od Zdroje světla Jednoho pravého Boha. Nicméně se zdá, že některé lidi zachvátila padoucnice, jiní jsou rozerváni stejně jako duté pahýly stromů. Opouštějí Boha, Nejvznešenějšího - Toho, před zjevením Jehož jediného verše se všechna Písma minulosti a dob nedávných stávají nicotnými a bezvýznamnými - a upínají svá srdce na lživé klevety a následují prázdná slova.

Dozajista jsi se zhluboka napil z oceánu Mé promluvy a byl jsi svědkem oslnivé nádhery slunce Mé moudrosti. Rovněž jsi uslyšel tvrzení nevěrců, kteří nejsou ani obeznámeni se základy Víry, ani neokusili tohoto vybraného Vína, jehož pečeť byla rozlomena mocí Mého Jména, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě postačujícího. Úpěnlivě pros Boha, aby bylo věřícím, kteří jsou obdařeni pravým porozuměním, milostivě umožněno dělat to, co Mu způsobuje potěšení.

Jak podivné, že navzdory zvonivému Volání a přes objevení se tohoto nejpodivuhodnějšího Zjevení vidíme, že většina lidí upnula svá srdce na marnosti světa a je bolestně zmatena a rozrušena z důvodu převládajících pochyb a zlovolných nárážek. Rci: Toto jest Den Samotného Boha, bojte se Ho a nebuďte z těch, kteří v Něho neuvěřili. Hod'te za hlavu plané klevety a popatřete na Mé Zjevení Mýma očima. K tomu jste byli nabádáni v nebeských Knihách a Písmech, ve Svitcích a Deskách.

Povstaň ke službě Věci svého Pána; pak předej lidem radostné zvěsti o tomto zářném Světle, jehož zjevení oznámil Bůh prostřednictvím Svých Proroků a Poslů. Nabádej navíc každého k dodržování rozvážnosti, jak to On nařídil, a ve Jménu Božím jim rad', rka: V tento Den Boží náleží každému, aby se zasvětil učení Věci s nejvyšší rozvážností a neochvějností. Když objeví čistou prst', nechť zaseje semeno Slova Božího, v opačném případě je vhodnější uchýlit se k mlčenlivosti.

Před nedávnem bylo v Karmínové knize Nadevše slavným perem zjeveno toto nejvznešenější Slovo: „Nebe božské moudrosti je osvíceno dvěma světly: konzultací a slitovností.“ Dejž Bůh, nechť je každému umožněno dodržovat toto závažné a požehnané slovo.

Jistí lidé se zdají být naprosto připraveni o porozumění. Uchopili lano planých přeludů a tak se zbavili Pevné rukojeti. Přisahám při mém životě! Kdyby na chvíli s poctivostí rozjímali nad tím, co Nadevše milosrdný seslal, všichni do jednoho by nadšeně pronesli tato slova: „Vpravdě, Ty jsi Pravda, zjevná Pravda.“

Náleží ti obrátit svůj zrak za všech okolností k Jednomu pravému Bohu a pilně se snažit sloužit Jeho Věci. Připomeň si, když jsi byl v Mé společnosti, uvnitř Svatostánku slávy, a slyšel jsi ode Mne to, co Ten, kdo rozmlouval s Bohem (Mojžíš), slyšel na Sinaji božského poznání. Tímto jsme ti milostivě pomohli, umožnili ti rozpoznat pravdu a dali ti poučení, abys mohl vzdávat díky svému štědrému Pánu. Měl bys chránit toto vznešené postavení skrze moc Mého Jména, Všemohoucí, Věrný.

Předej Mým jménem pozdravy Mým milovaným a dovol jim naslouchat Mému sladkému Hlasu. Takto ti přikazuje Ten, který ti přikazoval v minulosti; Já jsem v pravdě Nařizovatel, Se vším obeznámený. Sláva buď tobě a těm, kteří popřejí sluchu tvým slovům ohledně této velevýznamné Věci a kteří tě milují kvůli Bohu, Pánu světů.

Ó HAYDARE!⁷⁴ Tento Ukřivděný uslyšel tvůj hlas pozvednutý ve službě Věci Boží a je si dobře vědom pocitu radosti, který Jeho láska vyvolala ve tvém srdci a tvých ukrutných muk z toho, co postihlo Jeho milované. Přisahám při Pánu milosrdenství! Celý svět je zmožen smutkem, zatímco lidstvo matou pochybnosti a rozbroje. Lidé Boha, Pána Jmen, jsou tak žalostně sužováni nepřáteli, že nejvyšší Ráj zanařikal a obyvatelé nejvyššího Nebe a ti, kdož dnem i nocí krouží vůkol Trůnu, hlasitě zasténali.

Ó 'Alí! Bědy a smutky nejsou s to zkrotit tvého Pána, Nadevše milosrdného. Vskutku povstal, aby prosadil Věc Boží takovým způsobem, že zdrcující moc světa ani tyranie národů Ho nikdy nemohou vyděsit. Hlasitě

volá mezi nebem a zemí, řka: Přislíbený den nadešel. Pán stvoření prohlašuje: Vpravdě, není Boha kromě Mne, Všemohoucího, Přestědrého.

Ó 'Alí! Nezralí lidé si přejí udusit světlo Boží svými ústy a uhasit svými činy plamen v Hořícím keři. Rci: Vskutku bídný je váš stav, ó vy ztělesnění klamu. Bojte se Boha a neodmítejte nebeskou milost, která rozlila záři na všechny kraje. Rci: Ten, kdož je Ztělesnění skrytého Jména, se objevil, kéž byste to jen věděli. Ten, jehož příchod předpovídají nebeská Písma, přišel, kéž byste to jen chápali. Obzor světa je osvětlen nádherou tohoto Největšího zjevení. Pospěšte se zářícími srdci a nebuďte z těch, kdož jsou prosti porozumění. Stanovená Hodina udeřila a lidstvo je sraženo na zem. To dosvědčují poctění služebníci Boží.

Ó Haydar-'Alí! Přísahám při spravedlnosti Boží! Zatroubení Polnice Bayánu zaznělo, jak nařídil Pán, Milosrdný, a všichni, kdož jsou v nebesích a na zemi, upadli do mdlob kromě těch, jež se odpoutali od světa, pevně se přidržující Lana Boha, Pána lidstva. Toto jest Den, v němž země září oslnivým světlem tvého Pána, ale lidé jsou ztraceni v omylu a byli zahaleni jakoby závojem. Toužíme po znovuoobnovení světa, oni si však předsevzali skoncovat s Mým životem. Takto jim našeptávala jejich srdce v tento Den - Den, který byl rozjasněn zářivým světlem tváře jeho Pána, Všemocného, Všemohoucího, Nespoutaného. Matka knih pozvedla svůj Hlas, ale lidé jsou připraveni o sluch. Chráněná deska byla v pravdě zjevena, avšak většina lidstva si ji nepročetla. Popřeli milostivou přízeň Boha poté, co jim byla seslána a odvrátili se od Boha, Znalce věcí neviděných. Pevně přilnuli k lemu planých preludů nastavující své hřbety skrytému Jménu Všemohoucího.

Rci: Ó shromáždění duchovních! Buďte poctiví ve svém úsudku, zapřísahám vás při Bohu. Předložte pak jakékoli důkazy a svědectví, která vlastníte, pokud máte být počítáni k obyvatelům tohoto slavného příbytku. Upněte svá srdce k Úsvitu božského Zjevení, abychom mohli vašim očím odhalit stejné množství všech veršů, důkazů, svědectví, tvrzení a dokladů, jež vlastníte vy a ostatní příbuzenstva země. Bojte se Boha a nebuďte z těch, kdož si plně zaslouží trest Boha, Pána stvoření.

Toto jest Den, v němž Oceán poznání pozvedl svůj Hlas a vynesl své perly. Kéž byste to věděli! Nebe Bayánu bylo v pravdě pozdviženo na příkaz Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího. Přísahám při Bohu! Podstata poznání provolává tato slova: Hle! Ten, který je Předmětem všeho poznání, přišel a Jeho příchodem byly okrášleny posvátné Knihy Boha, Milostivého, Milujícího. Každé zjevení milosti, každé svědectví o velikých darech pochází od Něho a k Němu se navrátí.

Bojte se Boha, ó shromáždění pošetilých, a nestíhejte strastmi ty, kteří si nepřáli nic, než to, co si přál Bůh. Když navíc budete dbát mého volání, nenásledujte své sobecké tužby. Blíží se den, kdy se vytratí vše, co lze nyní spatřit, a vy budete vzlykat kvůli svému selhání ve své povinnosti vůči Bohu. O tomto svědčí tato zapsaná Deska.

Raduj se převelikou radostí, že jsme tě vzpomenuli nyní i v minulosti. Vskutku sladké vůně této vzpomínky přetrvávají a nedoznají změny po celou věčnost Jmen Boha, Pána lidstva. Milostivě jsme přijali tvé modlitby, tvou chválu, tvou práci na poli učení a služby, které jsi vykonal pro toto mocné Oznamení. Rovněž jsme naslouchali tomu, co pronesl tvůj jazyk na setkáních a shromážděních. Vpravdě, tvůj Pán slyší a pozoruje všechny věci. Oděli jsme tě šatem Mé spokojenosti v Mém nebeském Království a z božského Lotosového stromu, který je vztyčen na mezích údolí bezpečí a míru, umístěném na zářném Místě za slavným Městem, k tobě hlasitě voláme, řkouce: V pravdě není Boha kromě Mne, Vševědoucího, Nadevše moudrého. Přivedli jsme tě k životu, abys Mi sloužil, velebil Mé Slovo a prohlašoval Mou Věc. Upři své síly na to, pročez jsi byl stvořen Vůlí nejvyššího Nařizovatele, Dávného z dnů.

V tomto okamžiku vzpomínáme na Naše milované a přinášíme jim radostné zvěsti o Boží neutichající milosti a o věcech, které jim byly uděleny v Mé jasné Knize. Snášeli jste výtky nepřátel pro Mou lásku a neochvějně jste vystáli žalostné ukrutnosti na Mé Stezce, kterými vás bezbožníci stíhali. To dosvědčují Já Sám a Já jsem Vševědoucí. Jak nesmírný bezpočet míst zušlechtila vaše krev prolitá kvůli Bohu. Kolik jen bylo měst, v nichž se pozvedl hlas vašich nářků a v nichž se pozdvihlo kvílení vašich muk. Kolik jen bylo vězení, do nichž jste byli uvrženi zástupy tyranů. Dozajista vězte, že On vás učiní vítěznými, pozvedne vás nad národy světa a prokáže vaše vysoké postavení před zrakem všech národů. On zajisté nestrpí, aby ti, kteří jsou obdařeni Jeho přízní, přišli o odměnu.

Mějte se na pozoru, aby vás nerozesmutnily skutky spáchané ztělesněními planých představ nebo vás nezarmoutily činy spáchané všemi vzdornými utlačiteli. Chopte se kalicha stálosti mocí Jeho Jména, a pak se z něj pak zhluboka napijte skrze svrchovanost Boha, Mocného, Všemohoucího. Takto se Denice Mé něžně slitovnosti a milující laskavosti zaskvěla nad obzorem této Desky, abyste mohli vzdávat díky vašemu Pánu, Všemohoucímu, Nadevše štědrému.

Sláva, která se zářivě rozjitřila z nebe Mé promluvy, spočívá na tobě a na těch, kteří namířili své kroky k tobě a naklonili svůj sluch slovům, která pronesla tvá ústa ohledně tohoto slavného, tohoto vznešeného Zjevení.

PŘI spravedlnosti Boží! Matka knih je projevena a povolává lidstvo k Bohu, Pánu světů, zatímco moře prohlašují: Objevil se Největší oceán, z jehož vln lze slyšet burácející volání: „Vpravdě, není Boha kromě Mne, Nesrovnatelného, Vševědoucího“. A stromy hlasitě provolávají: Ó lidé světa! Hlas Božskému lotosového stromu jasně zní a pronikavé volání Pera slávy se hlasitě rozléhá: Popřejte sluchu a nebuďte z nedbalých. Slunce prohlašuje: Ó shromáždění duchovních! Nebe náboženství je roztrženo a měsíc rozřat ve dvě a národy na zemi shromážděny v novém vzkříšení. Bojte se Boha a nenásledujte ponoukání svých vášní, raději následujte Toho, o němž svědčí Písma Boha, Vševědoucího, Nadevše moudrého.

V tomto Zjevení se zopakoval příběh ze Sinaje a Ten, který rozmlouval na Hoře, hlasitě volá: Vpravdě, Vytoužený přišel, usazen na trůně jistoty, kéž byste to jen chápali. Nabádal všechny lidi, aby dodržovali to, co vede k povznesení Věci Boží a povede lidstvo na Jeho Přímou stezku.

Kolik jen utlačených bylo okouzleno Voláním Božím! Jak veliké jen bylo množství mocných, kteří povstali, aby spáchali násilné činy, jež přiměly obyvatele nejvyššího Ráje k nářku a prodlévající v tomto slavném příbytku donutily k žalostnému bédování! Jak veliký jen byl zástup chudých, kteří se napili vybraného vína božského zjevení, a kolik jen bylo bohatých, co se odvrátili, popřeli pravdu a prohlásili svou nevíru v Boha, Pána tohoto požehnaného a podivuhodného Dne!

Rci: Bojte se Boha a poté se přidrže spravedlnosti ve svém úsudku o tomto Velkém Oznamení, před nímž, sotvaže se zaskvělo, se každé významné oznámení se zbožností hluboce poklonilo. Rci: Ó shromáždění pošetilých! Když Ho odmítnete, jakým důkazem můžete prokázat svou věrnost předchozím Poslům Božím nebo prozkoumat vaši víru v to, co On seslal ze Svého mocného a vznešeného Království? Jaký prospěch vám přinese vaše vlastnictví? Jakou ochranu vám mohou dopřát vaše poklady? Žádnou, přísahám při Duchu Božím, který proniká všemi, co jsou v nebesích a na zemi. Odvrhňte to, co jste nashromáždili rukama planých přeludů a marných představ, a pevně se přidrže Knihy Boha, která byla seslána prostřednictvím Jeho všepodmaňující a neporušitelné pravomoci.

Tvůj dopis byl předložen tomuto Ukřivděnému a na tvou počest jsme zjevili tuto Desku, z níž se šíří vůně milostivé přízně tvého Pána, Slitovného, Štědrého. Úpěnlivě prosíme Boha, aby tě učinil praporcem vztyčeným ve městě Svě připomínky a aby povznesl tvé postavení v této Věci - Věci, pod jejímž stínem spatří upřímní lidé Boha, jak národy a příbuzenstva země hledají útočiště. Vpravdě tvůj Pán ví a obeznamuje. Navíc Ho snažně prosíme, aby tě zahrnul tím nejlepším z toho, co je schraňováno v Jeho Knize. On je v pravdě Tím, jenž slyší a odpovídá na volání.

Vytrvej v pomoci Jeho Věci skrze posilující moc zástupů moudrosti a promluvy. Tak to bylo nařízeno Bohem, Milostivým, Nadevše chváleným. Požehnaný je věřící, který přijal Pravdu v tento Den, a člověk pevného odhodlání, jehož zástupy tyranie nebyly s to vyděsit.

Sláva, jež se zaskvěla nad obzorem promluvy, buď tobě a těm věřícím, kteří se chopili kalichu Jeho zapečetěného vína mocí Jeho Jména, Sám Sobě dostačující a zhluboka se napili, navzdory těm, kteří odmítli Toho, v něhož předtím vyznávali víru - těm, kteří zpochybnili pravdu tohoto Velkého Oznamení, o němž Bůh dosvědčoval ve Svě drahocenné a odvěké Knize.

Ó MUHAMMADE Husayne! Buď připraven přijmout proudy milující laskavosti Boha, Pána světů. Nadevše Milosrdnému se uráćilo obdařit tě perlami poznání z Oceánu milosti Boha, Všemohoucího, Nejvznešenějšího.

Kde je člověk hlubokého porozumění, který rozpozná a pochopí pravdu? Kde lze nalézt člověka s darem sluchu, který bude naslouchat Mému podivuhodnému Hlasu volajícímu z říše slávy? Kde je duše, která upře svou tvář k Božskému lotosovému stromu takovým způsobem, že ji ani drtivá moc králů ani divoká vřava jejich poddaných neodradí, pozvedne svůj hlas uprostřed celého stvoření skrze moc moudrosti a promluvy a dosvědčí to, co Bůh dosvědčil, že vpravdě není Boha kromě Něj, Mocného, Nepřemožitelného, Všemohoucího, Vědoucího, Moudrého.

Ó Husayne! Tvé Jméno bylo zmíněno v Největším vězení před tímto Ukřivděným a My jsme ti zjevili to, s čímž se žádná z knih světa nemůže měřit. O tom svědčí Král věčnosti, avšak většina lidstva je počítána k nedbalým. Z místa úsvitu svědectví jsme pozvedli Volání ke všem, kteří přebývají v říši stvoření. Mezi lidmi jsou tací, kteří byli tak uneseni vůní promluvy svého Pána, že ve své dychtivosti dosáhnout dvora přítomnosti Boha, Pána mocného trůnu, opustili vše, co náleží lidem. Jsou rovněž tací, kteří jsou bolestně zmateni a váhají. Jiní si pospíšili a rozpráhli křídla, aby odpověděli na Volání svého Pána, Dávného z dnů. Druzí se zase odvrátili, odmítli pravdu a nakonec neuvěřili v Boha, Všemohoucího, Nadevše chváleného. A ještě jsou tu jiní, kteří nad Ním pronesli rozsudek s takovou krutostí, že každá moudrá a chápající duše byla pohnuta k nářku. Milostivě jsme je povolali k řece, která je vskutku životem, zatímco oni se zjevnou nespravedlností nařídili prolévání Mé krve. Takto se Denice moudrosti zaskvěla shůry obzoru promluvy tvého Pána, Nadevše milosrdného. Kdybys dosáhl jejího světla, náleží ti velebit chválu tvého Pána a pravit: Vzdávám Ti díky, ó Bože světů.

Požehnaná jsi ty a ti, které svět a jeho marnosti nedokázaly zadržet od tohoto oslnivého Obzoru.

Předej pozdrav Mým jménem Mým milovaným. Nabádáme je, aby dodržovali moudrost, jak bylo nařízeno v Mé podivuhodné Knize.

Ó MÁ služebnice a Můj liste! Těš se velké radosti, vždyť tvé volání vystoupilo k Božskému lotosovému stromu a bylo vyslyšeno u nadevše slavného Obzoru. Vskutku není jiného Boha kromě Mne, Ukřivděného, Vyhnance.

Zjevili jsme se lidem, odhalili jsme Věc, vedli jsme celé lidstvo na Přímou stezku Boží, vyhlásili zákony a nařídili každému to, co mu skutečně přinese užitek ve světě tomto i příštím. A přece oni vynesli rozsudek prolít Mou krev, načež Nebeská panna hořce zaplakala, Sinaj bědovala a Věrný duch naříkal žalem.

V těchto dnech se lidé vylučují ze záplavy Božské milosti následováním šlépějí nevědomců, kteří sešli z cesty. Odvrhli za svá záda Oceán božského vědění a upnuli svůj zrak k těm pošetilcům, kteří se prohlašují za zběhlé v učenosti, aniž by to bylo podloženo jediným důkazem od Boha, Pána lidstva.

Dobře se ti povede, neboť jsi zanechala prázdných představ a pevně se chopila Božího Lana, které není žádný člověk schopen zpřetrhat. Považ milostivou laskavost Boží, velebena budiž Jeho sláva. Jak početné množství králů a královen na zemi bylo přes toužebná přání a nadějná očekávání odloučeno od Toho, který je Touhou světa, zatímco ty jsi k Němu dospěla. Dá-li Bůh, vykonáš skutek, jehož vůně potrvá, dokud potrvají Jména Boží, velebena budiž Jeho sláva. Při spravedlnosti Boží. Oslovení „ó Má služebnice“ dalece převyšuje cokoli jiného, co lze spatřit na tomto světě. Zakrátko se oči lidstva rozzáří a rozradostní rozpoznáním toho, co bylo zjeveno Naším Perem slávy.

Požehnaná jsi ty a požehnaná je matka, která tě vychovala. Považuj si hodnoty takového postavení a povstaň ke službě Jeho Věci takovým způsobem, aby tě prázdné představy a skryté nářky pochybujících nepřipravily o tvé pevné odhodlání. Denice jistoty oslnivě září, avšak lidé tohoto světa pevně lnou k planým představám. Oceán Božského vědění vystoupil do výše, zatímco děti lidí se drží lemu pošetilců. Avšak bez nevyčerpatelné Boží milosti, velebena budiž Jeho sláva, nemůže nikdy žádný protijed vyléčit tyto chronické nemoci.

Vyříd' Mé pozdravy služebnicím Boha v onom kraji a přines jim radostnou novinu, že jim bylo uděleno Jeho láskyplné milosrdenství a Jeho milost. Vskutku vysoké je postavení, které jsme pro tebe předurčili. Patří se, abys vzdávala chválu a díkůvzdání Pánu, Štědrému, Nejšlechetnějšímu. Oslavován buď Bůh, Vznešený, Velký.

Jednou bylo proneseno toto vznešené Slovo Jazykem Vlastníka všeho bytí a Pána trůnu na výsostech a dole na zemi, velebena jest sláva Jeho promluvy: Zbožnost a odpoutanost jsou totožné se dvěma největšími světly na nebi učení. Požehnaný je ten, který dosáhl tohoto nejvyššího postavení, tohoto příbytku vše převyšující svatosti a vznešenosti.

TOTO je Deska seslaná Nadevše milosrdným z Království promluvy všem, kteří přebývají na zemi. Šťastný je člověk, který pozorně naslouchal a popřál sluchu a běda tomu, kdo sešel z cesty a pochyboval. Zářící světlo Boží tváře osvítilo tento Den - Den, kdy Jazyk vznešenosti hlasitě volá: Království patří Bohu, Pánu Dne vzkříšení.

Tvé jméno bylo zmíněno v Naší Přítomnosti a My jsme ti ráčili zjevit to, co jazyk žádného z národů tohoto světa nedokáže popsat. Těš se nesmírné radosti, vždyť na tebe bylo pamatováno v Největším vězení a Tvář Dávného z dnů se k tobě obrátila z tohoto velebeného příbytku.

Vpravdě jsme zjevíli znamení, předložili nezvratné důkazy a povolali všechny lidi na přímou Stezku. Mezi lidmi jsou tací, kteří se odvrátili a popřeli pravdu, jiní nad Námi bez jediného důkazu či svědectví vynesli rozsudek. První se od Nás odvrátili náboženští vůdcové světa tohoto věku, ti, kteří Nás vzývají v době denní i noční a kteří zmiňují Mé Jméno spočívající přítom na svých honosných trůnech. Avšak když jsem se lidem projevil, povstali proti Mně takovým způsobem, že dokonce i kameny sténaly a hořce naříkaly.

Velká je tvá blaženost, neboť jsi pozorně naslouchal Jeho Hlasu, obrátil jsi k Němu svou tvář a dbal Volání svého Pána, když přišel vybaven nepřekonatelnou mocí a svrchovaností.

Ó MÁ služebnice a Můj liste! Vzdej poděkování Nejmilovanějšímu světu za to, že jsi dosáhla této nesmírné milosti v době, kdy o ni učenci a vysoce postavení lidé tohoto světa zůstali připraveni. Jmenovali jsme tě „listem“, abys tak jako listy mohla být probuzena vlídným větrem Boží Vůle, velebena budiž Jeho sláva, stejně jako jsou listy stromů rozhýbány vanoucími větry. Poděkuj svému Pánu za tuto brilantní promluvu. Kdybys vnímala sladkost oslovení „ó Má služebnice“, shledala by ses odpoutanou ode všeho lidstva, ve dne v noci zbožně rozmlouvající s Tím, který je jedinou Touhou tohoto světa.

Slovy neporovnatelné nádhery jsme se výstižně zmínili o takových listech a služebnicích, které se plnými doušky napily živých vod nebeské milosti a které ponechaly své oči obrácené k Bohu. Jsou vskutku šťastné a požehnané. Brzy Bůh zjeví jejich postavení, jehož vznešenost nelze žádnými slovy patřičně vylíčit, ani náležitě popsat.

Nabádáme Tě, abys činila to, co poslouží k podpoře zájmů Boží Věci mezi muži a ženami. On slyší volání přátel a hledí na jejich činy. Vpravdě, On je Slyšící a Vidící.

Nechť na tobě a na nich spočine sláva Boha, Mocného, Vševědoucího, Nejmoudřejšího.

Ó SLUŽEBNICE Boha! Naslouchej pozorně Hlasu Pána Jmen, který ze Svého Vězení k tobě obrátil Svůj pohled a činí o tobě zmínku.

On poskytl pomoc každému poutníku, milosrdně vyslyšel každého prosebníka a dovolil vstoupit každému hledači pravdy. V tento Den je Přímá stezka projevna, Váhy Boží spravedlnosti nastaveny a světlo ze slunce Jeho štědrosti září v plném jasu, avšak jako mračna zasáhla skličující temnota utlačitelů a stala se bolestnou překážkou mezi Denicí nebeské milosti a lidmi tohoto světa. Požehnaný jest ten, který roztrhal ve dvě zahalující závoje a je osvícen oslnivým světlem božského Zjevení. Považ, jak početné je množství těch, kteří se započítali mezi moudré a učené, nicméně v Den Boží byli připraveni o proudy nebeské štědrosti.

Ó Můj liste, ó Má služebnice! Važ si ceny tohoto požehnaní a láskyplného milosrdenství, jimiž jsi byla zahrnuta a které vedlo tvé kroky k Úsvitu slávy.

Jménem tohoto Ukřivděného předej pozdravy těm služebnicím, které uctívají Boha a potěš jejich srdce ujištěním o Jeho milující prozřetelnosti.

UPŘI svůj pohled na moudrost ve všech věcech, neboť to je spolehlivý protilek. Kolikrát moudrost přeměnila nevěřícího ve věřícího a nepřítele v přítele? Zachovávat ji je naprosto neodmyslitelné, vždyť

toto téma bylo vyloženo v nesčetných Deskách, které byly zjeveny z nebes Vůle Toho, který je Projevem světla jednoty Boží. Dobře je těm, kteří jednají podle toho.

Bez ustání soustřeďuj svoji pozornost na to, co způsobí, že bude velebeno Slovo Boží. V tomto Největším zjevení jsou dobré skutky a úctyhodný charakter pokládány za Boží zástupy, podobně jako Jeho požehnané a svaté Slovo. Tyto zástupy jsou magnety pro lidská srdce a účinnými prostředky k odemykání dveří. Ze všech zbraní na světě je tato nejsilnější.

Snažně pros Boha, aby byl všem lidem milostivě nápomocen při dodržování toho, co Jeho Nadevše slavné pero zaznamenalo ve svatých Knihách a Deskách.

TENTO Ukřivděný se pochvalně zmiňuje o tom, kdo obrátil svou tvář k Neporovnatelnému, Vševědoucímu, kdo dosvědčuje Jeho jednotu, stejně jako ji dosvědčovalo Nadevše slavné pero, svižně se mňhající v aréne promluvy. Požehnaná je duše, která rozpoznala svého Pána a běda tomu, kdo žalostně sešel z cesty a pochyboval.

S člověkem je to jako se stromem. Je-li ozdoben ovocem, je a navždy bude hoden chvály a úcty. Pokud strom nenese ovoce, patří do ohně. Ovoce lidského stromu je znamenité, vysoce žádoucí a s láskou uchovávané. Patří k němu čestná povaha, ctnostné skutky a příjemná promluva. Jaro u pozemských stromů nastává jednou do roka, zatímco u lidských stromů se objevuje ve dnech Boha, velebena budiž Jeho sláva. Kdyby byly stromy životů lidí za tohoto božského Jara ozdobeny právě zmíněným ovocem, zář světla Spravedlnosti by zajisté osvětila všechny, kdo přebývají na zemi, a každý by setrval v klidu a spokojenosti pod útočiště skýtajícím stínem Toho, který je Cílem všeho lidstva. Vodou je těmto stromům živá voda posvátných Slov, která pronesl Milovaný tohoto světa. Ve chvílce se takové stromy zasadí a během další chvílky jejich větve prostřednictvím proudících spršek Božského milosrdenství dosáhnou nebes. Avšak uschlý strom nikdy nebyl ani nebude hoden jakékoliv zmínky.

Šťastný je věrný člověk, který se oděl šatem velikého úsilí a povstal, aby sloužil této Věci. Taková duše vpravdě dosáhla vytouženého Cíle a pochopila Záměr svého stvoření. Avšak nesčetněkrát běda svévolným, kteří jsou jako ty uschlé listy spadlé do prachu. Zakrátko je smrtelné porvy zanesou na místo pro ně určené. Nevědomí přišli, nevědomí setrvali a nevědomí se odebrali do svých příbytků.

Svět bez ustání provolává tato slova: Pozor, jsem pomíjivý, a stejně tak i všechny mé vnější podoby a barvy. Dej pozor na proměny a nahodilosti ve mně zosnované a probuď se z dřímoty. Přesto není bystrého oka, které by vidělo, ani slyšícího ucha, které by pozorně naslouchalo.

V tento Den vnitřní sluch volá: Vskutku se mi dostalo dobra, dnes je můj den, neboť Hlas Boží hlasitě zní. A podstata vidění zvolala: Jsem požehnána, toto je můj den, neboť Dávná krása oslnivě září z nejvznešenějšího Obzoru.

Patří se, aby lid Bahá vzýval a snažně prosil Pána Jmen, aby snad lidé světa nebyli připraveni o výlevy milosti v Jeho dnech.

V minulosti byli duchovní zmateni touto otázkou, kterou je během raných let Svého života opakovaně slychal pokládat Ten, který je Svrchovaná pravda: „Jaké je ono Slovo, které jakmile jej Qá'im vysloví, způsobí, že se náboženští vůdcové vydají na úprk?“ Rci: Toto Slovo je nyní projevono a vy jste prchli, ještě než jste je slyšeli, ačkoliv si to neuvědomujete. A to požehnané, to skryté, to utajené a drahocenné Slovo je toto: „ON' se nyní objevil v šatu 'JÁ'. On, který byl ukryt před očima smrtelníků, hlasitě volá: Hle! Já jsem Nadevše projevony.“ Toť ono Slovo, které způsobilo, že se údy nevěřících zachvěly. Veleben buď Bůh! Všechna nebeská Písma minulosti dosvědčují velikost tohoto Dne, velikost tohoto Projevu, velikost Jeho znamení, velikost Jeho Slova, velikost Jeho stálosti, velikost Jeho nadevše vznešeného postavení. Přesto přese všechno zůstali lidé nedbalí a jakoby závojem zahalení. Vskutku všichni Proroci si toužebně přáli dospět k tomuto Dni. David praví: „Kdože mě přivede do Opevněného města?“⁷⁵ Opevněným městem je míněno 'Akká. Jeho opevnění je velice silné a tento Ukřivděný je uvězněn za jeho zdmí. Podobně je zjeveno v Koránu: „Vyved' lid svůj z temnoty do světla a ohlaš jim dny Boží.“⁷⁶

Sláva udělená tomuto Dni byla jednoznačně zmíněna a jasně vyložena ve většině nebeských Knih a Písem. Přesto však duchovní této doby lidem bránili v tomto vše převyšujícím postavení a znemožňovali jim přiblížit se k Vrcholu slávy, tomuto Nejvyššímu cíli.

Jsi požehnaná, vždyť temnota marných představ byla bezmocná zadržet tě před světlem jistoty a prudký útok lidí tě nedokázal odvrátit od Pána lidstva. Važ si hodnoty tohoto vysokého postavení a snažně pros Boha, velebena je Jeho sláva, aby ti milostivě umožnil si je uchovat. Nehynoucí panství náleží výlučně Jednomu pravému Bohu a Jeho milovaným a bude jim náležet navždy.

Sláva zářící z obzoru věčnosti spočívá na tobě a na těch, kteří se pevně drží Božího Lana, které není žádný člověk schopen zpřetrhat.

TEN, jenž vede k pravému vítězství, přišel. Při spravedlnosti Boží! Je zcela schopen rozvířit svět mocí jediného Slova. Uloživši všem lidem zachovávat moudrost, přilnul Sám k lanu trpělivosti a odevzdanosti.

Hliněné hroudy světa se vydaly navštívit ozdobené, oslnivé, karmínové Město Boží a jistí vyslanci z Persie tajně podněcují rozbroje, ačkoli navenek předstírají, že jsou laskaví a mírní. Milostivý Bože! Kdy se tato svět postihující lstivost přemění v upřímnost? Nabádání Boha, Pravdivého, obklopila svět, ale jejich vliv nebyl až do nynějška odhalen. Nepatřičné skutky lidí je zadržely od toho, aby k Němu dospěli. Úpěnlivě prosíme Boha - On jest veleben a oslavován - aby spustil z mraků božské milosti překypující déšť Svě štědrosti na všechny Svě služebníky. Vpravdě, On je mocný nade všemi věcmi.

Ó 'Alí-Hajdare! Ó ty, který jsi povstal ke službě Mé Věci a jsi zaměstnán velebením chvály Boha, Pána mocného trůnu! Emblémům spravedlnosti a vykonavatelům poctivosti je nepochybně jasné a zřejmé, že tento Ukřivděný, posílen všepřevyšující mocí Království, usiluje zahladit mezi národy a příbuzenstvy země každou známku nepořádku, neshod, sporů, rozdílu či nejednoty, a právě z tohoto jediného důvodu, kterým je tento velký, tento veledůležitý cíl, byl znovu a znovu uvrhnut do vězení a po mnoho dní a nocí podroben řetězům a poutům. Požehnaní ti, kteří s poctivostí a spravedlností posuzují tuto nepřekonatelnou Věc, toto slavné Oznámení.

TOTO je Deska seslaná Pánem milosrdenství, aby se lidé světa měli možnost přiblížit k tomuto Oceánu, který se vzdouvá mocí Jeho vznešeného Jména. Mezi lidmi jsou ti, kteří se od Něho odvrátili a popřeli Jeho svědectví, zatímco jiní se plnými doušky napili vína ujištění ve slávě Jeho Jména, jež prostupuje všemi stvořenými věcmi. Žalostnou ztrátu vskutku utrpěli ti, kteří naklonili svůj sluch krákání havrana a odmítli naslouchat sladkému štěbetání Ptáka Nebes, zpívajícího na větvích Stromu věčnosti: Vpravdě, není jiného Boha kromě Mne, Vševědoucího, Nadevše moudrého. Toto jest Den, který byl osvěcen nádherou světla Naší tváře - Den, kolem něhož zbožně krouží všechny dny a noci. Požehnaný je člověk hlubokého chápání, který porozuměl, a člověk trýzněný žízni, který se zhluboka napil z tohoto oslnivého Zřídla. Požehnaný je člověk, který uzná pravdu a usilovně se snaží sloužit Věci svého Pána, Mocného, Všemohoucího.

Ó služebníku, který jsi upřel svůj zrak na Mou tvář! Naslouchej Hlasu svého Pána, Nadevše milostivého, hlasitě volajícího z úsvitu vznešenosti a majestátu. Vpravdě Jeho Volání tě přiblíží k říši slávy a způsobí, že budeš velebit Jeho chválu takovým způsobem, že to okouzlí každou stvořenou věc, a opěvovat Jeho slávu tak, že to ovlivní celé stvoření. Vpravdě, tvůj Pán je Ochránce, Milostivý, O všem obeznámený.

Shromáždí přátele Boží v oné zemi a seznam je s Mou nesrovnatelnou připomínkou. Zjevili jsme pro ně Desku, z níž vůně Nadevše milosrdného ovanula říši existence, aby mohli jásat převelikou radostí a zůstat neochvějní v této podivuhodné Věci.

V době, kdy jsme pobývali ve vězení, jsme zjevili Knihu, kterou jsme pojmenovali „Nejsvětější kniha“. V ní jsme ustanovili zákony a ozdobili ji příkázáními tvého Pána, který vládne pravomocí nade všemi, kdož jsou v nebesích a na zemi. Rci: Přidržte se jí, ó lidé, a dodržujte to, co v ní bylo sesláno z podivuhodných nařízení vašeho Pána, Odpouštějícího, Štědrého. Vpravdě vám to bude ku prospěchu v tomto světě i v příštím a očistí vás ode všeho, co vám nepřísluší. On je vskutku Nařizovatel, Vykladač, Dárce, Štědrý, Milostivý, Nadevše chválený.

Veliké je tvé požehnaní, ježto jsi byl věrný Smlouvě Boha a Jeho Závěti a kvůli tomu, že jsi byl poctěn touto Deskou, skrze niž je tvé jméno zaznamenáno v Mé Střežené Desce. Zasněť se službě Věci svého Pána, chovej ve svém srdci Jeho připomínku a oslavuj Jeho chválu takovým způsobem, aby se každá vzpurná a nedbalá duše mohla probudit z dřímoty.

Takto se Nám uráčilo udělit ti znamení přízně z Naší přítomnosti a Já jsem vpravdě Odpouštějící, Nadevše milosrdný.

TOUŽÍME učinit zmínku o tom, který k Nám upřel svou tvář, a nechat jej znovu se hluboce napít z životodárných vod Naší milostivé prozřetelnosti, aby se mohl přiblížit k Mému Obzoru, být ozdoben Mými přídomky, vznášet se v Mém povětří, být utvrzen v tom, co zapříčiní, že se svatost Mé Věci projeví mezi Mým lidem, a oslavovat Mou chválu způsobem, který přiměje každou váhající duši, aby si pospíšila, každé nehybné stvoření, aby se povzneslo k letu, každou smrtelnou schránku, aby byla uchváčena, každé ochladlé srdce, aby se roznítilo životem, a aby každý skleslý duch zaplesal radostí. Tak to přísluší tomu, jenž obrátil svou tvář k Mé tváři, vstoupil do stínu Mé milující laskavosti a přijal Mé verše, které prostoupily celý svět.

Ó 'Alí! Ten, kdož je Úsvitem božského Zjevení, k tobě volá touto nejpodivuhodnější promluvou. Při spravedlnosti Boží! Kdybys byl přítomen před Mým Trůnem a naslouchal Jazyku moci a vznešenosti, obětoval bys své tělo, svou duši, svou celou bytost na znamení své lásky k Bohu, Vládci, Ochránci, Vševědoucímu, Nadevše moudrému a byl bys tak uchváčen půvabem Jeho Hlasu, že by každé pero bylo bezmocné vypovědět tvé postavení a všichni výmluvní řečníci by byli zmateni ve svém pokusu je popsat. Uvažuj na chvíli o tomto Zjevení a jeho nepřemožitelné svrchovanosti, a pomoz mu pak, jak přísluší tvému Pánu, Milostivému, Nadevše štědrému. Poté nasměruj lid k Úsvitu slávy. Vpravdě, je to On Sám, který je usazen na Svém mocném Trůnu. Skrze Něj se rozzářil obzor tohoto Vězení a Jím byli osvíceni všichni, kteří jsou v nebesích a na zemi.

Ráčili jsme zmínit tvé jméno v minulosti a rovněž v této milostivé Desce, aby ses mohl opět nadechnout sladké vůně Nadevše milosrdného. Toto je znamení Mé přízně vůči tobě. Vzdávej díky svému Pánu, Nejštědřejšímu, Vševidoucímu.

Netruchli nad tím, že lidé selhali a neporozuměli Pravdě. Záhy shledáš, jak se obrací k Bohu, Pánovi veškerého lidstva. Vskutku jsme mocí Nejvznešenějšího slova objali celý svět a blíží se doba, kdy si Bůh podmaní srdce všech, kdož přebývají na zemi. On je v pravdě Všemohoucí, Nejmocnější.

Vzpomínáme z této země rovněž na tvého bratra, aby se mohl těšit z Mé zmínky o něm a být z těch, kteří přemítají.

Ó příteli! Nejmilovanější tě volá z tohoto Největšího vězení a nabádá tě, abys dodržel to, co Mé vznešené Pero zjevilo v Mé Nejsvětější knize, aby ses toho mohl pevně přidržet s takovým odhodláním a silou, která je zrozena ze Mne, a Já vpravdě jsem Nařizovatel, Nejmoudřejší.

Veliké je vskutku tvé požehnání, neboť ti byla udělena Jeho neutuchající milost a bylo ti pomozeno rozpoznat tuto Věc - Věc, jejíž mocí se nebesa svinula a každá vzosná a nebetyčná hora byla rozptýlena na prach.

Skrze Naši bezmeznou milost navíc činíme zmínku o tvé matce, které byla udělena výsada rozpoznat Boha. Zasíláme jí Náš pozdrav z tohoto slavného postavení. Vzpomínáme na každého z vás, na muže i ženy, a z tohoto Místa - Dějiště nesrovnatelné slávy - vás všechny považujeme za jednu duši a posíláme vám radostné zvěsti o božském požehnání, které předcházelo všem stvořeným věcem, a o Mé připomínce, která prostupuje každým, ať mladým či starým. Sláva Boží spočívá na vás, ó lidé Bahá. Jásejte převelikou radostí prostřednictvím Mé připomínky, neboť On je vskutku s vámi po všechny časy.

POPŘEJ sluchu tomu, co ti Duch sděluje z veršů Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího, aby tě mohlo Jeho Volání přilákat k Vrcholku všepřevyšující slávy a přiblížit tě k Postavení, kde shledáš celou svou bytost roznicenou ohněm lásky Boží do té míry, že ani nadvláda vládců, ani našeptávání jejich vazalů jej nebude moci uhasit a povstaneš mezi národy světa, abys oslavil chválu svého Pána, Vlastníka Jmen. Toto jest, co ti přísluší v tento Den.

Vypovíme ti věc, která se stala v minulosti, aby sis mohl uvědomit sladkost této promluvy a být si vědom těch událostí, jež se udály v dřívějších dobách. Vpravdě, tvůj Pán je Napomínatel, Milostivý, Nejmilovanější.

Rozpomeň se na dny, kdy Ten, který rozmlouval s Bohem, pásl v pustině ovce Jitra, Svého tchána. Zaslechl Hlas Pána lidstva přicházející z Hořícího keře, jenž se rozezvučel nad Svatou zemí, provoláváje: „Ó Mojžíši! Vpravdě, Já jsem Bůh, tvůj Pán a Pán tvých předků, Abraháma, Izáka a Jákoba.“ Byl tak unesen uchvacujícím

tónem onoho Hlasu, že se odpoutal od světa a vydal se směrem k faraónovi a jeho lidu, obdařen mocí tvého Pána, který vládne svrchovaností nade vším, co bylo a bude. Lidé světa nyní slyší to, co slyšel Mojžíš, ale nerozumí tomu.

Rci: Přisahám při spravedlnosti Boží! Zakrátko pomine okázalost ministrů státu a moc vladařů, paláce potentátů budou zpustošeny a ohromující stavby císařů sraženy do prachu, avšak přetrvá to, co jsme pro vás nařídili v Království. Náleží vám, ó lidé, vynaložit nejvyšší snahu, aby vaše jména mohla být zmíněna před Trůnem a vy jste se mohli vykázat tím, co zvěční vaši památku po veškerou věčnost Boha, Pána veškerého bytí.

Vzpomeň Mým jménem na milované v oné zemi, předej jim Můj pozdrav a potěš jejich srdce zvěstmi o tom, co pro ně bylo zjeveno z tohoto slavného postavení.

Rci: Mějte se na pozoru, aby vás nevydělala zdrcující moc utlačitelů. Blíží se den, kdy bude každý symbol marnivé slávy uvržen v nicotu, pak užijete nepremožitelnou svrchovanost svého Pána, vládnoucího nade všemi viditelnými a neviditelnými věcmi.

Střežte se, aby vás v tento Den nezadržely závoje před proudy Jeho štědrosti. Odvrhněte věci, které vás odvádějí od Boha, a vytrvejte na této do daleka se táhnoucí Cestě. Nepřejeme si pro vás nic než to, co vám prospívá, jak to bylo zapsáno v Jeho Střežené Desce. Často vzpomínáme na Naše milované, avšak shledali jsme, že nevyhovují tomu, co jim přísluší na Dvoře přízně jejich Pána, Milostivého, Odpouštějícího, krom těch, které Bůh toužil ušetřit. Vpravdě, On je mocný činit, cokoli se Mu zlíbí. On dává a odpírá. On je vskutku Věčná pravda, Znalec věcí neviděných.

Chopte se, ó milovaní Nadevše milosrdného, kalichu věčného života nabídnutého rukou štědré přízně vašeho Pána, Vlastníka celého stvoření a pak se z něho zhluboka napijte. Přisahám při Bohu, že budete natolik uchvázeni, že povstanete, abyste velebili Jeho Jména a hlásali Jeho promluvy mezi národy na zemi a dobyli města lidských srdcí ve jménu vašeho Pána, Všemohoucího, Nadevše chváleného.

Navíc každému oznamujeme radostné zvěsti ohledně toho, co jsme zjevili v Naší Nejsvětější Knize - Knize, z jejíhož obzoru září denice Mých příkázání na každého pozorovatele a každého pozorovaného. Pevně se jí přidrže a naplňujte to, co je v ní zjeveno. Vskutku toto je pro vás lepší než všechno, co bylo na světě stvořeno, kéž byste to jen věděli. Střežte se, aby vám pomíjivé věci lidského života nezabránily obrátit se k Bohu, Pravdivému. Rozjímejte ve svých srdcích nad světem a jeho sváry a proměnami, abyste tak mohli rozpoznat jeho cenu a postavení těch, kteří k němu upnuli svá srdce a odvrátili se od toho, co bylo sesláno v Naší Střežené Desce.

Takto jsme zjevili tyto svaté verše a seslali ti je, abys mohl povstat a velebit Jméno Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího. Sláva Boží buď tobě a takovým, kteří okusili z tohoto vybraného, zapečetěného Vína.

TENTO Ukřivděný pročel tvůj dopis v Největším vězení a je obeznámen s tvým dotazem ohledně Božích příkázání v otázce vzkříšení a prostředků obživy. Učinil jsi dobře, že jsi se zeptal na tyto otázky, neboť prospěch z toho získáš nejen ty, ale i ostatní služebníci Boží, jak navenek tak i vnitřně. Vpravdě, tvůj Pán zná všechny věci a ochotně odpovídá na volání.

Nejvyšší příčinou stvoření světa a všeho v něm jest, aby člověk poznal Boha. Kdokoli je v tento Den veden vůní roucha Jeho milosrdenství k tomu, aby získal přístup do neposkvrněného Příbytku, což je postavení rozpoznání Zdroje božských příkázání a Úsvitu Jeho Zjevení, navěky dosáhl všeho dobra. Po dosažení tohoto vznešeného postavení spočívá na každé duši dvojí povinnost. První je být neochvějná ve Věci s takovou neochvějností, že i kdyby se všechny národy světa pokoušely zabránit jí obracet se ke Zdroji Zjevení, byly by bezmocné tak učinit. Druhou je dodržování Božích nařízení, která vyprýštila ze studnice Jeho nebesky poháněného Pera. Neboť lidská znalost Boha se nemůže plně a přiměřeně rozvinout bez dodržování všeho, co Jím bylo nařízeno a je vyloženo v Jeho nebeské Knize.

Před rokem byla z nebe štědrosti Pána Jmen seslána Nejsvětější kniha. Dejž Bůh, ať ti může být milostivě umožněno naplňovat to, co v ní bylo zjeveno.

Co se týče prostředků obživy, měl by jsi se zabývat nějakým zaměstnáním vkládaje svou plnou důvěru v Boha. On na tebe dozajista sešle z nebes Svě přízně to, co je pro tebe určeno. On je v pravdě Bůh moci a síly.

Vzdávej díky Bohu, že tvůj dopis dosáhl přítomnosti tohoto Vězně a ze Sídla božské pravomoci byla zjevena odpověď, která ti je nyní zasílána. Toto je nezměrné požehnání, které ti udělil Bůh. Ačkoli to není v současnosti zřejmé, brzy tomu tak bude. Přísluší ti pravit:

Velebené buď Tvoje Jméno, ó Pane můj Bože! Jsem ten, který obrátil svou tvář k Tobě a vložil v Tebe svou veškerou důvěru. Úpěnlivě Tě prosím při Tvém Jménu, jímž se vzedmul oceán promluvy a rozvířily se vánky Tvého poznání, dovol, aby mi bylo milostivě pomůženo sloužit Tvé Věci a abych byl podnícen Tě vzpomínat a chválit Tě. Sešli pak na mě z nebe Svě štědrosti to, co mě uchrání před kýmkoli krom Tebe a bude mi ku prospěchu ve všech Tvých světech.

Vpravdě, Ty jsi Mocný, Nedostupný, Nejvyšší, Vědoucí, Moudrý.

Vysvětlivky k Bahá'u'lláhovým deskám

'Abdu'l-Bahá (23. 5. 1844 - 28. 11. 1921): Bahá'u'lláhův nejstarší syn, kterého Bahá'u'lláh jmenoval Svým nástupcem, vykladačem Svého Písma a hlavou světového Bahá'í společenství. V této funkci působil v letech 1892 - 1921.

Afnán: Doslova „ratolest“. Označení pro Bábovy mužské příbuzné.

Aghsán: Doslova „větev“. Označení pro Bahá'u'lláhovy mužské potomky.

'Akká: Město v severním Izraeli (hebrejsky Akko), kam byl Bahá'u'lláh poslán do Svého posledního vyhnanství. V tomto městě zjevil Nejsvětější knihu (Kitáb-i-Aqdas) a rovněž množství Desek, které obsahuje tato sbírka.

Annáš: Židovský velekněz v době Ježíše Krista. Tchán Kaifášův. (viz Jan 18,13)

Bábí víra: Náboženství založené Bábem roku 1844 v Íránu, jehož účelem bylo připravit lidi na příchod Bahá'u'lláha.

Bayán: Hlavní kniha Bábí víry, doslova „Promluva“. Bábí věřící jsou proto často označováni jako „lid Bayánu“.

Bod Bayánu: Bábův titul.

Deska: Obecný název pro Bahá'u'lláhovy spisy určené jednotlivcům, skupinám lidí či celému lidstvu, které jsou součástí Bahá'í písma. Slovo deska je odkaz na dvě kamenné desky, v nichž Bůh předal Mojžíšovi Své Slovo v podobě desatera přikázání. Bahá'u'lláhovy desky představují zjevené Boží slovo pro dnešní věk.

Dům spravedlnosti - většinou odkaz ke Světovému domu spravedlnosti, nejvyšší správní a zákonodárné instituci Bahá'í víry, kterou ustanovil Bahá'u'lláh ve Svém Písmu a jejíž sídlo je na hoře Karmel v Izraeli. Jeho devět členů je každých pět let voleno z Bahá'í věřících celého světa. Poprvé byl zvolen roku 1963.

Imám - titul dvanácti šíitských nástupců proroka Muḥammada. Byli přímými potomky Muḥammadova zetě a bratrance 'Alího. Šíité (stejně jako Bahá'í) považují 'Alího za jediného oprávněného nástupce proroka Muḥammada, na rozdíl od většinových sunnitů, kteří za první Muḥammadovy nástupce považují volené členy muslimské obce - tzv. chalífy. Titul imám se rovněž obecně užívá pro muslimské kněží.

Kába (Ka'bih) - Nejsvětější svatyně islámu v Mekce ve tvaru krychle. Muslimové ji během náboženské pouti dokola obcházejí na znamení úcty a podřízenosti Bohu.

Karmel: Hora ve městě Haifa v severním Izraeli. Svaté místo Bahá'í víry a sídlo Bahá'í světového centra. Karmel doslova znamená „hora Boží“ a je posvátným místem též pro křesťany a židy. Na této hoře zjevil Bahá'u'lláh roku 1890 Desku Karmelu.

Kitáb-i-Aqdas: Doslova „Nejsvětější kniha“. Hlavní kniha Bahá'í víry, která obsahuje Bahá'í zákony. Byla zjevena arabsky v 'Akká roku 1873. Bahá'u'lláhovy desky v této sbírce byly tudíž zjeveny po tomto roce.

Kitáb-i-Íqán: Doslova „Kniha jistoty“. Svatá kniha zjevená v perštině roku 1862. Nejdůležitější kniha pojednávající o duchovním významu Bahá'í víry. Kniha objasňuje hlavní smysl postupného zjevování jednotlivých náboženství, která v minulosti přinesli Projevy Boží. Vysvětluje význam obtížných a nesrozumitelných pasáží a termínů, které se objevují ve svatých knihách křesťanství, židovství i islámu. Tím pokládá základ k vyřešení teologických rozporů mezi náboženstvími.

Korán (Qur'án) - Svatá kniha islámu zjevená Muḥammadem.

Matka knih: Bahá'u'lláhova Nejsvětější kniha - Kitáb-i-Aqdas.

Menší mír: Bahá'í termín pro politickou dohodu mezi všemi státy světa stanovující základní závazky světové kolektivní bezpečnosti a odzbrojení. Poruší-li kterýkoli stát tuto dohodu a zaútočí-li na jiný stát, jsou všechny státy smluvně vázány útočníka odrazit a potrestat.

Muḥammad (570 - 632): zakladatel islámu, druhého nejmladšího světového náboženství po Bahá'í víře. Kolem roku 610 v Mekce vystoupil jako Posel Boží (Rasúlu'lláh). Zpočátku byl za své učení tvrdě pronásledován a roku 622 odešel do Medíny, kde založil první muslimské společenství. Když roku 632 Muḥammad zesnul, většina donedávna pohanské Arábie přijala islám.

Největší jméno: Bahá'u'lláhův titul.

Největší mír: Bahá'í termín. Jedná se o světový mír založený na duchovních principech Božího učení, nikoli o mír dojednaný politickými prostředky.

Největší vězení: Bahá'u'lláhovo označení pro vězení v 'Akká.

Odvěká krása: Titul Bahá'u'lláha.

Pečeť Proroků - Muḥammadův titul (Chátamu'l-anbijá').

Projev Boží: Bahá'í termín pro Zakladatele velkých zjevených světových náboženství jako např. Mojžíš, Ježíš, Muḥammad či Bahá'u'lláh.

Prorok: Termín se může vztahovat na Projevy Boží jako na zakladatele světových náboženství nebo na tzv. menší proroky, kteří prohlubují stávající náboženské učení, ale nezakládají nové náboženství - jako např. židovští proroci Izajáš, Daniel, Jeremiáš apod.

Prvotní bod: Bábův titul.

Riḍván: Označení pro ráj Boží spokojenosti. V zahradě téhož jména vyhlásil Bahá'u'lláh v Baghdádu roku 1863 Své Poselství.

Sadratu'l-Muntahá: Název stromu, který Arabové v dávných dobách zasazovali v poušti na konci cesty. Za ním již zpravidla začínalo město. Je to symbol pro Projev Boží.

Sinaj: Hora na Sinajském poloostrově v Egyptě, na níž Bůh předal Mojžíšovi desky s desaterem přikázání. Je to rovněž místo, na němž Bůh hovořil s Mojžíšem v hořícím keři.

Sirát: „Přímá stezka“ k Bohu či „most do nebe“.

Qayyúmu'l-Asmá': Jeden z hlavních a nejranějších Bábových spisů.

Věc Boží: Časté označení pro Bahá'í víru.

Země Yá: Yazd, město ve středním Íránu. Město četných perzekucí Bahá'í věřících v minulosti.

Země Mím: Mázindarán - provincie na sever od Teheránu u břehu Kaspického moře, v níž Bahá'u'lláh ve Svém dětství a mládí často pobýval.

Země Tá: Teherán, hlavní město Íránu. Bahá'u'lláhovo rodiště.

Zjevení: Proces, jímž Bůh lidem odhaluje Svou vůli v promluvách a spisech Projevů Božích

Číselné odkazy

1 Tato Deska se též někdy označuje jako Deska křesťanům.

2 Ježíš Kristus.

3 Ježíš Kristus, v islámské terminologii zvaný Rúhu'lláh, tj. Duch Boží.

4 Velekněz Kaifáš.

5 Šimon, zvaný Petr.

6 'Akká - město Bahá'u'lláhova uvěznění ve Svaté zemi v letech 1868 - 1877.

7 Ježíš Kristus.

8 Korán 81:6, 10.

9 Mírzá Hádí Dawlat-Ábádí byl jedním z duchovních města Isfahánu, jenž se stal Bábovým následovníkem. Později podporoval Mírzu Yahyá a byl jmenován jeho zástupcem v Íránu a jeho nástupcem. Během perzekucí namířených proti Bábí věřícím se zřekl své víry.

10 Insignie islámského duchovního - mulláha.

11 Korán 6:91.

12 Ustád 'Alí-Akbar-i-Banná, jeden z pevných věřících v Yazdu. Projektoval Mashríqu'l-Adhkár (Bahá'í Dům uctívání) v 'Ishqábádu a jeho návrhy schválil 'Abdu'l-Bahá. Ustád 'Alí-Akbar zemřel mučednickou smrtí v Yazdu v roce 1903.

13 Arabština.

14 Hájí Mírzá Haydar-'Alí byl vynikajícím perským Bahá'í učitelem a spisovatelem. Strávil devět let ve vězení a v súdánském vyhnanství v Chartúmu. Podnikl mnoho cest po Íránu a zesnul v prosinci 1920 ve Svaté zemi. Bahá'í poutníci ze Západu, kteří přicházeli na Bahá'í svatá místa v izraelské Haifě, jej znali jako Anděla hory Karmel.

15 Korán 34:12.

16 Ježíš Kristus.

17 Hájí Mullá Hádí Sábzivárí byl proslulým íránským filozofem a básníkem. Byl Bahá'u'lláhovým současníkem. Zesnul roku 1873.

18 Mírzá Abu'l-Qásim Faráhání - zvaný též Qá'im Maqám - byl vynikajícím básníkem a učencem za vlády Fath-'Alí Sháha. Byl přítelem Bahá'u'lláhova otce Mírzy Buzurga. Qá'im Maqám se stal roku 1821 perským předsedou vlády, avšak v roce 1835 byl usmrcen na příkaz Muḥammada Šáha z podnětu Hájí Mírzá Áqásího.

19 Srov.: Korán 4:129.

20 Korán 59:9.

21 Muḥammad Javád-i-Qazvíní, jemuž Bahá'u'lláh udělil titul Ismu'lláhi'l-Júd (Jméno Boží - Štědrost). Během Bahá'u'lláhova působení přepisoval mnoho Bahá'u'lláhových Desek. Následně však porušil Bahá'u'lláhovu Smlouvu (viz kniha Shoghi Effendiho „God Passes By“, str. 247 a 319).

22 Vesnice poblíž Isfahánu v Persii.

23 Mírzá Hádí Dawlat-Ábádí byl jedním z duchovních města Isfahánu, jenž se stal Bábovým následovníkem. Později podporoval Mírzu Yahyá a byl jmenován jeho zástupcem v Íránu a jeho nástupcem. Během perzekucí namířených proti Bábí věřícím se zřekl své víry. Byla mu též adresována část Bahá'u'lláhovy desky .

24 Mírzá Ashraf, který byl umučen ve městě Isfahánu. (Viz kniha Shoghi Effendiho „God Passes By“, str. 201 nebo část LXIX na straně 76 v Bahá'u'lláhových vybraných spisech, Bahá'í nakladatelství, 1994).

25 Dvě Ruce Věci Boží, Hájí Mullá 'Alí-Akbar Sháhmírzádí a Hájí Abu'l-Hasan Ardakání, Amín-i-Iláhi (Důvěrník Huqúqu'lláhu), byly původně zatčeny v Teheránu, uvězněny v Qazvínu v roce 1891 a pak převezeny do vězení v Teheránu.

26 Princ Mahmúd Mírzá, Jalálu'd-Dawlih, místodržitel města Yazdu v Persii.

27 Jamálu'd-Dín-i-Afghání (Viz kniha Shoghi Effendiho „God Passes By“, str. 296, 317).

28 Tj. písmeno „B“, druhé písmeno arabské abecedy.

29 Úvodní kapitola Koránu, která začíná písmenem „B“: Bismi'lláhi'r-Rahmání'r-Rahím (Ve Jménu Boha, Milosrdného, Slitovného). Tato kapitola Koránu byla zjevena dvakrát, jednou v Mekce a podruhé v Medíně.

30 Ježíš Kristus.

31 Mojžíš.

32 Tato Deska byla určena muži jménem Jalíl-i-Khu'í, jednomu z prvních věřících v ázerbájdžánské části Persie. Po Bahá'u'lláhově Odchodu porušil Smlouvu.

33 Srov.: Korán 14:33.

34 Srov.: Korán 21:23.

35 Do Mekky.

36 Srov.: Korán 3:91.

37 Muḥammadovi.

38 Mírzá Yahyá - Bahá'u'lláhův mladší nevlastní bratr a Jeho největší nepřítel.

39 Prorok Muḥammad.

40 srov.: Korán 83:6.

41 Mojžíš.

42 Korán 14:5.

43 Ježíš Kristus.

44 Země tajemství - město Adrianopol v evropské části Turecka (dnešní Edirne). Místo, kam byl Bahá'u'lláh v letech 1863 - 1868 poslán do vyhnanství.

45 Arabština.

46 Perština.

47 Prorok Muḥammad.

48 12 imámů šíitského islámu.

49 Báb.

50 Kitáb-i-Aqdas.

51 Zaynu'l-Muqarrabín byl jedním z raných věřících, kterého Bahá'í přátelé znají především díky jeho věrným přepisům Bahá'u'lláhových desek. (viz 'Abdu'l-Bahá: Memorials of the Faithful, str. 150 - 53)

52 Tj. takové půjčky, na něž se nevztahují úroky, a jsou splatné podle přání dlužníka.

53 V jedné ze Svých Desek Bahá'u'lláh říká: „Svatý strom (Sadrat) je v tomto smyslu Projevem Jednoho pravého Boha, budiž požehnan. Požehnaný strom v zemi Za'faránu odkazuje ke vzkvétající, svaté, požehnané a vůněmi zalité zemi, kde byl onen Strom zasazen.“

54 V mnoha pasážích, které následují a týkají se řeckých filosofů, Bahá'u'lláh doslovně cituje z děl muslimských historiků, jako Abu'l-Fath-i-Šahrestání (1076-1153) nebo 'Imádu'd-Dín Abu'l-Fidá (1273-1331).

55 V jedné ze Svých desek Bahá'u'lláh zjevil: „První osoba, jež se věnovala filosofii, byl Idrís. Tak se jmenoval. Někteří ho také nazývali Hermés. V každém jazyce měl zvláštní jméno. On vyložil všechna odvětví filosofie důkladnými a přesvědčivými argumenty. Po něm Balínús získal své poznání a vědění z Hermových desek a většina filosofů, kteří ho následovali, učinila své filosofické a vědecké objevy na základě jeho slov a tvrzení...“ V Koránu, súra 19, verš 57 a 58, se píše: „A připomeň v Knize též Idríse, jenž byl pravdomluvný a Prorokem a jehož jsme na vysoké místo pozvedli.“

56 Viz poznámku pod čarou č. 54 v této Desce.

57 Korán 20:106.

58 Muḥammad.

59 Mekka.

60 Arabština.

61 Mojžíš.

62 Muḥammad-Husayn byl jedním z raných věřících v perském Šírázu, jemuž dal Bahá'u'lláh jméno „Vafá“ (Věrnost).

63 Tj. Mullá Husayn-i-Buḥrú'í - první věřící v Bába. Věřícím se stal roku 1844 v Šírázu.

64 Tvůrce zlatého telete, viz Korán 20:87-98.

65 Siyyid Mihdíy-i-Dahadjí, jemuž byla tato Deska určena, dostal od Bahá'u'lláha titul Ismu'lláhi'l-Mihdí, „Boží jméno, Mihdí“. Později porušil Smlouvu (viz God Passes By, str. 319).

66 Nabíl-i-Akbar - významný perský Bahá'í učenec žijící v době Bahá'u'lláha.

67 Korán 4:96.

68 Korán 2:88.

69 Korán 40:29.

70 Korán 104:1-2.

71 Země Bá - tj. Bejrút. Tato Deska „je dopisem, jenž nadiktoval Bahá'u'lláh Svému písaři Mírzá Áqá Jánovi, který jej adresoval 'Abdu'l-Baháovi, jenž byl toho času na návštěvě v Bejrútu.“ (viz kniha „The World Order of Bahá'u'lláh“, str. 136)

72 Srov.: Korán 7:143.

73 Viz poznámku v Desce Kalimát-i-Firdawsíyyih (Slova ráje). Muḥammad Javád-i-Qazvíní, jemuž Bahá'u'lláh udělil titul Ismu'lláhi'l-Júd (Jméno Boží - Štědrost). Během Bahá'u'lláhova působení přepisoval mnoho Bahá'u'lláhových sesek. Následně však porušil Bahá'u'lláhovu Smlouvu (viz kniha Shoghi Effendiho „God Passes By“, str. 247 a 319).

74 Viz poznámku v Desce Kalimát-i-Firdawsíyyih (Slova ráje). Hájí Mírzá Haydar-'Alí byl vynikajícím perským Bahá'í učitelem a spisovatelem. Strávil devět let ve vězení a v súdánském vyhnanství v Chartúmu. Podnikl mnoho cest po Íránu a zesnul v prosinci 1920 ve Svaté zemi. Bahá'í poutníci ze Západu přicházející na Bahá'í svatá místa v izraelské Haifě jej znali jako Anděla hory Karmel.

75 Srov.: Ž 108, 11.

76 Srov.: Korán 14:5.

Aktualizovaný překlad, 2020, kancelář sekretariátu Národní duchovní rady Bahá'í České republiky

Přeloženo z anglického originálu „Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas“
Vydalo ©Nakladatelství Bahá'í, spol. s r. o., Mladá Boleslav 2000